

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY
(anonymizovaný opis)

Vrchní soud v Praze rozhodl ve veřejném zasedání konaném dne 21. listopadu 2023 v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Kateřiny Jonákové, Ph.D., a soudců JUDr. Pavla Zelenky a JUDr. Kateřiny Korečkové, Ph.D., v trestní věci obžalovaných 1) Mgr. [jméno] [příjmení], [příjmení], narozeného [datum], 2) Mgr. [jméno] [příjmení], narozené [datum], 3) JUDr. Ing. [jméno] [příjmení], narozené [datum], 4) Ing. [jméno] [příjmení], narozené [datum], 5) Ing. [jméno] [příjmení], narozeného [datum], 6) [jméno] [příjmení], narozeného [datum], a 7) Ing. [jméno] [příjmení] [jméno], narozené [datum], o odvolání obžalovaných [příjmení] [jméno] [příjmení], JUDr. Ing. [jméno] [příjmení] a Mgr. [jméno] [příjmení], státní zástupkyně Městského státního zastupitelství v [obec], poškozené Pražské služby, a.s., a zúčastněné osoby EKOLION a.s. proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 9. 9. 2021, č. j. 3 T 12/2018 – 21377,

takto:

I.

Z podnětu odvolání obžalovaných [příjmení] [jméno] [příjmení], Mgr. [jméno] [příjmení] a JUDr. Ing. [jméno] [příjmení], z podnětu odvolání státní zástupkyně podaného v neprospěch Mgr. [jméno] [příjmení] proti odsuzující části napadeného rozsudku a z podnětu odvolání zúčastněné osoby EKOLION,a.s, se napadený rozsudek podle § 258 odst. 1 písm. a), b), d), e), odst. 2 tr. ř. částečně ruší, a to v celé odsuzující části, tj. ve výrocích o vině, trestu, náhradě škody a ochranném opatření zabrání věci.

II.

Podle § 259 odst. 3 písm. a), b) tr. ř. se znovu rozhoduje takto:

Obžalovaní

1) Mgr. [jméno] [příjmení], [příjmení],

[datum narození] v [obec], trvale bytem [adresa], identifikátor datové schránky [anonymizováno],

2) Mgr. [jméno] [příjmení],

rozená [příjmení], [datum narození], bytem [adresa], identifikátor datové schránky [anonymizováno],

jsou vinni, že

obžalovaný [příjmení] [jméno] [příjmení] jako obchodní ředitel společnosti Pražské služby, a.s., IČO: 60194120, se sídlem Praha 9, Pod Šancemi 444/1, jejímž předmětem činnosti bylo mimo jiné podnikání v oblasti nakládání s odpady, zajišťování čištění komunikací a veřejných prostranství a ošetřování silniční zeleně, obžalovaná [příjmení] [jméno] [příjmení], jako jednatelka společnosti LIGHTHOUSE CONSULTING s.r.o. a předsedkyně představenstva společnosti EKOLION, jejichž předmětem činnosti bylo také podnikání v oblasti nakládání s odpady a poskytování technických služeb, po předchozí dohodě s obžalovaným [jméno] [příjmení], který tyto společnosti skrytě řídil a určoval jejich ekonomickou činnost, v úmyslu opatřit nejprve společností LIGHTHOUSE CONSULTING s.r.o., IČO: 27110435, se sídlem [adresa], a poté, co se dne 13. 1. 2010 tato společnost fúzí sloučila se společností EKOLION, IČO: 28221605, se sídlem [adresa], společností EKOLION, prospěch na úkor společnosti Pražské služby, a.s.,

1.

obžalovaný [jméno] [příjmení] připravil a dne 1. 1. 2005 uzavřel jménem společnosti Pražské služby, a.s., Smlouvu o poskytnutí služeb při nakládání s odpady č. 1 2005, se společností LIGHTHOUSE CONSULTING s.r.o., následně postupně uzavřel 24 Dodatků ke smlouvě nejprve se společností LIGHTHOUSE CONSULTING s.r.o. a od 13. 1. 2010 se společností EKOLION, týkající se provedení služeb při nakládání s odpady pro společnost MAKRO Cash & Carry ČR s.r.o. na pobočkách MAKRO Průhonice, MAKRO Stodůlky, MAKRO Černý Most, MAKRO Plzeň a MAKRO České Budějovice, přičemž obžalovaná [příjmení] [příjmení] na pokyn obžalovaného [příjmení] [příjmení], který tuto zakázku zprostředkoval, uzavřela dne 2. 1. 2005 jménem společnosti LIGHTHOUSE CONSULTING s.r.o. se společností Marius Pedersen a.s., IČ: 42194920, se sídlem Malé náměstí 124, Hradec Králové, Smlouvu č. 2 2005 o poskytnutí služeb při nakládání s odpady, dále dne 30. 3. 2009 Smlouvu č. 2 2009 o poskytnutí služeb při nakládání s odpady a Dodatky ke smlouvám o poskytnutí služeb při nakládání s odpady, od ledna 2010 uzavírané se společností EKOLION, a.s., jejichž předmětem bylo provádění shodných služeb, tedy poskytování služeb v odpadovém hospodářství pro společnost MAKRO Cash & Carry ČR s.r.o., na pobočkách MAKRO Průhonice, MAKRO Stodůlky, MAKRO Černý Most, MAKRO Plzeň a MAKRO České Budějovice, s navýšenými jednotkovými cenami, a poté v období od 1. 1. 2009 do 31. 12. 2012 byly shodné služby ve stejném objemu, které fakticky vykonala společnost Pražské služby, a.s., fakturovány nejprve společností LIGHTHOUSE CONSULTING s.r.o. a posléze EKOLION, a.s., která tyto služby dále fakturovala s navýšenými cenami společnosti Marius Pedersen a.s., když v důsledku rozdílných jednotkových cen mezi společnostmi LIGHTHOUSE CONSULTING s.r.o. a posléze EKOLION, a.s. – Marius Pedersen a.s. a LIGHTHOUSE CONSULTING s.r.o. a posléze EKOLION, a.s. – Pražské služby, a.s., vznikl společnosti LIGHTHOUSE CONSULTING s.r.o. za období roku 2009 prospěch ve výši 3 989 457,60 Kč, společnosti EKOLION, za období let 2010, 2011 a 2012 prospěch v celkové výši 9 915 149,25 Kč, tj. celkový prospěch ke na úkor společnosti Pražské služby, a.s., tak činil 13 904 606,85 Kč,

2.

obž. Mgr. [jméno] [příjmení] využil skutečnosti, že společnost Pražské služby, a.s., byla členem sdružení Pražské služby, a.s., a CDV služby, s.r.o., IČO: 49356445, se sídlem Na Zatlance 1350/13, Smíchov, 150 00 Praha 5, které dne 6. 4. 2009 uzavřelo s Městskou částí Praha 6 Rámcovou smlouvu o provádění údržby veřejné zeleně a úklidových prací na území [obec a číslo], zajistil uzavření Smlouvy o dílo ze dne 20. 12. 2009 na provádění údržby veřejné zeleně a úklidových prací na území Prahy 6 mezi členy sdružení společností Pražské služby, a.s., kterou zastupoval, a společností C D V služby, s.r.o., zastoupenou [jméno] [příjmení], jako objednateli, a společností EKOLION, kterou zastupovala obžalovaná [příjmení] [jméno] [příjmení], jako zhotovitelem, a současně dne 30. 12. 2009 uzavřel jménem společnosti Pražské služby, a.s., jako dodavatelem, a společností EKOLION, jako objednatelem, Smlouvu o dílo na provádění údržby veřejné zeleně a úklidových prací na území Prahy 6 se stejným předmětem činnosti, ovšem s nižšími jednotkovými cenami, neboť ve smlouvě mezi společností Pražské služby, a.s., a EKOLION, a.s., byla stanovena měsíční paušální částka za údržbu zeleně ve výši 787 442,58 Kč bez DPH, zatímco ve smlouvě mezi členy sdružení Pražské služby, a.s. – C D V služby, s.r.o., a společností EKOLION, byla za stejný předmět činnosti a stejnou plochu stanovena paušální částka za údržbu zeleně ve výši 1 037 443 Kč, a poté v období od 1. 1. 2010 do 31. 12. 2012 byly shodné služby ve stejném objemu, které fakticky vykonala společnost Pražské služby, a.s., fakturovány nejprve společnosti EKOLION, která stejné služby dále fakturovala s navýšenými cenami společnosti C D V služby, s.r.o., když v důsledku rozdílných jednotkových cen vznikl společnosti EKOLION, celkový prospěch na úkor společnosti Pražské služby, a.s., ve výši 5 021 879, 796 Kč,

shora uvedeným jednáním získaly společnosti LIGHTHOUSE CONSULTING s.r.o. a EKOLION, a.s., na úkor společnosti Pražské služby, a.s. majetkový prospěch v celkové výši 18 926 486,65 Kč,

tedy:

obžalovaný [příjmení] [jméno] [příjmení], [příjmení]

jako zaměstnanec a účastník na podnikání dvou podnikatelů se stejným předmětem činnosti

v úmyslu opatřit jinému prospěch, uzavřel a dal popud k uzavření smlouvy na úkor jednoho podnikatele a získal takovým činem pro jiného prospěch velkého rozsahu,

obžalovaná [příjmení] [jméno] [příjmení]

úmyslně umožnila opatřením prostředků jinému jako zaměstnanci a účastníku na podnikání dvou podnikatelů se stejným předmětem činnosti v úmyslu opatřit jinému prospěch uzavřít a dát popud k uzavření smlouvy na úkor jednoho podnikatele a získat pro jiného takovým činem prospěch velkého rozsahu,

čímž spáchali

obžalovaný [příjmení] [jméno] [příjmení], [příjmení]

pokračující zločin zneužití informace a postavení v obchodním styku podle § 255a odst. 1, 3 tr. zákoníku ve znění zákona č. 333/2020 Sb.,

obžalovaná [příjmení] [jméno] [příjmení]

pomoc k pokračujícímu zločinu zneužití informace a postavení v obchodním styku podle § 24 odst. 1 písm. c) k § 255a odst. 1, 3 tr. zákoníku ve znění zákona č. 333/2020 Sb.

a odsuzují se

obžalovaný [příjmení] [jméno] [příjmení], [příjmení]

podle § 255a odst. 3 a za použití § 58 odst. 1, 4 písm. c) tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání 3 (tří) let.

Podle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 tr. zákoníku se výkon tohoto trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání 5 (pěti) let.

Podle § 67 odst. 1 a § 68 odst. 1, 2 tr. zákoníku se obžalovanému ukládá peněžitý trest ve výměře 500denních sazeb ve výši 10 000 Kč, tedy v celkové výměře 5 000 000 (pět miliónů) Kč.

Podle § 73 odst. 1, 3 tr. zákoníku se obžalovanému ukládá trest zákazu činnosti spojené s výkonem funkcí ve statutárních orgánech obchodních společností a družstev nebo jejich zastupování na základě zplnomocnění na dobu 7 (sedmi) let.

obžalovaná [příjmení] [jméno] [příjmení]

podle § 255a odst. 3 a za použití § 58 odst. 1, 4 písm. c), odst. 6 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání 2 (dvou) let.

Podle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 tr. zákoníku se výkon tohoto trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání 4 (čtyř) let.

Podle § 229 odst. 1 tr. ř. se poškozená Pražské služby, a.s., odkazuje se svým nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Naproti tomu se

Obžalovaná

3) JUDr. Ing. [jméno] [příjmení],

rozená [příjmení], [datum narození], trvale bytem [adresa], identifikátor datové schránky [anonymizováno],

podle § 226 písm. a) tr. ř.

zprošťuje obžaloby

která na ni byla podána státní zástupkyní Městského státního zastupitelství v Praze dne 31. 12. 2018, sp. zn. 1 KZV 163/2014, pro skutky popsané pod body I. a IV. jež spočívaly v tom, že

„ obž. Mgr. [jméno] [příjmení] jako obchodní ředitel společnosti Pražské služby, a.s., IČ: 60194120, se sídlem Praha 9, Pod Šancemi 444/1, jejímž předmětem činnosti bylo do 26. 10. 2009 mimo jiné podnikání v oblasti nakládání s odpady, s výjimkou nebezpečných odpadů, zajišťování čištění komunikací a veřejných prostranství, ošetřování silniční zeleně, od 26. 10. 2009 podnikání v oblasti nakládání s nebezpečnými odpady, výroba tepelné energie výroba obchod a služby neuvedené v přílohách 1 až 3 živnostenského zákona, za účelem obohacení níže uvedených společností i obohacení svého využíval síť společností nazývaných „ Impérium“, které poskytovaly shodný předmět činnosti jako spol. Pražské služby, a.s., tyto společnosti prostřednictvím jím určených statutárních zástupců ovládal, některé z nich za tímto účelem i založil, poté jménem společnosti Pražské služby, a.s., uzavřel smlouvy o poskytování služeb s jím ovládanými společnostmi, zastoupenými osobami statutárních orgánů, které smlouvy uzavíraly v souladu s pokyny obv. Mgr. [příjmení], smlouvy umožnily přefakturaci služeb či dodávek, reálně poskytovaných spol. Pražské služby, a.s., na úkor této společnosti, generující zisk společností, ovládaných obv. Mgr. [příjmení] – vyjma bodu II. obžaloby, v němž byly dle podobného schématu zajišťovány zejména kulturní akce, a to za pomoci

JUDr. Ing. [jméno] [příjmení], jednatelky účetní společnosti EGIDAS s.r.o., která s vědomím těchto skutečností nechala své účetní vyplácet odměnu statutárním orgánům ovládaných společností ve výši, určené obv. Mgr. [příjmení], vystavovat za ovládané společnosti faktury, navýšené o částky, předem určené obv. Mgr. [příjmení], tak aby korespondovaly s uzavřenými smlouvami, poskytnutými plněními i reálnými účetními doklady a byly v souladu s příslušnou právní úpravou, činnost účetních dále koordinovala a kontrolovala, takto:

III. obv. Mgr. [jméno] [příjmení], [příjmení], obv. Mgr. [jméno] [příjmení] a JUDr. Ing. [jméno] [příjmení]:

obž. [jméno] v pozici obchodního ředitele společnosti Pražské služby, a.s. IČ: 60194120, se sídlem Praha 9, Pod Šancemi 444/1, v úmyslu opatřit nejprve společností LIGHTHOUSE CONSULTING s.r.o. se sídlem Výpadová 1335, Praha 16 – Radotín a poté, co se dne 13. 1. 2010 tato společnost fúzí sloučila se společností EKOLION, a.s. se sídlem Karlovo náměstí 290/16, Praha 2, společností EKOLION, a.s., prospěch velkého rozsahu ke škodě společnosti Pražské služby, a.s., připravil a dne 1.1.2005 uzavřel jménem společnosti Pražské služby, a.s. Smlouvu

o poskytnutí služeb při nakládání s odpady č. 1 2005, se společností LIGHTHOUSE CONSULTING s.r.o., následně postupně uzavřel 24 Dodatků ke smlouvě nejprve se společností LIGHTHOUSE CONSULTING s.r.o. a od 13.1.2010 se společností EKOLION, a.s., týkající se provedení služeb při nakládání s odpady pro spol. MAKRO Cash & Carry ČR s.r.o. na pobočkách MAKRO Průhonice, MAKRO Stodůlky, MAKRO Černý Most, MAKRO Plzeň a MAKRO České Budějovice, obě společnosti zastupovala jako statutární orgán obv. Mgr. [jméno] [příjmení], a to po předchozí dohodě s obviněným [jméno] [příjmení], jež tyto společnosti v době svého působení ve spol. Pražské služby, a.s. skrytě řídil a určoval jejich ekonomickou činnost, společnost EKOLION, a.s. také skrytě založil, přitom jak společnost LIGHTHOUSE CONSULTING s.r.o., tak společnost EKOLION, a.s., měla podobný předmět činnosti jako společnost Pražské služby, a.s., týkající se nakládání s odpady, obv.

Mgr. [příjmení] na pokyn obv. Mgr. [příjmení] uzavřela dne 2.1.2005 jménem společnosti LIGHTHOUSE CONSULTING s.r.o. Smlouvu č. 2 2005 o poskytnutí služeb při nakládání

s odpady, dále dne 30.3.2009 Smlouvu č. 2 2009 o poskytnutí služeb při nakládání s odpady a Dodatky ke smlouvám o poskytnutí služeb při nakládání s odpady, od ledna 2010 uzavírané se společností EKOLION, a.s., jejímž předmětem bylo provádění shodných služeb, tedy provedení služeb v odpadovém hospodářství pro společnost MAKRO Cash & Carry ČR s.r.o., na pobočkách MAKRO Průhonice, MAKRO Stodůlky, MAKRO Černý Most, MAKRO Plzeň

a MAKRO České Budějovice, se společností Marius Pedersen a.s., IČ: 42194920 se sídlem Malé náměstí 124, Hradec Králové, přitom shodné služby ve stejném objemu byly v období od 1.1.2009 do 31.12.2012 dle pokynů obv. [jméno] [příjmení] fakturovány rozdílnými jednotkovými cenami ve prospěch společnosti LIGHTHOUSE CONSULTING s.r.o. a posléze EKOLION, a.s., když rozdílnými účtovanými jednotkovými cenami mezi společnostmi LIGHTHOUSE CONSULTING s.r.o. a posléze EKOLION, a.s. – Marius Pedersen a.s. a LIGHTHOUSE CONSULTING s.r.o. a posléze EKOLION, a.s. – Pražské služby, a.s., vznikl společnosti LIGHTHOUSE CONSULTING s.r.o. ke škodě společnosti Pražské služby, a.s. období roku 2009 prospěch ve výši 4.986.822 Kč bez DPH, společnosti EKOLION, a.s. ke škodě společnosti Pražské služby, a.s., za období let 2010, 2011 a 2012 prospěch v celkové výši 12.240.925 Kč bez DPH, celkový prospěch ke škodě

spol. Pražské služby, a.s. tak činí 17.277.747 Kč s tím, že tyto práce nerealizovaly společnosti LIGHTHOUSE CONSULTING s.r.o. a EKOLION, a.s., ale provedla je společnost Pražské služby, a.s., obv. Mgr. [jméno] [příjmení] jednal v součinnosti s JUDr. Ing. [jméno] [příjmení], jednatelkou spol. EGIDAS, s.r.o. která s vědomím postavení [jméno] [příjmení] v uvedených společnostech, se znalostí příslušných smluvních dokumentů v úmyslu obohatit spol. LIGHTHOUSE CONSULTING a.s. a EKOLION, a.s., na základě pokynů obž. [jméno] [příjmení] nechala vystavovat účetními své společnosti faktury za společnosti LIGHTHOUSE CONSULTING a.s. a EKOLION, a.s. pro společnost Pražské služby, a.s., obsahující částky, navýšené dle instrukcí obv. Mgr. [příjmení], prováděla či nechala provádět příslušné finanční transakce na účtech společností LIGHTHOUSE CONSULTING a.s. a EKOLION, a.s. k nimž měla společnost EGIDAS s.r.o. dispoziční právo, za což byla za uvedené období společnosti EGIDAS s.r.o. vyplacena částka ve výši 917.365,50 Kč a na účet obv. [příjmení] byla z účtu EKOLION, a.s. poukázána částka ve celkové výši 1.026.240 Kč,

IV. obv. Mgr. [jméno] [příjmení], [příjmení], Mgr. [jméno] [příjmení] a JUDr. Ing. [jméno] [příjmení]:

Mgr. [jméno] [příjmení] v pozici obchodního ředitele společnosti Pražské služby, a.s. IČ: 60194120, se sídlem Praha 9, Pod Šancemi 444/1, v úmyslu opatřit společnosti EKOLION, a.s. se sídlem Karlovo náměstí 290/16, Praha 2, prospěch velkého rozsahu ke škodě společnosti Pražské služby, a.s., využil skutečnosti, že spol. Pražské služby, a.s. byla členem sdružení Pražské služby, a.s. a CDV služby, s.r.o., které dne 6.4.2009 uzavřelo s Městskou částí Praha 6 Rámcovou smlouvu o provádění údržby veřejné zeleně a úklidových prací na území Praha 6, připravil Smlouvu o dílo na provádění údržby veřejné zeleně a úklidových prací na území Prahy 6 mezi členy sdružení spol. Pražské služby, a.s., kterou zastupoval, a spol. C D V služby, s.r.o., zastoupenou [jméno] [příjmení] jako objednateli a spol. EKOLION, a.s. jako zhotovitelem, kterou zastupovala po předchozí dohodě s obv. [příjmení] [jméno] [jméno] [příjmení], smlouva byla uzavřena dne 20. 12. 2009 a byla v ní za stejný předmět činnosti a stejnou plochu stanovena paušální částka za údržbu zeleně ve výši 1.037.443 Kč, současně dne 30.12.2009 uzavřel jménem společnosti Pražské služby, a.s. jako dodavatelem a spol. EKOLION, a.s. jako objednatelem Smlouvu o dílo na provádění údržby veřejné zeleně a úklidových prací na území Prahy 6 s dobou trvání 1.1.2010 do 30.4.2013, se spol. EKOLION, a.s. jako objednatelem, ve smlouvě byla stanovena měsíční paušální částka za údržbu zeleně ve výši 787.442,58 Kč bez DPH, dále obsahovala ustanovení, že spol. EKOLION, a.s. je schváleným subdodavatelem spol. Pražské služby, a.s. a C D V služby, s.r.o. by jedinými smluvně schválenými subdodavateli sdružení byly spol. CENTRA a.s. a [jméno] [příjmení], spol. EKOLION, a.s. zastupovala jako statutární orgán Mgr. [jméno] [příjmení], a to po přechodí dohodě s obviněným [jméno] [příjmení], jež tuto společnosti v době svého působení ve spol. Pražské služby, a.s. skrytě založil, řídil a určoval její ekonomickou činnost, přitom spol. EKOLION, a.s. měla podobný předmět činnosti jako spol. Pražské služby, a.s., týkající se nakládání s odpady, přitom shodné služby ve stejném objemu byly v období od 1.1.2010 do 31.12.2012 dle pokynů obv. [jméno] [příjmení] fakturovány rozdílnými paušálními částkami ve prospěch společnosti EKOLION, a.s., tak, že za rok 2010 fakturovala spol. Pražské služby, a.s. spol. EKOLION, a.s. 9.449.310,96 Kč bez DPH, za roky 2011 a 2012 celkem 14.800.153,44 Kč, celkem tedy částku 24.249.464,44 Kč, zatímco spol. EKOLION, a.s. jako fiktivní dodavatel, vystavila CDV služby, s.r.o. faktury na shodnou činnost, kterou ve skutečnosti provedla spol. Pražské služby, a.s. za rok 2010 ve výši 12.449.316 Kč, za roky 2011 a 2012 faktury na částku 18.000.000 Kč, tedy za roky 2010 až 2012 faktury za celkovou částku 30.449.316 Kč bez DPH, když rozdílnými účtovanými cenami mezi společnostmi EKOLION, a.s. – C D V služby, s.r.o. a

EKOLION, a.s. – Pražské služby, a.s., vznikl společností EKOLION, a.s. ke škodě spol. Pražské služby, a.s. za období let 2010 – 2012 prospěch ve výši 6.199.851,60 Kč, ač tyto práce ne realizovala společnost EKOLION a.s., ale provedla je společnost Pražské služby, a.s., a to vše za pomoci JUDr. [jméno] [příjmení], jednatelky spol. EGIDAS, s.r.o. která s vědomím postavení [jméno] [příjmení] v uvedených společnostech, v úmyslu obohatit spol. EKOLION, a.s., na základě pokynů obv. [jméno] [příjmení] nechala vystavovat účetními faktury za spol. EKOLION, a.s. pro odběratele - sdružení Pražské služby, a.s. a CDV služby, s.r.o., jež obsahovaly částky za služby, navýšené dle pokynů obž. [příjmení], prováděla či nechala provádět příslušné finanční transakce na účtech spol. EKOLION, a.s., k nimž měla spol. EGIDAS s.r.o. dispoziční právo, za což byla za uvedené období spol. EGIDAS s.r.o. vyplacena částka ve výši 917.365,50 Kč a na účet obv. [příjmení] byla z účtu společnosti EKOLION, a.s. poukázána částka v celkové výši 1.026.240 Kč“

čímž měla obžalovaná [příjmení] [jméno] [příjmení] v bodech I. a IV. obžaloby spáchat formou účastenství dle § 24 odst. 1 písm. c) tr. zákoníku dílčí útoky pokračujícího trestného činu zneužití informace a postavení v obchodním styku podle § 255 odst. 2, 4 tr. zákoníku ve znění účinném do 2. 1. 2018,

neboť nebylo prokázáno, že se stal skutek, pro nějž je obžalovaná stíhána.

Podle § 229 odst. 3 tr. ř. se poškozená Pražské služby, a.s., odkazuje se svým nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

V.

Podle § 259 odst. 1 tr. ř. se věc ohledně rozhodnutí o ochranném opatření zabránil věci vrací soudu prvního stupně k novému rozhodnutí.

VI.

Podle § 256 tr. ř. se odvolání státní zástupkyně podané v neprospěch obžalované JUDr. Ing. [jméno] [příjmení] jak proti odsuzující, tak proti zprošťující části napadeného rozsudku, odvolání státní zástupkyně podané v neprospěch obžalovaných [příjmení] [jméno] [příjmení], [příjmení], Ing. [jméno] [příjmení], Ing. [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] a Ing. [jméno] [příjmení] [jméno] proti zprošťující části napadeného rozsudku a odvolání poškozené Pražské služby, a. s., zamítají.

Odůvodnění:

I.

Napadený rozsudek

1. Napadeným rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 9. 9. 2021, č. j. 3 T 12/2018 – 21377, (dále jen, „napadený rozsudek“) byl obžalovaný [příjmení] [jméno] [příjmení], [příjmení] (dále jen, „obžalovaný [příjmení]“) uznán vinným pokračujícím trestným činem zneužití informace a postavení v obchodním styku podle § 255 odst. 2, 4 tr. zákoníku ve znění účinném do 12. 8. 2017. Obžalované [příjmení] [jméno] [příjmení] (dále jen, „obžalovaná [příjmení]“) a JUDr. Ing. [jméno] [příjmení] (dále jen, „obžalovaná [příjmení]“) byly napadeným rozsudkem uznány vinnými pokračujícím trestným činem zneužití informace a postavení v obchodním styku podle § 255 odst. 2, 4 tr. zákoníku formou účastenství podle § 24 odst. 1 písm. c) tr. zákoníku ve znění účinném do 12. 8. 2017. Uvedených trestných činů se obžalovaný podle skutkových závěrů soudu prvního stupně dopustil jednáním, které je popsáno ve výroku tohoto rozsudku (ohledně obžalovaných [příjmení] a [příjmení] v odsuzujícím výroku, ohledně obžalované [příjmení] ve zprošťujícím výroku) s tím rozdílem, že v napadeném rozsudku byly uvedeny vyšší částky prospěchu společnosti LIGHTHOUSE CONSULTING s.r.o., resp. EKOLION, a.s. (v bodě 1.

podle napadeného rozsudku vznikl společnosti LIGHTHOUSE CONSULTING s.r.o. za období roku 2009 prospěch ve výši 4 986 822 Kč, společnosti EKOLION, a.s. za období let 2010, 2011 a 2012 prospěch v celkové výši 12 240 925 Kč, celkový prospěch činil 17 277 747 Kč, v bodě 2. podle napadeného rozsudku vznikl společnosti EKOLION a.s. prospěch ve výši 6 199 851,60 Kč, celkem v bodech 1. a 2. ve výši 23 477 598,60 Kč), a prospěch byl podle napadeného rozsudku způsoben ke škodě poškozené společnosti Pražské služby a.s. (v novém popisu skutku – na úkor). Vzhledem k tomu, že zprošťující část rozsudku (viz dále) označil soud prvního stupně číslicí II., měl zřejmě v úmyslu jednání pod body 1. a 2., kterými uznal obžalované vinnými, označit číslicí I. Soud prvního stupně tak neučinil, odvolací soud tak pro přehlednost a logiku věci v tomto odůvodnění činí.

2. Obžalovaný [příjmení] byl za uvedený zločin podle § 255 odst. 4 tr. zákoníku ve znění účinném do 12. 8. 2017 odsouzen k nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání 5 let, pro jehož výkon byl podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku zařazen do věznice s ostrahou. Dále byl obžalovanému podle § 67 odst. 1 tr. zákoníku uložen peněžitý trest ve výměře 250 denních sazeb ve výši 2 000 Kč, tedy v celkové výměře 500 000 Kč. Obžalovaná [příjmení] byla za pomoc k uvedenému zločinu odsouzena podle § 255 odst. 4 tr. zákoníku za použití § 58 odst. 1, 3, 5 tr. zákoníku ve znění účinném do 12. 8. 2017 k trestu odnětí svobody v trvání 2 let. Podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku a § 82 odst. 1 tr. zákoníku jí byl výkon trestu podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 4 let. Obžalovaná [příjmení] byla za pomoc k uvedenému zločinu odsouzena podle § 255 odst. 4 tr. zákoníku za použití § 1, 3, 5 tr. zákoníku ve znění účinném do 12. 8. 2017 k trestu odnětí svobody v trvání 3 let. Podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku a § 82 odst. 1 tr. zákoníku jí byl výkon trestu podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 5 let. Podle § 67 odst. 1 tr. zákoníku byl obžalované též uložen peněžitý trest ve výměře 125 denních sazeb ve výši 2 000 Kč, tedy v celkové výměře 250 000 Kč.

3. Poškozená společnost Pražské služby a.s. byla podle § 229 odst. 1 tr. ř. odkázána se svým nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

4. Podle § 101 odst. 2 písm. e) tr. zákoníku vyslovil soud ochranné opatření zabránění věci, a to tak, že zabral zajištěné finanční prostředky na bankovním účtu společnosti EKOLION, a.s., tři bytové jednotky včetně zastavěných pozemků a jednoho dalšího pozemku vlastníka společnosti EKOLION, a.s., a výnos z prodeje zajištěného motorového vozidla zn. Lamborghini Gallardo Spider (přesný popis zabraných věcí viz výrok napadeného rozsudku).

5. Naproti tomu soud prvního stupně napadeným rozsudkem pod body II./1. – 5. obžalované [příjmení], [příjmení] a dále obžalovanou [příjmení] [jméno] [příjmení] (dále je, obžalovaná [příjmení]“; bod II./1.), obžalovanou [příjmení] [jméno] (dále jen, obžalovaná [příjmení]“; bod II./2.), obžalovanou [příjmení] [jméno] [příjmení] [jméno] (dále jen, obžalovaná [příjmení] [jméno]“; body II./2. a II./5.), obžalovaného [příjmení] [jméno] [příjmení] (dále jen, obžalovaný [příjmení]“; bod II./3.), obžalovaného [jméno] [příjmení] (dále jen, obžalovaný [příjmení]“; bod II./4.)

a obžalovaného [jméno] [příjmení] (dále jen, obžalovaný [příjmení]“; bod II./5.) podle § 226 písm. a) tr. ř. (ohledně bodů II./2. a 4.) a podle § 226 písm. b) tr. ř. (ohledně bodů II./1., 3. a 5.) obžaloby zprostil.

6. Skutku, který je popsán ve zprošťujícím výroku ad II./1. (bod obžaloby II), se obžalovaní [příjmení], [příjmení] a [příjmení] měli dopustit tak, že, obž. Mgr. [jméno] [příjmení] jako obchodní ředitel spol. Pražské služby, a.s. nejméně od listopadu 2009 do [datum], v období od listopadu 2009 do června 2010 za přispění obž. Ing. [jméno] [příjmení], která v té době byla jednatelkou společnosti T.T.V. spol. s.r.o., IČ: 45803838, se sídlem [ulice a číslo], [obec a číslo], a členkou představenstva spol. TTV marketing communications a.s., IČ: 28452607, se sídlem [ulice a číslo], [obec a číslo], na základě Rámcové smlouvy o zajištění a poskytování komunikačního servisu, uzavřené mezi spol. Pražské služby, a.s. a

T.T.V. spol. s r.o. dne [datum], po vzájemné dohodě, v úmyslu ke škodě spol. Pražské služby, a.s. opatřit prospěch pro společnost EKOLION, a.s., která měla podobný předmět činnosti jako spol. Pražské služby, a.s. a kterou obž. Mgr. [příjmení] fakticky řídil a ovládal, k tomu zajistil uzavření Rámcové smlouvy o zajištění a poskytování komunikačního servisu dne [datum] mezi spol. EKOLION, a.s. a spol. T.T.V. spol. s r.o., zastoupenou Ing. [jméno] [příjmení], a poté co jeho tehdejší asistentka [jméno] [příjmení], [datum narození], objednala jménem spol. EKOLION, a.s. dle pokynů obž. Mgr. [příjmení] vstupenky, catering a pronájem prostor na koncerty a akce, pořádané v O2 Aréně, obž. Ing. [jméno] [příjmení] a posléze Ing. [jméno] [příjmení], [datum narození], zemř. [datum] zajistila na základě instrukcí obž. Mgr. [příjmení] vystavení faktur pro společnost Pražské služby, a.s., v nichž byly navýšeny ceny vstupenek, cateringu a ceny za pronájem prostor v O2 Aréně a fakturovány další služby, které ve skutečnosti nebyly společností T.T.V. spol. s r.o., ani společností TTV marketing communications a.s., jež vystavila k těmto fakturám kalkulaci nákladů, provedeny, a to za předem smluvenou odměnu, následně obž. Mgr. [příjmení] schválil za společnost Pražské služby, a.s. proplacení navýšených faktur, vystavených společností T.T.V. spol. s r.o., poté co byly fakturované částky, uvedené na předmětných fakturách, poukázány z bankovního účtu společnosti Pražské služby, a.s., na bankovní účet společnosti T.T.V. spol. s r.o., poté JUDr. [jméno] [příjmení], jednatelka spol. EGIDAS s.r.o. na základě pokynů obž. Mgr. [příjmení], s vědomím shora uvedených skutečností nechala účetní, jež vedly účetnictví společnosti EKOLION, a.s., vystavovat za spol. EKOLION, a.s. faktury pro společnost T.T.V. spol. s r.o., na kterých byly fakturovány částky, shodné s částkami uvedenými na navýšených fakturách, jež vystavila společnost T.T.V. spol. s r.o., pro společnost Pražské služby, a.s., ponížené o provizi, která byla předem stanovena jako odměna za vystavení nepravdivých faktur, takto v souvislosti s koncertem skupiny Rammstein, konaným dne [datum] činil rozdíl částky, účtované společností T.T.V. spol. s r. o. společnosti Pražské služby, a.s. a částky, uhrazené společností EKOLION a. s. pořadateli akce částku 637.819,85 Kč, za koncert skupiny Depeche mode, konaný dne [datum] zaplatila spol. Pražské služby, a.s. o 804.331,16 Kč více, než bylo uhrazeno společností EKOLION, a.s. pořadatelům, za koncert skupiny Scorpions, konaný dne [datum] uhradila spol. Pražské služby, a.s. o 761.243 Kč více, než spol. EKOLION, a.s. pořadatelům, za koncert skupiny [příjmení], pořádaný dne [datum] účtovala spol. T.T.V. spol. s r.o. o 935.562,92 Kč více, za koncert [jméno] [jméno], pořádaný dne [datum] účtovala spol. T.T.V. spol. s r.o. částku vyšší o 893.836,24 Kč, za koncert [příjmení], konaný dne [datum] byla účtována cena o 924.412,59 Kč vyšší, za koncert skupiny ELÁN, pořádaný dne [datum] činí rozdíl v účtované částce 995.111,09 Kč, za akci FREESTYLE MOTOCROSS, pořádanou dne [datum] činí rozdíl 984.996,50 Kč, za koncert skupiny Kabát, konaný dne [datum] se jedná o částku 525.002,04 Kč, za koncert [jméno] [příjmení] se jedná o částku 430.622,79 Kč, přičemž mělo být zjištěno, že společnost T.T.V. spol. s r.o., žádné služby, spojené se zakoupením vstupenek, objednávkou prostor a cateringu na předmětné akce pro společnost Pražské služby, a.s., neprovedla, svým jednáním měl obž. [jméno] [příjmení], částečně, co do výše 3.394.973,32 Kč v součinnosti s Ing. [jméno] [příjmení], opatřit společnosti EKOLION, a.s. ke škodě spol. Pražské služby, a.s. prospěch ve výši 8.370.413,67 Kč“

7. Popis skutků, pro které byli obžalovaní [příjmení], [příjmení], [příjmení] [jméno] a [příjmení] obžaloby zproštěni pod bodem II./2. napadeného rozsudku (bod III obžaloby) a obžalovaní [příjmení], [příjmení] a [příjmení] pod bodem II./4. (bod obžaloby [příjmení]), je z důvodu hospodárnosti vynechán, neboť proti těmto bodům napadeného rozsudku nebylo nikým podáno odvolání.

8. Skutku, který je popsán ve zprošťujícím výroku ad II./3. (bod obžaloby V), se obžalovaní [příjmení], [příjmení] a [příjmení] měli dopustit tak, že, obž. [jméno] [příjmení] v pozici obchodního ředitele společnosti Pražské služby, a.s. IČ: 60194120, se sídlem [adresa], v úmyslu

opatřit spol. AKROP s.r.o. se sídlem [adresa], prospěch velkého rozsahu ke škodě společnosti Pražské služby, a.s., využil skutečnosti, že spol. Pražské služby, a.s. byla členem sdružení Pražské služby, a.s. a CDV služby, s.r.o., které dne [datum] uzavřelo s Městskou částí [obec a číslo] Rámcovou smlouvu o provádění údržby veřejné zeleně a úklidových prací na území [obec a číslo], připravil Smlouvu o dílo na provádění údržby veřejné zeleně a úklidových prací na území [obec a číslo] mezi členy sdružení spol. Pražské služby, a.s., kterou zastupoval, spol. C D V služby, s.r.o., zastoupenou [jméno] [příjmení] jako objednateli a spol. AKROP s.r.o. jako zhotovitelem, smlouva byla uzavřena dne [datum], k tomu dne [datum] uzavřel jménem společnosti Pražské služby, a.s. jako dodavatelem Smlouvu o dílo na provádění údržby veřejné zeleně a úklidových prací na území [obec a číslo], se spol. AKROP s.r.o. jako objednatelem na dobu od [datum] do [datum] s určenou měsíční paušální cenou za údržbu zeleně a úklidové práce ve výši 602.322,47 Kč, která obsahovala ustanovení, že spol. AKROP s.r.o. je schváleným subdodavatelem spol. Pražské služby, a.s. a CDV služby, s.r.o. byť jedinými smluvně schválenými subdodavateli sdružení byly spol. CENTRA a.s. a [jméno] [příjmení], spol. AKROP s.r.o. zastupoval jako prokurista Ing. [jméno] [příjmení], a to po předchozí dohodě s obž. [jméno] [příjmení], který byl současně statutárním zástupcem této společnosti a spol. AKROP s.r.o. měla podobný předmět činnosti jako spol. Pražské služby, a.s., přitom shodné služby ve stejném objemu byly v období od [datum] do [datum] dle pokynů obž. [jméno] [příjmení] fakturovány rozdílnými paušálními částkami ve prospěch společnosti AKROP s.r.o., tak, že za rok 2010 fakturovala společnost Pražské služby, a.s. společnosti AKROP s. r.o. částku 7.251.870 Kč bez DPH, zatímco spol. AKROP s.r.o. jako fiktivní dodavatel, vystavila spol. C D V služby, s.r.o. faktury na shodnou činnost, kterou ve skutečnosti provedla spol. Pražské služby, a.s., za rok 2010 ve výši 9.525.132 Kč, když rozdílnými účtovanými cenami mezi společnostmi AKROP s.r.o. – C D V služby, s.r.o. a AKROP s.r.o. - Pražské služby, a.s., vznikl společnosti AKROP s.r.o. ke škodě spol. Pražské služby, a.s. za období roku 2010 prospěch ve výši 2.273.262 Kč, ač tyto práce nerealizovala společnost AKROP s.r.o., ale provedla je společnost Pražské služby, a.s., obž. Mgr. [příjmení] jednal v součinnosti s JUDr. [jméno] [příjmení], jednatelky spol. EGIDAS, s.r.o. která s vědomím postavení [jméno] [příjmení] v uvedených společnostech, v úmyslu obohatit spol. AKROP s.r.o. na základě pokynů obž. [jméno] [příjmení] nechala vystavovat účetními faktury za spol. AKROP s.r.o. pro odběratele - sdružení Pražské služby, a.s. a CDV služby, s.r.o., a zajistila i provádění příslušných finančních transakcí na účtu spol. AKROP s. r.o.“

9. Skutku, který je popsán ve zprošťujícím výroku ad II./5. (bod obžaloby VII), se obžalovaní [příjmení], [příjmení], [příjmení] [jméno] a [obec] měli dopustit tak, že, [jméno] [příjmení] v pozici obchodního ředitele společnosti Pražské služby, a.s. IČ: 60194120, se sídlem [adresa], v úmyslu opatřit společnosti EKO - SUNRISE a.s. se sídlem [adresa], prospěch velkého rozsahu ke škodě společnosti Pražské služby, a.s., využil Smlouvy o dodávce a převzetí odpadu, uzavřené dne [datum] společností Pražské služby, a.s. se společností EKO-SUNRISE s.r.o. se sídlem [adresa], skrytě založil společnost pod stejným názvem EKO-SUNRISE, a.s. se sídlem [adresa], kterou zastupovali jako členové představenstva Ing. [jméno] [příjmení] [jméno] a [jméno] [příjmení], a to po předchozí dohodě s obž. [jméno] [příjmení], jež tuto společnost v době svého působení ve spol. Pražské služby, a.s. skrytě řídil a určoval jejich ekonomickou činnost, přitom spol. EKO-SUNRISE, a.s. měla podobný předmět činnosti jako spol. Pražské služby, a.s., týkající se nakládání s odpady, současně původní společnost EKO-SUNRISE s.r.o. byla k datu [datum] přejmenována na spol. ECO-SUN s.r.o., sídlo změněno na adresu [adresa], Ing. [příjmení] [jméno] a [jméno] [příjmení], který je ve smlouvě označen jako předseda představenstva, na pokyn obž. [příjmení] uzavřeli dne [datum] jménem společnosti EKO-SUNRISE, a.s. jako nabyvatele Smlouvu o převodu práv a povinností ze smlouvy o dodávce a převzetí odpadu SMD09 -00174 se spol. Pražské služby, a.s., zastoupenou obž. Mgr. [jméno] [příjmení] jako dodavatelem

a spol. ECO-SUN s.r.o., zastoupenou [jméno] [příjmení] jako převodcem, na základě této smlouvy vystavila společnost ECO-SUN s.r.o. pro společnost EKO-SUNRISE, a.s. za období od

července 2009 do prosince 2011 faktury na celkovou částku 32.887.101,95 Kč za dodávku a převzetí plastového odpadu, přitom shodné služby ve stejném objemu byly ve stejném období dle pokynů obž. Mgr. [jméno] [příjmení] fakturovány společností EKO-SUNRISE, a.s. společností Pražské služby, a.s. v celkové výši 40.204.639 Kč, takto vznikl společnosti EKO-SUNRISE, a.s. ke škodě spol. Pražské služby, a.s. za uvedené období prospěch ve výši 7.317.357,53 Kč, bez DPH, s tím, že tyto práce nerealizovala společnost EKO-SUNRISE, a.s., ale provedla je společnost ECO-SUN s.r.o., obž. Mgr. [jméno] [příjmení] jednal v součinnosti s obž. JUDr. [jméno] [příjmení], jednatelkou spol. EGIDAS, s.r.o. která s vědomím postavení [jméno] [příjmení] v uvedených společnostech, v úmyslu obohatit spol. EKO-SUNRISE, a.s. na základě pokynů obž. [jméno] [příjmení] nechala vystavovat účetní faktury za spol. EKO-SUNRISE, a.s. pro odběratele - spol. Pražské služby, a.s., obsahující částky za služby, navýšené dle pokynů obž. [příjmení], zajistila provádění příslušných finančních transakcí na účtu spol. EKO-SUNRISE, a.s., za což byla za uvedené období na účet spol. EGIDAS s.r.o. poukázána částka ve výši 347.985 Kč“

10. Soud ve zprošťující části napadeného rozsudku v žádném z bodů neuvedl, jak uvedené jednání právně posuzovala obžaloba. Pro úplnost se dodává, že v případě obžalovaného [příjmení] byla jeho trestná činnost v obžalobě jako celek posouzena jako pokračující trestný čin zneužití informace a postavení v obchodním styku podle § 255 odst. 2, 4 tr. zákoníku ve znění účinném od 2. 1. 2018 a u všech ostatních obžalovaných, na něž byla obžaloba podána, byla v jejich jednání spatřována pomoc podle § 24 odst. 1 písm. c) tr. zákoníku k uvedenému pokračujícímu trestnému činu.

11. Poškozená společnost Pražské služby a.s. (dále též jen, „poškozená společnost“ nebo „společnost P služby“ nebo „Pražské služby“) byla vždy v rámci konkrétního bodu II./1. až 5. zprošťující části napadeného rozsudku podle § 229 odst. 3 tr. ř. odkázána se svým nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

II.

Odvolání a vyjádření k odvolání

12. Proti napadenému rozsudku podali v zákonné lhůtě § 248 odst. 1 tr. ř. odvolání obžalovaní [příjmení], [příjmení], [příjmení], státní zástupkyně v neprospěch obžalovaných [příjmení], [příjmení], [příjmení], [příjmení], [příjmení] [jméno] a [příjmení] a dále poškozená společnost P služby. Poté, co byla odvolání uvedených osob předložena spolu se spisem odvolacímu Vrchnímu soudu v Praze, odvolací soud zjistil, že opis napadeného rozsudku nebyl doručen zúčastněné osobě EKOLION a.s. (dále jen, „zúčastněná osoba“ nebo „společnost E“ nebo „Ekolion“). Z důvodu neprodlužování doby trvání trestního řízení odvolací soud zjištěnou vadu odstranil sám a zúčastněné osobě, resp. její zmocněnkyni, opis napadeného rozsudku doručil. V návaznosti na to zúčastněná osoba podala v zákonné lhůtě § 248 odst. 1 tr. ř. odvolání.

a)

13. Obžalovaný [příjmení] podal odvolání a odůvodnil jej prostřednictvím svého obhájce JUDr. [jméno] [jméno], Ph.D. Obžalovaný namítl, že napadený rozsudek je zatížen podstatnými procesněprávními a v konečném důsledku též hmotněprávními vadami. Podle obžalovaného současně došlo k porušení ustanovení zákona o řízení předcházejícím rozsudku. Rozsudek je zatížen extrémním rozporem mezi skutkovými a na ně navazujícími právními závěry a fakticky provedeným dokazováním. Obžalovaný namítl nedostatečnost a neúplnost, či nejasnost skutkových zjištění soudu prvního stupně.

14. Obžalovaný nesouhlasil s tím, že by požádal Ing. [jméno] [příjmení] o vypracování cenové nabídky, která se stala základním kamenem pro vytvoření první smlouvy mezi LIGHTHOUSE CONSULTING s.r.o. (dále jen, „společnost L“ nebo „Lighthouse“) a společností PS. Ing. [jméno] [příjmení] jako ekonomický ředitel vypracoval tuto nabídku samostatně, což

odpovídá tomu, že obžalovaný nastoupil do společnosti L až poté, kdy jednání o předmětné smlouvě a celém smluvním vztahu i jeho fungování již byla fakticky ukončena. Jeho podíl na uzavření tohoto smluvního vztahu je tedy vyloučen. Není ani pravdou, že by jako osoba jednající ve prospěch své rodinné firmy a navazující společnost E dojednal uzavření smlouvy mezi společnostmi Marius Pedersen a.s. (dále jen, „společnost Ma [příjmení]“ nebo, „[jméno] [příjmení]“)

a Lighthouse, resp. Ekolion. Tento skutkový závěr považuje obžalovaný za fabulaci důkazně nepodloženou žádnými ve spise založenými důkazy. Obžalovaný polemizoval i se závěrem nalézacího soudu, že lisovací stroje nebyly v majetku společnosti L, ale v majetku společnosti Ma [příjmení], kdy zhotovitel se zavázal je používat. Smlouva o prodeji byla podepsána až [datum], přičemž byly dány podmínky okamžiku uskutečnění prodeje. Obžalovaný v této souvislosti poukázal na kupní smlouvy, týkající se lisovacích zařízení, jakož i nákladové faktury vystavené společností C D V služby, s.r.o. (dále jen, „společnost CDV“) a dalšími subjekty na společnost E, kde jsou této společnosti účtovány služby obsluhy a údržby lisovacích zařízení. Nelze potom přijmout tvrzení, že společnosti L a Ekolion nevyvíjely žádnou činnost, kdy fakticky práce odváděla společnost P služby. Náklady tedy nesla po celou dobu společnost E, která naopak svými vlastními výkony zajišťovala organizaci provozu, opravy a správu těchto zařízení. O výkonu dalších činností v souvislosti s realizací předmětné zakázky pak svědčí i další nákladové faktury, které jsou součástí spisového materiálu. Obžalovaný nesouhlasil s tím, že došlo k ekonomicky neodůvodněnému zapojení výše uvedených společností do vztahu Pražské služby a [jméno] [příjmení], když z výpovědí svědků [příjmení] [příjmení] a Ing. Pionteka vyplynulo, že společnost Ma [příjmení] nechtěla se společností P služby uzavřít smlouvu na realizaci této zakázky, neboť společnost P služby nebyla ochotna akceptovat v plném rozsahu podmínky společnosti Ma [příjmení].

15. Dále obžalovaný namítl vady, které rozsudku předcházely, a kdy byly porušeny zásady trestního procesu, kterými se má zabezpečit náležité objasnění věci, a došlo tak k porušení ústavním pořádkem garantovaného práva na obhajobu. Nalézací soud neprovedl navrhovaný důkaz výsledkem svědků [příjmení] [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] [příjmení], když tyto návrhy byly opakovaně přednášeny. Ing. [příjmení] byl statutárním zástupcem právě společností, které měl obžalovaný skrytě ovládat. Nebylo vyhověno ani návrhu na provedení interního auditu společnosti P služby k zakázkám společnosti MAKRO Cash & Carry ČR s.r.o. (dále jen, „MAKRO“) v období let 2009–2013, údržby zeleně, konání společenských akcí i obchodování s plasty prostřednictvím společností ECO-SUN s.r.o. a EKO-SUNRISE, a.s. Mohlo by tím být prokázáno, že nemohlo dojít k obohacení druhého, jednání obžalovaného bylo zcela legitimní a vedlo k růstu údajně poškozené společnosti P služby. To ostatně potvrdil i zmocněnec poškozené. Navíc je třeba zjistit čistý prospěch a nelze vycházet jen z hrubého prospěchu.

16. Dále obžalovaný namítl chyby znaleckého posudku Ing. [jméno] [příjmení], což opřel o závěry revizního znaleckého posudku. V tomto ohledu obžalovaný poukázal na výslech Ing. [příjmení], zpracovatelky posudku, a posudek zpracovaný Ing. [jméno] [příjmení], se kterým se soud prvního stupně vůbec nevypořádal. Došlo tak k selektivnímu výběru důkazů v neprospěch obžalovaného, kdy soud porušil zásadu volného hodnocení důkazů. Dále soud nevyslechl ani svědka [příjmení] [jméno] [jméno], generálního ředitele Pražských služeb, který je naprosto klíčovou osobou, neboť měl blízko k obžalované [příjmení] [jméno], a který přímo nabízel práci dalším osobám ve společnostech, které soud označuje za fiktivní. Tvrzení soudu, že obhajoba svědka [příjmení] [jméno] [jméno] nenavrhovala vyslechnout, není pravdivé. Soud zcela nesprávně rezignoval na výslech výše uvedených svědků [příjmení] [jméno] a JUDr. [jméno] [jméno], kteří se k hlavnímu líčení nedostavili, s odůvodněním, že jejich výslech nepovažoval za nutný, neboť skutkový stav byl náležitě objasněn. Takovýto postup je však v rozporu se zásadou oficiality, materiální pravdy i zásadou vyhledávací. Obžalovaný namítl, že odůvodnění rozsudku je tak do značné míry nepřezkoumatelné, v rozporu s ustanovením § 125 tr. ř., neboť odmítnutí

důkazu musí být věcně adekvátně odůvodněno, zvláště za situace, že takovými důkazy má být potvrzena obhajoba obžalovaného a zpochybněna věrohodnost důkazů jiných. V této souvislosti obžalovaný připomněl, že v přípravném řízení nebyl vyslechnut svědek [příjmení] [jméno] [příjmení] a jeho vyjádření za přítomnosti notáře bylo soudem pouze přečteno. Tímto postupem bylo znemožněno klást tomuto důležitému svědkovi otázky, jimiž mohlo dojít k objasnění některých důležitých momentů projednávaného případu ve prospěch obžalovaného. Jde tudíž o závažnou vadu přípravného řízení.

17. Vzpomenuté neprovedené důkazy obžalovaný označil za opomenuté a rozvedl úvahy o opomenutém důkazu i za situace, že tento byl v řízení proveden ale podle zásady volného hodnocení důkazů se jím soud dostatečně nezabýval a toto zakládá nepřezkoumatelnost vydaného rozhodnutí.

18. Když obžalovaný pouze hypoteticky připustil správnost skutkových zjištění, označil uložený trest, byť na spodní hranici zákonné trestní sazby, za nepřiměřeně přísný. Obžalovaný v této souvislosti uvedl některá z vydaných rozhodnutí ESLP, či soudu Ústavního, kdy mělo být použito moderační ustanovení § 58 tr. zákoníku. V závěru odvolání obžalovaný navrhl, aby odvolací soud napadený rozsudek zrušil a věc vrátil k novému rozhodnutí a projednání, případně, aby sám ve věci rozhodl tak, že obžalovaného obžaloby zproští.

19. V podaném doplnění odůvodnění odvolání obžalovaný zdůraznil, že obsah e-mailové komunikace je irelevantní a nevyplývá z něj nic, co by svědčilo o spáchání výše uvedeného trestného činu. Jako vadu přípravného řízení namítl, že k zahájení úkonů trestního řízení došlo dne [datum]. Avšak v podnětech policejního orgánu k podání návrhu na vydání příkazu k odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu podle § 88 odst. 1 tr. ř., ale i v dalších dokumentech se objevuje dřívější datum a sice [datum], kdy v tento den měly být prováděny i naprosto zásadní úkony trestního řízení. Postupováno podle trestního řádu tedy bylo, aniž by byly řádně zahájeny úkony trestního řízení, přičemž se nejednalo o neodkladné, či neopakovatelné úkony. Jako příklad uvedl výzvu policejního orgánu k předložení notebooku oznamovatele podle § 78 odst. 1 tr. ř., když výsledky ohledání měly zásadní význam pro další prověřování, potažmo vyšetřování. Protože se nejednalo o neodkladný, či neopakovatelný úkon, důkazy získané z notebooku byly získány v rozporu se zákonem. V té době o věci nebyl a ani nemohl být vyznamenán státní zástupce, který již v této době měl vykonávat dozor nad zachováním zákonnosti tohoto přípravného řízení. K takovým důkazům nelze tudíž přihlížet a řízení již od počátku bylo zatíženo podstatnými vadami řízení. V návaznosti na nezákonnost získání e-mailové komunikace obžalovaný namítl i procesní neúčinnost zajištění e-mailové komunikace v podobě odposlechů a důkazů získaných přímo na základě takového nesprávného postupu policejního orgánu, kdy poukázal na to, že v jednotlivých podnětech policejního orgánu, návrzích státního zástupce a příkazech soudu je právě tímto argumentováno.

20. Dále obžalovaný poukázal na pochybení nalézacího soudu při šetření práv zúčastněné osoby, které bylo upřeno uplatnění práv podle § 42 tr. ř. K příkazům podle § 88 a § 88a tr. ř. uvedl, že jednotlivé příkazy jsou ze strany soudu označovány jako „Opatření“, přitom jejich správné označení je „Příkaz“, který soud již při prodlužování příkazů používal. Obžalovaný nesouhlasil s názorem soudu, že pokud bylo postupováno podle § 88a odst. 1 tr. ř. a § 88 odst. 1 tr. ř., resp. odst. 4 tr. ř., ačkoliv správně mělo být postupováno podle § 158d tr. ř., toto není pochybení s ohledem na rozhodnutí NS sp. zn. 6 To 1251/2017 a namítl, že ke sjednocení judikatury došlo až po skončení vyšetřování předmětné věci, a pokud orgány činné v trestním řízení (dále „OČŘ“) zvolily postup podle výše uvedených ustanovení trestního řádu, měly být podmínky kladené v těchto ustanovení splněny. Proto příkazy k odposlechům jsou zatíženy celou řadou vad a nedostatků. Na nedostatky poukázal i v případě vydání příkazů k odposlechu se zpětnou účinností, kdy tento postup není v souladu s ustálenou rozhodovací praxí, kdy tímto způsobem může být zajišťována pouze komunikace probíhající „pro futuro“ (Nejvyšší soud sp. zn. 6 To 125/2017). Namítl i obsahovou nesprávnost těchto příkazů, kdy tyto neobsahují dostatečné

označení uživatele, přestože totožnost obžalovaného byla OČTŘ známa. V příkazech absentuje ale i adresa, popřípadě zaměstnání a další potřebné identifikační údaje. Obžalovaný v této souvislosti poukázal na komentář k trestnímu řádu. V příkazech absentuje též sdělení, jakým způsobem mají být požadované informace sděleny OČTŘ, za jakou dobu, když toto jsou neopomenutelné obsahové náležitosti. Též odůvodnění jednotlivých příkazů ze strany soudu považuje obžalovaný za nedostatečné, absentuje odůvodnění neodkladnosti a neopakovatelnosti daného úkonu. Ani v návrzích, ani v samotných příkazech není uvedeno jaké skutečnosti mají být daným důkazním prostředkem vlastně zjišťovány, proč nelze sledovaného účelu dosáhnout jiným způsobem, subsidiárním, šetřícím práva dotčené osoby, například postupem podle § 158 odst. 3 či 158d odst. 2 tr. ř., když nakonec základní poznatky, kterými je argumentováno v podaných návrzích k postupu podle § 88 a § 88a tr. ř., byly získány postupem právě podle § 78 odst. 1 tr. ř., potažmo podle § 113 tr. ř. Proto mohlo být i nadále postupováno tímto způsobem. Pokud byl nezákonně vydán samotný příkaz k odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu, je nezákonné i rozhodnutí o prodloužení této doby. Nelze setrvat stroze na formálních náležitostech a zcela rezignovat na posouzení materiálních podmínek pro nařízení odposlechů a záznamů telekomunikačního provozu a ignorovat ústavně souladný postup. Formalistický přístup OČTŘ je podle obžalovaného zřejmý i z používání předem připravených formulářů. Obžalovaný opětovně zdůraznil, že absentují-li v odůvodnění příkazu konkrétní skutečnosti k důvodnosti zásahu do soukromí dotčených jedinců, jedná se o příkaz vydaný v rozporu se zákonem (6 To 106/2015, 4 Pzo 9/2015-24, 4 Pzo 2/2015-36), neboť se na něj vztahují obdobné požadavky, které vyplývají z ustanovení § 134 tr. ř. Pokud je důkaz získán nezákonným protiprávním způsobem, musí být soudem vyloučen z předmětu úvah směřujících ke zjištění skutkového základu věci.

21. Zmíněné příkazy dle názoru obžalovaného nemohou obstát ani z hlediska materiálního. Spisový materiál v době vydání příkazů neobsahoval konkrétní indicie, které by odůvodňovaly použití informačně technických prostředků ve vztahu k jeho osobě a pro trestnou činnost, pro které byly zahájeny, kdy se mělo jednat o podezření z trestného činu sjednání výhody při zadávání veřejné zakázky, při veřejné soutěži a veřejné dražbě podle § 256 odst. 1, 2 písm. c) tr. zákoníku a porušení předpisů o pravidlech veřejné soutěže podle § 248 odst. 1, 2 tr. zákoníku. Původně bylo podezření bylo směřováno proti JUDr. [jméno] [jméno] a proti společnosti P služby. Toto podezření bylo vyvráceno a dané subjekty nebyly obviněny z jakékoliv trestné činnosti. Policejní orgán usoudil na tato podezření z praktických důvodů, aby mohly být formálně splněny podmínky k vydání příkazů podle § 88 tr. ř. Bylo odposloucháváno více telefonních stanic většího počtu osob. Nakonec došlo ve valné většině k zastavení trestního řízení, či zproštění obžaloby. Z toho obžalovaný dovodil, že podezření policejního orgánu nemohlo být a také nebylo důvodné. K rozšíření právní kvalifikace ze spáchání nyní projednávaného trestného činu došlo půl roku poté, kdy policejní orgán získával informace prostředky prolamující práva obžalovaného, když tyto byly použity v rozporu se zákonem. Policejní orgán má za povinnost průběžně prověřovat důvodnost trvání nařízených opatření. Ačkoliv podezření z původně prověřované činnosti nebylo důvodné, mělo být od těchto úkonů upuštěno. Obžalovaný zmínil judikaturu Ústavního soudu (I.I ÚS 2806/08), která pro důvodnost trvání nařízených opatření zmiňuje nutnost posilování podezření ze spáchání trestného činu. Tomu tak však být nemohlo, když z původně zamýšlené trestné činnosti nebyl obžalovaný obžalován a na podezření z nyní projednávané trestné činnosti policejní orgán usoudil až poté, co bylo ukončeno použití prostředků informačně technického charakteru. Policejní orgán tak neměl žádná skutková zjištění k nyní projednávanému trestnému činu, a proto nebyly splněny podmínky k prodlužování odposlechů. Ačkoliv nebyly v celé řadě případů zjišťovány zájmové informace, soudy vyhověly příslušným návrhům státního zástupce a vydaly příkaz k postupu podle § 88 odst. 1 tr. ř., resp. § 88 odst. 4 tr. ř. To svědčí o formálnosti přístupu soudu, který jen přepisoval návrhy. Obžalovaný připomněl rozhodnutí Ústavního soudu II. ÚS 2806/08, ve kterém je uvedeno,, že podle výkladových pravidel zákona a ustálené judikatury však nelze v demokratickém právním

státě připustit, aby prostředků informačně technické povahy, ať už se jedná o postup podle § 88, 88a či 158d tr. ř. bylo zneužíváno jako prostředků k dodatečnému opatrování podkladů pro případné zahájení trestního stíhání či ověřování samotné důvodnosti podezření.“ Obžalovaný se domnívá se, že OČTŘ v přípravném řízení usilovaly o jeho odsouzení za každou cenu. Tomu napovídá i odmítnutí návrhu na výslech svědka [příjmení] [jméno] [příjmení], který mohl potvrdit jeho obhajobu a vyvrátit tvrzení policejního orgánu. Ing. [příjmení] v průběhu trestního řízení zemřel, přičemž okolnosti jeho zdravotního stavu byly OČTŘ dobře známy. S ohledem na výše uvedené má obžalovaný za to, že řízení bylo od počátku vedeno nezákonně a nalézací soud se dostatečným způsobem nevypořádal s otázkou legitimacy důkazů pořízených v předmětné trestní věci, kdy výše uvedené důkazní prostředky jsou procesně nepoužitelné.

22. Obžalovaný vytkl napadenému rozsudku nesprávnost skutkových zjištění, uvedl, že jsou nedostatečná, místy nejasná a v rozporu sama se sebou, kdy jsou v extrémním nesouladu s výsledky důkazního řízení. Závěrem zcela formalistickým je, že obžalovaný uzavřel jménem společnosti P služby inkriminované smlouvy. V této společnosti existovala několikastupňová kontrola uzavřených smluv před jejich podpisem. Smlouvy byly pak předkládány příslušným ředitelům divizí a následně ke schválení generálnímu řediteli společnosti, tj. JUDr. [jméno] [jméno]. K dojednání smlouvy mezi společnostmi Pražské služby a Lighthouse došlo dávno předtím, nežli se stal zaměstnancem společnosti. Skutečnost o několikastupňové kontrole potvrdil i svědek [příjmení] [jméno] [příjmení] - ekonomický ředitel společnosti P služby. Obžalovaný poukázal na nepravdivé tvrzení nalézacího soudu, že společnost L (Ekolion) neměla žádné vlastní prostředky a neplnila jinou funkci než přefakturační. V tomto směru odkázal na smlouvy se společností B, Focus, Auto [obec], či Tesco a na vydané rozhodnutí, včetně e-mailové komunikace spoluobžalované [příjmení] v roce 2004 s Magistrátem Hlavního města Prahy z roku 2006, tedy ještě před nástupem obžalovaného do společnosti P služby, kdy toto doložil dokumenty specifikovanými v doplňku podaného odvolání. V této souvislosti označil jako nepravdivé tvrzení nalézacího soudu, že společnost L nevlastnila lisovací zařízení, které bylo v majetku společnosti Ma [příjmení], a uvedl, že byly předloženy faktury Ekolionu společnosti Ma [příjmení] za poskytnutí reklamy na předmětných lisovacích zařízeních. Zde bylo umístěno i logo Pražských služeb, aniž by společnost P služby za tuto službu poskytla Ekolionu plnění. Společnost Ekolion nebyla jen prázdnou skořápkou, o čemž svědčí smlouva uzavřená se společností K a příslušné faktury, z nichž vyplývá, že společnost E prováděla předmětné činnosti i pro celou řadu dalších obchodních společností a municipalit. V tomto směru navrhl provést důkaz dokumenty, které by měly vyvrátit závěr soudu, že společnost E neměla hmotné vybavení pro předmětné zakázky pro společnost MAKRO (dokumentaci potvrzující výlučné vlastnictví k lisovacím strojům, dokumenty potvrzující, že Ekolion komunikoval s příslušnými úřady ve směru s provozováním zařízení pro nakládání s odpady). Dále obžalovaný napadl závěr nalézacího soudu, že požádal tehdejšího ekonomického ředitele společnosti

o vypracování cenové nabídky. Toto je v rozporu s výpovědí obžalovaného, že nabídka byla vytvořena Ing. [jméno] [příjmení], kterou tento svědek potvrdil. I z dalších důkazů vyplývá, že cenovou nabídku mohl vytvořit Ing. Hruza - ekonom a bývalý zaměstnanec Pražských služeb, a že vlastní cenová nabídka byla vytvořena ještě před nástupem obžalovaného do společnosti. Nalézací soud tak měl vyslechnout jmenovaného zaměstnance. Nalézací soud zdeformoval také výpověď svědka [příjmení] [příjmení], obchodního ředitele společnosti Ma [příjmení], který měl uvést, že společnost L do té doby neznal, od počátku bylo zřejmé že práce vykonají Pražské služby. Toto tvrzení není přesné, neboť svědek uvedl, že společnost L v podstatě neznal. Současně uvedl, že společnost L byla ochotna beze zbytku akceptovat podmínky smlouvy. Současně uvedl, že společnost P služby nebyla schopna akceptovat ty podmínky v rozsahu, jak toto naplnila společnost L. Výpověď svědka je v přímém rozporu se skutkovými závěry nalézacího soudu. Dále obžalovaný označil za nikoliv pravdivý závěr nalézacího soudu, že společnost P služby byla schopna danou zakázku vykonat přímo, a poukázal na to, že například

Pražské služby neměly divizi zahradnických činností, takže si pro tuto práci najímali subdodavatele. Následně poukázal na výpověď svědka [příjmení] [příjmení] ze společnosti MAKRO, který uvedl, že smlouva napřímo se společností P služby nebyla možná, proto najali společnost Ma [příjmení]. Též svědek [příjmení] [příjmení] potvrdil, že společnost Ma [příjmení] neuzavřela smlouvu přímo s Pražskými službami, protože tam nebyla vůle. Obžalovaný opětovně připomněl, že ke smlouvě mezi společností L a [jméno] [příjmení] a společností L a Pražské služby došlo ještě předtím, než se obžalovaný stal zaměstnancem společnosti P služby. Pokud nalézací soud uvedl, že nedostatek vůle byl odstraněn poté, když již obžalovaný [příjmení] v Pražských službách nepůsobil a nedůvodný prostředník byl vypuštěn, obžalovaný připomněl, že nedostatek vůle na straně smluvního partnera je klíčovým aspektem a jedná se o zcela zásadní překážku, kdy v inkriminované době nemohlo k napřímení vztahů dojít. Dodal, že právě on o napřímení vztahů usiloval, což doložil přípisem založeným jako důkaz k doplnku odvolání. Tuto skutečnost však nalézací soud ignoroval. Není ani pravda, že po odchodu obžalovaného z Pražských služeb došlo k napřímení spolupráce mezi společností Ma [příjmení] a Pražskými službami. V roce 2014 podepsal ředitel Pražských služeb JUDr. [jméno] [jméno] smlouvu se společností E o pokračování spolupráce na obchodních domech MAKRO. Důkaz byl předložen již ze strany obžalované [příjmení]. Pokud nalézací soud konstatuje, že k uzavření smlouvy č. 2 2005 ze dne [datum] dle spoluobžalované [příjmení] vedla mnohaměsíční jednání, potom je toto v rozporu s tím, že se měl obžalovaný významným způsobem podílet na vyjednávání o spolupráci a že dal popud k uzavření smlouvy na úkor jednoho podnikatele a získal tak pro jiného prospěch velkého rozsahu.

23. Dále se obžalovaný vyjádřil k údržbě veřejné zeleně a úklidovým pracím v obvodu [obec a číslo], kdy společnost P služby byla ve sdružení se společností C D V služby, s.r.o. (dále jen, „společnost CDV“) Z důkazního řízení vyplynulo, že společnost E jakožto subdodavatel byla smluvním partnerem přímo společnosti CDV, která byla leaderem daného sdružení. Členové sdružení si mohli přizvat osvědčené subdodavatele. Jednalo se o primární závazek mezi společnostmi CDV a Ekolion, nikoliv Pražské služby. O výběru subdodavatele rozhodovala společnost CDV. Následně došlo k uzavření smluv mezi společnostmi Pražské služby a Ekolion a je pravdou, že část prací zanechal Ekolion Pražským službám a následně dalším subdodavatelům, což dokládají faktury předložené obžalovanou [příjmení].

24. Odvolatel poukázal na to, že nalézací soud se vůbec nevypořádal s revizním znaleckým posudkem soudního znalce [příjmení] [jméno] [příjmení], který je v zásadním rozporu se závěry znalce [příjmení] [příjmení]. V tomto případě je zcela zásadní objasnění a vysvětlení pojmu prospěch, kdy soudní znalec [příjmení] [příjmení] dospěl k závěru, že pro zjištění výše prospěchu neexistují v soudním spise dostatečné podklady, což obžalovaný namítá od samého počátku. Nalézací soud dle obžalovaného provedl selektivní hodnocení důkazů a upravil tímto způsobem důkazní situaci a preferoval důkazy, které potvrzují zvolenou skutkovou verzi. Posudek znalce Ing. [příjmení] je naprosto klíčový. Pokud nalézací soud zpochybňuje odpovědnost společnosti L potažmo Ekolion v souvislosti se zajištěním funkce odpadového hospodáře, poukázal obžalovaný na faktury a smlouvy ze kterých vyplývá, že společnost E v tomto období najala několik odpadových hospodářů i z řad právnických osob a nelze proto jejich neexistenci spojit s obžalovanou [příjmení], která si nedokázala vybavit konkrétní jméno odpadového hospodáře. Pokud nalézací soud nedokázal posoudit, zda odpadového hospodáře měla zajistit ve smyslu § 15 zák. č. 185/2001 Sb. společnost MAKRO, bez vyřešení této prejudiciální otázky nemohl soud vůbec posoudit výhodnost inkriminovaných smluv, což je zásadní pro posouzení obligatorních znaků skutkové podstaty. Svědek [příjmení] [příjmení] uvedl, že odpadový hospodář je důležitá funkce, trvá několik let, než si ji zaměstnanec osvojí. Odpadový hospodář byl tedy významný bod předmětných smluv o zajištění odpadového hospodářství. Nalézací soud podle obžalovaného zcela rezignoval na zjištění skutkového děje týkajícího se faktického výkonu funkce odpadového hospodáře. Závěr o neexistenci této funkce dovodil z výpovědi obžalované [příjmení], aniž by

podrobně prostudoval jemu předložené důkazy v podobě jednotlivých smluv na výkon této funkce. Jednalo se o Ing. [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], spol. STATHAM s.r.o. a spol. PURUM. Ing. [jméno] [příjmení] vykonával funkci pro společnost E související se subvenčními programy Ministerstva životního prostředí a přeshraniční transfery odpadů. V návaznosti na tato zjištění navrhl obžalovaný provést v odvolacím řízení listinné důkazy: smlouva o poskytování konzultací Smlouva o poskytování služeb v odpadovém hospodářství Smlouva o poradenské činnosti Dopis společnosti L adresovaný společnosti B z roku 2004.

25. Obžalovaný dodal, že soud prvního stupně nesprávně zaměňuje zákonnou povinnost evidence odpadu s výkonem funkce odpadového hospodáře. Nebyl proto ani schopen vypořádat se

s důkazy zásadními pro posouzení jednotlivých obligatorních znaků skutkové podstaty trestného činu podle § 255 tr. zákona. Zejména pokud jde o posouzení nevýhodnosti smluv formálně podepsaných obžalovaným. Soud se nevypořádal se všemi důkazy k posouzení, zda došlo k uzavření smlouvy na úkor podnikatele. V toto smyslu došlo k porušení práva na spravedlivý proces. Povinnosti mezi společnostmi [jméno] [příjmení] a Lighthouse (odpovědnost a sankce) byly odlišné než u smluv uzavřených mezi Ekolionem a Pražskými službami. Soud nezohlednil, že na základě dodatků ke smlouvě došlo k valorizaci cen za služby ve prospěch společnosti P služby na úkor společnosti E, a ani tu skutečnost, že společnost P služby prodávala druhotné suroviny, které získala od společnosti L za navýšené ceny, díky čemuž na daném obchodu profitovala. Tomu nasvědčuje i výpověď Ing. [jméno] [příjmení], který uvedl, že ekonomiku těchto zakázek významně ovlivňují příjmy z prodeje odpadových surovin.

26. Výše uvedené se pak podle obžalovaného musí promítnout i do výše škody údajně Pražským službám. Ostatně zmocněnec této společnosti uvedl, že ceny byly obvyklé, společnosti P služby žádná škoda nevznikla, byť v současné době je podáno odvolání do adhezního výroku. Pokud jde o škodu způsobenou obžalovaným, tak nalézací soud opomenul do těchto zjištění zahrnout náklady společnosti L, potažmo Ekolion, kdy bylo zjištěno, že tyto společnosti prováděly specifické činnosti, ať již vlastními silami (provozování lisovacích zařízení, jejich servisování, administrativní zakázky, jednání s partnery, školením zaměstnanců) nebo prostřednictvím svých subdodavatelů (úklidové práce, výkon odpadového hospodáře, zajištění vodohospodářského sektoru). Tyto náklady je třeba zohlednit při stanovení výše údajného prospěchu konkrétního subjektu. Toto nezohlednil ani znalec [příjmení] [příjmení], i když byl na toto upozorňován v rámci písemného podání ze dne [datum]. Obžalovaný předložil další nákladové faktury společnosti E v souvislosti se značnými náklady této společnosti v rámci realizace zakázek MAKRO a úklidu v městské části [obec a číslo]. Tyto náklady soudní znalec nezohlednil a nezohlednil ani dobropisy vystavené společností E a doručené společnosti Ma [příjmení], kterými došlo k celkovému, či částečnému snížení výnosů. V rámci doplnku odvolání dodal obžalovaný daňové doklady, dobropisy a nákladové faktury.

27. V doplnku odvolání obžalovaný opětovně poukázal na závažná pochybení pro případ zjišťování naplnění znaků kvalifikované skutkové podstaty trestného činu, zdůraznil, že je třeba vycházet jen z čistého prospěchu, do něhož nelze zahrnovat náklady na jeho dosažení, včetně nutnosti uhrazení daně, kterou pachatel uhradil (srov. 5 Tdo 136/2008). S ohledem na výše uvedené namítl, že nalézací soud postupoval v rozporu s § 2 odst. 6 tr. ř., rozhodnutí zatížil extrémním rozporem, některé důkazy vůbec nehodnotil, nevzal je v potaz, jiné vlastním výkladem zdeformoval, přistupoval k nim selektivně, závěry soudu nekorespondují s provedenými důkazy a skutkový stav je postaven na hypotetických domněnkách. Jde o porušení zásady volného hodnocení důkazů v rozporu s judikurní zásadou deformace důkazu, s postuláty zajišťující správnou realizaci důkazního řízení, včetně neopomenutelných důkazů, a to vše představuje flagrantní porušení práva na tzv. fair trial obžalovaného ve smyslu čl. 6 EÚLP a čl. 36 a násl. Listiny. Poukázal na to, že v kontinentálním řízení platí zásada zákazu deformace důkazu.

Odkázal na judikaturu Nejvyššího a Ústavního soudu, týkající se extrémního rozporu v zásadních skutkových zjištěních a opomenutých důkazů.

28. Za významný opomenutý důkaz označil obžalovaný interní audit společnosti P služby, který si soud prvního stupně nevyžádal, přestože tento důkaz obžalovaný navrhl v předstihu písemným podáním ze dne [datum]. Tento důkaz považuje obžalovaný za zásadní, neboť je způsobilý vyvrátit závěr, že jednáním obžalovaného došlo k uzavření smlouvy na úkor poškozené společnosti.

29. Obžalovaný zopakoval svoji obhajobu, že se žádné trestné činnosti se nedopustil, společnost L byla založena v roce 2003, byla dobře fungující a spolehlivou společností, kdy on pomáhal své švagrové. Nepřipravil a nedal popud k uzavření smlouvy č. 1 2005 ze dne 2005 jak uvádí nalézací soud. V inkriminované době se na něho nevztahoval zákaz konkurence předpokládaný trestním zákoníkem. Opětovně zdůraznil, že společnost P služby by zakázku přímo nezískala z důvodů kapacitních, technických a personálních, nebyla ochotna nést odpovědnost za případné sankce. [příjmení] [jméno] [příjmení] tak díky manažerským schopnostem obžalovaného a jeho pověsti nabídla zakázku společnosti L, která byla ochotna akceptovat nastavené podmínky. Obžalovaný se domnívá, že naopak, kdyby smlouvy nepodepsal, dopustil by se trestného činu porušení povinností při správě cizího majetku ve smyslu § 220 a § 221 tr. zákoníku.

30. Dále uvedl, že v projednávaném případě absentuje obligatorní znak objektivní stránky daného trestného činu v podobě uzavření nevýhodné smlouvy, když pro Pražské služby byla smlouva po všech stránkách výhodná, přičemž bez přičinění obžalovaného by tuto smlouvu nikdy nezískala. Obžalovaný připomněl rozhodovací praxi Nejvyššího soudu, která za nevýhodnou smlouvu považuje vyvedení majetku s jedné společnosti do druhé, nikoliv pouhou nevýhodnost ve formě finančního prospěchu druhé strany. I soud prvního stupně s poškozenou společností konstatovali, že ceny byly cenami obvyklými. Smluvní podmínky pro společnost L a Ekolion naopak výhodnější nebyly. Obžalovaný nesouhlasí ani se závěry nalézacího soudu o existenci subjektivní stránky, která musí pokrývat všechny znaky objektivní stránky. Nemohl vědět, že smlouva je pro společnost nevýhodná, když na jejím vytvoření se nepodílel a k jejímu uzavření nedal podnět. Nelze shledat jeho úmysl ani úmysl specifický opatřit sobě nebo třetí osobě výhodu nebo prospěch. Absenci úmyslu spatřuje i v tom, že se v průběhu času pokoušel danou zakázku tzv. napřímit ve prospěch společnosti P služby.

31. K uloženému trestu uvedl, že byt' je uložený na samé spodní hranici zákonné trestní sazby, nepřihlíží ke smyslu a účelu, či funkci trestu, a nemůže obstát. Zdůraznil délku trestního řízení s tím, že ji pokládá za nepřiměřenou, a poukázal na různá rozhodnutí ESLP i Ústavního soudu s důrazem na to, že délka trestního řízení přesahující dobu 6 let je spíše výjimečná. A bez významných důvodů nelze delší délku trestního řízení tolerovat. Podle názoru obžalovaného měl soud prvního stupně délku řízení více zohlednit při ukládání trestu. Stejně tak měl zohlednit způsob života obžalovaného do vynesení rozsudku. Obžalovaný si od roku 2013 vybudoval novou existenci, společně se svým synem podniká ve společnosti FREKO a.s. (dále též jen, „společnost FREKO“) Samotné řízení významným způsobem zasáhlo do osobního i profesního života obžalovaného a není důvod, aby byl po dlouhou dobu izolován od společnosti. Zátěž neodůvodněně dlouhého řízení se projevila nejen na něm, ale na celé jeho rodině. Obecné soudy disponují celou řadou prostředků, jak nepřiměřenou dobu řízení zohlednit. Pokud jsou odmítavé postoje pro zastavení trestního stíhání, je možno aplikovat mimořádné snížení trestu pod dolní hranici trestní sazby. Současné řízení trvá již deset let. Ve světle judikatury Ústavního soudu veřejná moc ztrácí nárok na potrestání pachatele. Namítl, že pětiletý nepodmíněný trest odnětí svobody je v daném případě naprosto bezúčelný. Pro případ, že by skutková zjištění soudu prvního stupně byla shledána v odvolacím řízení správnými, což odmítá, mělo by dojít k významnější redukci trestu, a to postupem podle § 58 tr. zákoníku. V závěru doplnění odvolání obžalovaný zopakoval již shora uvedený návrh, jak by měl odvolací soud rozhodnout. Ve veřejném zasedání obžalovaný prostřednictvím svého obhájce navrhl zdvojnásobení výše

peněžitého trestu, pokud by mu byl vedle toho uložen trest odnětí svobody, jehož výkon by byl podmíněně odložen.

b)

32. Obžalovaná [příjmení] podala a odůvodnila své odvolání prostřednictvím svého obhájce Mgr. et Mgr. [jméno] [příjmení]. Odvolání podala proti výroku o vině i trestu, namítla, že soud prvního stupně dospěl k nesprávným závěrům skutkovým a následně i k nesprávným závěrům právním. Nesprávně dovodil, že obžalovaná měla znát povahu obchodování obžalovaného [příjmení], když právě s přihlédnutím k jejímu vzdělání a praktickým zkušenostem jí muselo být známo, že jednání obžalovaného je protiprávní. Obžalovaná odmítla, že by jí bylo známo, že má docházet k obchodování společnosti E na úkor společnosti P služby. Obsah smluvních ujednání mezi společnostmi [jméno] [příjmení] a Lighthouse, resp. Ekolion, následně těchto společností se společností P služby jí nebyl znám. Obžalovaná uvedla, že neví, jak soud prvního stupně dospěl k závěru o její vědomosti, že je obchodováno na úkor společnosti P služby. Nevyplývá to ani z e-mailové komunikace, do které vstupovala pouze výjimečně. Pokud byly určité e-maily zasílány, není zřejmé, že by je četla, kdy navíc nebyly zasílány na její osobní e-mail, ale na e-mail plnící informační funkci, který je přístupný všem, což dokládala komunikací účetní [jméno] [příjmení]. Dodala, že z provedených důkazů ani nevyplývá, že by dávala svým účetním pokyny ve věci výše uvedených společností, kdy naopak jak [jméno] [příjmení], tak i [jméno] [příjmení] potvrdily, že žádné pokyny od ní nedostávaly. Pokud dostávala e-maily týkající se fakturace služeb a přesunu finančních prostředků, nevyplývá z nich, že by docházelo k podnikání na úkor společnosti P služby. Toto nelze dovodit ani z konkrétních faktur. Komunikace obžalované týkající se Pražských služeb nebyla zachycena. Dále není pravda, že by se obžalovaná podílela na fúzi společnosti E a společnosti L, tuto zabezpečovala advokátní kancelář Řanda Havel Legal s.r.o. (viz notářský zápis ze dne [datum]).

33. Obžalovaná uvedla, že veškeré společnosti uvedené v této kauze vnímala v rozhodné době jako budoucí akvizice společnosti P služby, což by se jistě stalo, nebýt policejního zásahu. Obžalovaná je tak odsouzena za to, že přijala nabídku obžalovaného [příjmení] na zpracování účetnictví společností EGIDAS spol. s r.o. (dále je, „EGIDAS“), v níž byla jednatelkou. Obžalovaná současně namítla, že soud prvního stupně učinil nesprávné závěry i vůči samotnému obžalovanému [příjmení], když dospěl k závěru, že společnost P služby mohla smlouvy uzavřít přímo se společností Ma [příjmení] a společnost E byla neodůvodněným článkem v tomto vztahu. Nebylo prokázáno, že by společnost P služby byla schopna administrovat část zakázky mimo území hl. m. [obec]. Soud nevzal ani v úvahu, že společnost E na sebe převzala značné garance, které následně do smlouvy se společností P služby nezanesla. Společnost Pražské služby nebyla ani připravena tyto garance akceptovat, a proto se o tuto zakázku ani ucházet nechtěla. Soud nevzal v úvahu, že likvidaci bioodpadů prováděli další subdodavatelé společnosti E, a nejednalo se tak o pouhou přefakturaci služeb, jak mylně uvádí soud prvního stupně. Nelze ani souhlasit se závěrem soudu, že funkce odpadového hospodáře je funkcí formální, což dovodil z toho, že obžalovaní si nedokázali vzpomenout na jméno nástupce pana [příjmení].

34. Obžalovaná se neztotožnila ani s názorem soudu, že byly naplněny požadavky speciálního subjektu, když citovala zákon, který vymezuje, které osoby mohou tuto podmínku splňovat, a jakékoliv rozšiřování tohoto výčtu nad rámec zákona není možný. Zákonodárce si přál, aby postavení pachatele bylo v obou společnostech formálně ukotveno. V této souvislosti poukázala na usnesení Nejvyššího soudu ze dne 31. 8. 2011, sp. zn. 5 Tdo 866/2011 a dovodila, že Nejvyšší soud požaduje formální postavení pachatele. Takové postavení obžalovaný ve společnosti E neměl, tudíž nenaplnil podmínku speciálního subjektu. Dále obžalovaná zmínila usnesení Nejvyššího soudu ze dne 30. 5. 2017, sp. zn. 5 Tdo 1414/2017-137, které se zabývá otázkou posouzení prospěchu velkého rozsahu v návaznosti na vynaložené náklady, tedy nutností zjišťovat čistý prospěch. Dodala, že soud prvního stupně výši prospěchu vypočítal pouze z rozdílu fakturace, když správně měl odečíst náklady, které společnost E s touto zakázkou,

myšleno zakázkou MAKRO, měla. Výtku ke zjišťování výše prospěchu uplatnila i vůči skutku pod bodem 2.

35. Obžalovaná nesouhlasila ani s tím, že soud ve svém rozhodnutí jako přítěžující okolnost podle

§ 42 písm. f) tr. zákoníku uvedl zneužití své funkce pachatelem, když tato okolnost je znakem samotné skutkové podstaty. Má za to, že nezjišťování výše prospěchu, jakožto znaku objektivní stránky základní skutkové podstaty, je vážnou procesní vadou, kterou není možno zhojit před odvolacím soudem. V závěru proto navrhl, aby odvolací soud ze shora uvedených důvodů napadený rozsudek zrušil a věc vrátil soudu k novému projednání a rozhodnutí.

36. V doplňku odvolání, který je replikou na odvolání státní zástupkyně, vytkla tomuto odvolání, že státní zástupkyně nepochopila obchodně-závazkové vztahy, kdy nereflkuje na to, že společnost AKROP s.r.o. (dále jen, „společnost AKROP“) byla dceřinou společností P služeb, kdy je vyloučeno, aby jakýkoliv smluvní vztah mezi těmito společnostmi byl na úkor jedné z nich. Pokud státní zástupkyně zmínila případ optimalizace uvedené v jednom z e-mailů ze dne [datum], nebylo ani vedeno dokazování k tomu, zda k této optimalizaci došlo. Navíc při této optimalizaci mělo dojít k vložení prostředků do společnosti AKROP, aby tato společnost nebyla ve ztrátě. V odvolání státní zástupkyně není ani uvedeno, jakou výhodu nebo prospěch z této účetní operace měla společnost AKROP mít. Obžalovaná proto navrhla provést důkaz doplněním znaleckého posudku z oboru ekonomika za účelem zjištění, zda došlo k jednání dle uvedeného e-mailu, a pokud ano, kdo z něj měl prospěch. V dalším vyslovila obžalovaná nesouhlas s odvoláním státní zástupkyně ohledně skutku pod bodem II./5. napadeného rozsudku, když vyslovila souhlas s tím, že nebyl naplněn jeden z obligatorních znaků skutkové podstaty žalovaného trestného činu, a dodala, že nebyly naplněny ani ostatní znaky této skutkové podstaty. Obžalovaná uvedla, že ke koupi společnosti ECO-SUN s.r.o. společností P služby nedošlo z důvodu pozdějšího zjištění rizikovitosti nákupu této akvizice, kdy od tohoto záměru bylo upuštěno. Následně bylo dohodnuto, že společnost ECO-SUN s.r.o. vyčlení a převede třídrnu plastového odpadu do nově založené společnosti EKO-SUNRISE a.s. a tuto následně Pražské služby odkoupí. V důsledku zásahu policie však k tomu již nedošlo. Zamýšlený akviziční proces nepovažuje obžalovaná za trestný a příkladmo uvedla největší akvizice na světě. Zásah policie považuje obžalovaná za nepřijatelné zasahování do obchodně-závazkových vztahů.

37. Obžalovaná má za to, že soud prvního stupně posoudil správně i skutek pod bodem II./1. napadeného rozsudku, týkající se nákupu vstupenek na kulturní akce. Posoudil správně, že společnost T.T.V. spol.s r.o. (dále jen, „společnost T“) k zakoupeným vstupenkám přidala hodnotu své práce, když zajistila společnosti P služby další propagační činnosti, nutné pro úspěch na trhu, kdy obchodní partneři byli zváni na společenské akce, zejména významné koncerty. Bylo prokázáno, že společnosti P služby a T.T.V. měly rozdílný předmět činnosti. Nešlo o pouhou přefakturaci vstupenek, do ceny zasáhla existence přidané hodnoty. V závěru obžalovaná navrhla, aby odvolání státní zástupkyně, směřujících do výroků II./1. – 5. bylo jako nedůvodné zamítnuto.

38. Dne [datum] obžalovaná prostřednictvím svého nově zvoleného obhájce JUDr. [jméno] [příjmení], [příjmení], odůvodnění odvolání doplnila. V citaci ustanovení § 255 odst. 2 tr. zákoníku zdůraznila slova, „uzavře nebo dá popud k uzavření smlouvy“ a dodala, že tato skutková podstata nesankcionuje další jednání, jde o předčasně dokonaný trestný čin. Předmětné smlouvy v bodech 1. a 2. napadeného rozsudku měl obžalovaný [příjmení] uzavřít dne [datum] a [datum]. V letech 2005, resp. 2009 však obžalovaná [příjmení] žádné z tvrzených činností nezajišťovala. Minimálně do roku 2009, kdy soud prvního stupně ani nevyvinul úsilí na zjištění přesnějšího data, poskytovala Ekolionu, resp. Lighthouse, účetní služby jiná společnost, a to společnost LONETA s.r.o. prostřednictvím svého jednatele [jméno] [příjmení]. Když už, tak by měla být trestní odpovědnost shledávána u této společnosti. Ostatně obžalovaná v době, kdy se smlouvy uzavíraly, obžalovaného [příjmení] ani neznala. K dodatkům smluv uvedla, že dodatky nejsou samostatná právní ujednání, ale jsou nedílnou součástí původní smlouvy. Pokud by dodatky byly

brány jako naplnění znaku uzavření smlouvy, musel by soud prvního stupně provést důkazy a zejména posouzení jejich obsahu, tj. posouzení každého dílčího dodatku, jak měnil původní smlouvu a zda taková změna sama o sobě naplňuje uvedený znak skutkové podstaty. Nicméně i tak skutková podstata vymezuje jako trestné jednání pouze uzavření smlouvy, tedy již smlouvy původní. I soud prvního stupně pak v odkazovaných bodech 309. a 318. napadeného rozsudku odvozuje trestnost jednání právě a jediné od těchto smluv. Nelze pak tvrdit trestnost v podobě uzavírání smluv

v roce 2005, resp. 2009, u obžalovaného [příjmení] a současně u obžalované [příjmení] v době od roku 2010 dále. Soud prvního stupně tudíž nijak neindividualizoval postavení obžalovaných, ale zejména zcela nesprávně právně posoudil naplnění tohoto znaku skutkové podstaty trestného činu zneužití informace a postavení v obchodním styku podle § 255 odst. 2 tr. zákoníku. Z výroku napadeného rozsudku přitom vyplývá, že obžalovaný [příjmení] měl jednat od počátku v součinnosti s obžalovanou [příjmení]. Soud prvního stupně nijak neřešil, a tedy ani nezohlednil (věcně ani ze zmíněného časového hlediska), že nebylo nikterak prokázáno podílení se obžalované [příjmení] v jakékoliv formě na uzavírání těchto smluv.

39. Právní kvalifikace jednání obžalované jako účastenství ve formě pomoci podle § 24 odst. 1 písm. c) tr. zákoníku je proto nejen nelogická, ale i zcela bez opory v důkazech a v objektivně zjištěném skutkovém stavu, neboť pomoc musí být poskytována před spácháním trestného činu nebo při něm. I kdyby bylo bez pochybností zjištěno, že obžalovaná cíleně a vědomě prováděla předmětnou fakturaci, tak takové jednání není v jejím případě trestné.

40. Dále obžalovaná zopakovala svoji obhajobu, že z provedeného dokazování nevyplývá, že by prováděla konkrétní fakturaci či k tomu dávala pokyny, a dodala, že z emailů vyplývá, že primárně řešila věci právní, tedy jako advokát. Dále namítla, že chybí příčinná souvislost mezi jejím jednáním a jednáním ostatních naplňujícím znaky skutkové podstaty. Administrace faktur je v podstatě automatická administrativní činnost, při které se řeší zcela jiné parametry, než návaznost na smlouvu a nějaký obchod. V této souvislosti odkázala na zákon č. 523/1992 Sb., o daňovém poradenství a Komoře daňových poradců České republiky, ze kterého vyplývá, že daňový poradce, a tedy i účetní nemá povinnost ověřovat pravdivost a správnost dokladů od klienta, když toto je povinností klienta. Obžalovaná namítla, že napadený rozsudek je založen na spekulativních domněnkách a na tom, že obžalovaná znala obžalovaného [příjmení] a její firma dělala předmětným firmám účetnictví.

41. Dále obžalovaná namítla formální nedostatky popisu skutku ve smyslu ustanovení § 120 odst. 3 tr. ř. Z popisu skutku není zřejmé konkrétně jakého jednání se měla obžalovaná dopustit. Povšechné tvrzení nedostačuje. Současně obžalovaná namítla, že ohledně ní není rozsudek dostatečně odůvodněn, když se k její vině vztahují toliko dva odstavce úvah.

42. I přes svůj názor, že nemůže být uznána vinnou, se obžalovaná vyjádřila i k trestu, uvedla, že pro značný časový odstup, bezúhonnost a její poměry a vzhledem k zcela minimální a pomocné pozici není na místě ukládání podmíněného trestu odnětí svobody, ale pouze trestu peněžitého v odpovídající výměře.

43. Závěrem obžalovaná navrhl, aby odvolací soud napadený rozsudek v celém rozsahu v odsuzující části ve vztahu k ní podle § 258 odst. 1 tr. ř. zrušil, a sám rozhodl, že se obžalovaná podle § 226 písm. c) tr. ř. zprošťuje obžaloby, ev. aby podle § 259 odst. 1 tr. ř. věc vrátil zpět soudu prvního stupně k dalšímu řízení. Ohledně zprošťující části navrhl, aby bylo odvolání státní zástupkyně podle § 256 tr. ř. jako nedůvodné zamítnuto.

c)

44. Obžalovaná [příjmení] podala odvolání a odůvodnila jej prostřednictvím svojí obhájkyne JUDr. [jméno] [příjmení]. V úvodu uvedla, že se necítí být vinnou činností popsanou v napadeném rozsudku. Uvedla, že samotné sešvagření nemůže být v žádném případě skutkovou

podstatou trestného činu, že společnost L byla založena již v roce 2003, zatímco údajná trestná činnost měla být až od roku 2005. Obžalovaná se nedomnívá se, že by její švagr obžalovaný [příjmení] poškodil Pražské služby. Mohl si totiž vybrat zprostředkovat jiné společnosti, či se etablovat na trhu s odpadovým hospodářstvím a získat tak zkušenosti do budoucna a jisté zakázky. Protože však zprostředkovatelská společnost byla obžalované [příjmení], je počínání obžalovaného [příjmení] kvalifikováno jako trestná činnost. V dalším obžalovaná poukázala na výpověď svědka [příjmení] [příjmení] o tom, že Pražské služby nebyly ochotné se společností Ma [příjmení] uzavřít smlouvu za stanovených podmínek s hrozbou vysokých finančních sankcí. [příjmení] [příjmení] v době, kdy se dojednávaly detaily smluv podepsané dne [datum] č. 1 2005, nepracoval u společnosti P služby, neboť tam byl zaměstnán až od [datum]. Pro Pražské služby byla zakázka MAKRO klíčová i v tom, že společnost P služby získala důležité reference pro případnou účast ve výběrových řízeních. Podle obžalované, pokud by obžalovaný [příjmení] nebyl jejím švagrem, byly by uskutečněné obchody hodnoceny jako zcela běžné. Těsně před podpisem smlouvy č. 1 2005 obžalovaný [příjmení] obžalované řekl, že je vše v pořádku a že to odsouhlasil JUDr. [jméno] [jméno]. Obžalovaná tak neměla obavy, když smlouvy podepisovala.

45. Dále obžalovaná poukázala na nesprávnost sankcionování společnosti E odebráním veškerého majetku. Majetek byl nesprávně oceněn na polovinu jeho ceny a není zohledněno, že Ekolion měl finanční příjmy i z dalších obchodů. Otázkou zůstává, čím se obžalovaná provinila, když za Lighthouse a Ekolion podepisovala smlouvy a dodatky se společností P služby, jejichž předmět management Pražských služeb znal a smlouvy a dodatky byly podrobeny několikastupňové kontrole. Údajná poškozená se ve vztahu k jiným společnostem chovala stejně a používala tytéž modely podnikání při zajišťování prací a služeb. Pokud by měla být obžalovaná vinna, musely by být vinny i další osoby uvnitř Pražských služeb. To se však v případě generálního ředitele a předsedy představenstva nestalo. Společnost Ekolion nebyla obviněna, přesto jí byly zabráněny věci ve smyslu ustanovení § 42 odst. 1 tr. ř. Je tudíž zúčastněnou osobou a musí jí být dána možnost se jako zúčastněná osoba dle trestního řádu chovat. Po celou dobu řízení nebyla společnost E nikým zastoupena. Obžalovaná [příjmení], jakožto osoba trestně stíhaná, nemůže zastávat funkci statutárního zástupce. Nebyla tak zabezpečena práva zúčastněné osoby. Obžalovaná [příjmení] nebyla schopna zajistit zájmy akciové společnosti, neboť byla pod tlakem trestního řízení. Orgány činné v trestním řízení se nijak nezabývaly potřebou zajistit i zájmy společnosti E. Zajištěný movitý i nemovitý majetek má v současné době hodnotu diametrálně odlišnou.

46. V doplnění odvolání kromě zopakování předchozího obžalovaná uvedla, že nevidí rozdíl v jednání za skutky, kterými byli uznáni vinnými, a skutky zprošťujícími. Dále popsala genezi vývoje společnosti L, která navazovala na aktivity jejího otce, a uvedla, že se i ona chtěla věnovat po studiu odpadovému hospodářství. Odpadovým hospodářstvím se zabýval právě obžalovaný [příjmení], který měl zahraniční zkušenosti a dosáhl značných odborných úspěchů a kariérních postupů. [příjmení] zkušenosti, které mohl využít při svém podnikání, či ve prospěch svého zaměstnavatele, zajistil si tak v oboru jistou vážnost. Proto obžalovaná obžalovanému [příjmení] důvěřovala a neměla důvod odmítnout možnosti svého uplatnění.

47. Zdůraznila, že bylo pouze na společnosti E, kterou subdodavatelskou společnost si na realizaci zakázky smluvně zajistí. Rozhodli se dát zakázku Pražským službám, kam právě nastoupil obžalovaný [příjmení]. Opětovně zdůraznila, že trestná činnost je odvozována od jejich sešvagření. Zakázku Ekolion vysoutěžil dříve, než se obžalovaný [příjmení] stal zaměstnancem Pražských služeb. Uvedla, že společnost MAKRO postupně získala zkušenost a povědomost o spolehlivosti Lighthouse a později Ekolionu. Ekolion přesvědčoval MAKRO svou odborností tzv. odpadového hospodáře. Služby byly zajišťovány komplexně prostřednictvím poradenství Ing. [jméno] [příjmení], což je doloženo ve spise smlouvami i fakturami. Dále obžalovaná popsala spolupráci mezi společností L a společností P služby, které prováděli práce v regionu [obec],

v [obec] a [obec], zmínila uzavření smluv se společností R a společností IGRO Pražskými službami a poukázala na to, že tato společnost použila stejný model, který je kriminalizován.

48. Obžalovaná uvedla, že je pravdou, že zakázku od společnosti Ma [příjmení] získala společnost L zásluhou obžalovaného [příjmení], resp. zásluhou známosti s jejich managementem. Dále obžalovaná rozvedla ochotu společnosti L nést sankční odpovědnost oproti neochotě Pražských služeb. Obžalovaná zmínila, že na činnosti, které jsou předmětem obžaloby si Pražské služby v současné době najímají subdodavatele, a to ve společnosti MAKRO v [obec] společnost Rumpold s.r.o. a v prodejně v [obec] společnost IGRO s.r.o., přičemž tento způsob je hodnocen jako správný. I když je v rozsudku uváděno, že zakázky MAKRO byly pro Pražské služby nevýhodné, toto tvrzení není ničím doloženo. Obžalovaná vyjádřila nespokojenost s tím, že nebyl vyslechnut JUDr. [jméno] [jméno] a další osoby z řad pracovníků společnosti P služby, které by mohly přispět k dokonalému zadokumentování dějů a potvrdit její výpověď. Soud se ani po opakovaných výzvách ze strany obhajoby nepokusil takovéto osoby ztotožnit a dokumenty zajistit.

49. Dále obžalovaná namítla, že znalec chybně vyčíslil rozdíl mezi fakturovanými částkami dodavatele a fakturovanými částkami zadavateli. Takové obchody však probíhají denně aniž by byly kriminalizovány. Předáním zakázky subdodavateli je počítáno, že na ní zadavatel vydělá, vydělá však i subdodavatel. Soudní znalec při svém postupu nezohlednil náklady, které se zakázkou měly společnosti L a Ekolion, a ani finanční přínos pro Pražské služby z prodeje druhotných surovin, který činí až 30 % příjmu. Obžalovaná připomněla, že soudní znalec [příjmení] se nedokázal vyjádřit k tomu, zda společnosti P služby vznikla nějaká škoda. Vyjádřil se tak, že se zabýval pouze prospěchem, jako rozdílem mezi fakturacemi, a nezkoumal zakázku z pohledu výnosů a nákladů jednotlivých společností. Orgány činné v trestním řízení měly soudnímu znalci položit jiný druh otázek - zda by se společnost P služby mohla zúčastnit takového obchodu, zda by jí zakázka byla svěřena, zda měla dostatečné zkušenosti, vybavení pro případné vícepráce a v neposlední řadě zjištění případného zisku. Obžalovaná dodala, že společnost P služby se po celou dobu přípravného řízení nepřipojila s nárokem na náhradu škody a ani státní zástupkyně o připojení se s náhradou škody v obžalobě nehovoří. Při formulaci svého nároku společnost P služby vychází výlučně z obsahu spisu a z informací v něm zahrnutých, sama není tyto informace sto ověřit. Poškozená neuplatnila ani žádný nárok vůči konkrétním osobám ani firmám a nenavrhla, aby soud uložil obžalovaným škodu uhradit. S výše uvedeným se neslučuje odvolání poškozené, která byla odkázána s náhradou škody na řízení ve věcech občanskoprávních. Její odvolání považuje proto obžalovaná [příjmení] za nepochopitelné a zcela alibistické.

50. K subjektivní stránce trestného činu obžalovaná uvedla, že nelze hovořit o tom, že by společnosti L a Ekolion získaly zisk neoprávněně. Společnosti, které řídila nečinily kroky, které by směřovaly k neoprávněnému získání materiálního prospěchu ke škodě Pražských služeb. Zisk byl vytvořen konkrétní činností těchto společností i s ohledem na jejich stabilní a etablované postavení na trhu. V jejím jednání nelze spatřovat protiprávní jednání, ze kterého je viněna. Nejednalo se o neoprávněný prospěch a společnosti P služby ani nevznikla žádná škoda.

51. Shodně se obžalovaná vyjádřila i ke skutku pod bodem I./2. napadeného rozsudku, kdy se jednalo o úklidové práce a údržbu zeleně. Smlouvu za Pražské služby podepsal obžalovaný [příjmení] s plným vědomím generálního ředitele, který musel podepsání smlouvy odsouhlasit. Ekolion měl subdodavatele, a to společnost P služby a TV Facility. Předpokládala, že podepsání smlouvy má všechny náležitosti včetně souhlasu managementu a že se tedy nejedná o smlouvu, která by byla nevýhodná pro Pražské služby. Podle obžalované šlo o zcela standardní obchod, odmítla naplnění subjektivní stránky. Obžalovaná zopakovala svoje výhrady ve vztahu k porušení práv zúčastněné osoby Ekolion a uvedla že řízení z tohoto důvodu považuje za naprosto zmatečné a společnost E fatálně poškozující. Dodala, že při vyslovení výroku

o zabrání věci nebyl vzat v úvahu fakt, že rozsah zabrání věci nerespektuje, že v dané trestní věci došlo i ke zprošťujícím výrokům.

52. Na závěr obžalovaná navrhla, aby odvolací soud napadený rozsudek zrušil a sám nově rozhodl tak, že obžalovanou obžaloby zproští.

d)

53. Státní zástupkyně podala odvolání v neprospěch obžalovaných [příjmení], [příjmení], [příjmení], [příjmení], [příjmení] [jméno] a [příjmení] proti výroku o vině (výlučně zproštění obžaloby)

z důvodu uvedeného v § 258 odst. 1 písm. b) tr. ř. a ohledně obžalovaných [příjmení] a [příjmení] rovněž ve výroku o trestu z důvodu § 258 odst. 1 písm. e) tr. ř.

54. V případě bodu II./1. zprošťujícího výroku napadeného rozsudku se soud prvního stupně dle názoru státní zástupkyně nevypořádal se všemi okolnostmi významnými pro rozhodnutí, zejména se nevypořádal s tím, že společnost E měla dlouhodobý pronájem Skyboxu až od [datum] do [datum], když projednávané koncerty probíhaly, kromě koncertu skupiny Kabát, v letech 2009 – 2011 a dlouhodobý pronájem Skyboxu umožnil přednostní pronájem Kaskáda baru či jiného prostoru a lepší cenu vstupenek do Skyboxu, nikoliv však lepší cenu v dalším pronajatém prostoru. To, že společnost T neposkytovala další tvrzené služby, potvrzuje e-mailová korespondence. Pokud soud dospěl k závěru, že projednávaným jednáním nemohlo dojít ke spáchání trestného činu zneužití informace a postavení v obchodním styku podle § 255 tr. zák. mohl je posoudit jako trestný čin podvodu dle § 250 tr. zák. Státní zástupkyně upozornila na e-mail, který obžalovaný [příjmení] zaslal obžalované [příjmení], a který svědčí o aktivní účasti obžalované [příjmení].

55. Dále státní zástupkyně vyslovila nesouhlas s výrokem pod bodem II./3. napadeného rozsudku, kdy soud odůvodnil zprošťující výrok tím, že vlastníkem společnosti AKROP jsou Pražské služby, tudíž zisk dceřiné společnosti AKROP je ziskem společnosti P služby a není možné dovodit podnikání na úkor jedné ze společností. Státní zástupkyně namítla, že sice společnost AKROP byla dceřinou společností, avšak účetně byla zapojena do „Impéria“ společností se všemi specifiky, které se týkaly fakturace a optimalizace. O tom svědčí i zajištěná e-mailová komunikace s pokyny, jak má společnost AKROP úč do společnosti CDV, fakturovat na TV Facility, jak zacházet s nákladovými fakturami Ekolionu a Prostoru, když fakturacemi by se mělo „dát umělé dýchání“ ve výši 2 450 000 Kč společnosti AKROP tím, že pro tyto prostředky si v závěru ledna a počátkem února sáhne Ekolion.

56. Dále státní zástupkyně vyslovila nesouhlas s bodem II./5. napadeného rozsudku, v jehož odůvodnění soud uvedl, že v projednávaném případě nedošlo k uzavření smlouvy na úkor společnosti P služby, kdy poškozenou v tomto případě mohla být spíše společnost ECO-SUN s.r.o. Dále přistoupil na výpovědi obžalovaných, že smyslem založení společnosti EKO-SUNRISE a.s. byla nějaká forma spolupráce se společností P služby. K tomu státní zástupkyně namítla, že obžalovaný společnosti ECO - SUN s.r.o. a EKO-SUNRISE a.s. ovládal. Poukázala na e-mailovou komunikaci týkající se nákladových položek. Obě společnosti byly součástí „Impéria“ a obžalovaný [příjmení] dobře věděl, jaká cenová ujednání jsou obsažena ve smlouvě uzavřené společností P služby s původní společností ECO-SUN s.r.o. a věděl, že společnost P služby tak platí společnosti EKO-SUNRISE a.s. naprosto bezdůvodně vyšší částky, než platí tato prázdná společnost, která neuchovává své účetnictví zpracovateli odpadu společnosti ECO-SUN s.r.o. Jako obchodní ředitel neučinil nic, aby dodatkem smlouvy cenová ujednání změnil. Má za to, že i tyto smlouvy byly uzavřeny na úkor společnosti P služby.

57. Dále státní zástupkyně namítla, že tresty uložené obžalovanému [příjmení] a obžalované [příjmení] při absenci uložení trestu zákazu činnosti jsou nepřiměřeně mírné, neodpovídající závažnosti a rozsahu jimi spáchané trestné činnosti.

58. Státní zástupkyně navrhla, aby odvolací soud napadený rozsudek podle § 258 odst. 1 písm. b) tr. ř. ve výroku o vině (ad II. napadeného rozsudku) a podle § 258 odst. 1 písm. e) tr. ř. ve výroku o trestu (ad I. napadeného rozsudku) zrušil a podle § 259 odst. 1 tr. ř. vrátil věc soudu prvního stupně k novému projednání a rozhodnutí.

e)

59. Poškozená společnost P služby podala odvolání prostřednictvím svojí zmocněnkyně [příjmení] [jméno] [příjmení], a to v neprospěch obžalovaných [příjmení], [příjmení] a [příjmení], a to proti výroku, jímž soud prvního stupně v rozsudku podle § 229 odst. 1 tr. ř. poškozenou společnost odkázal se svým nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních. Odvolatelka uvedla, že již v přípravném řízení uplatnila svůj nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy, či vydání bezdůvodného obohacení ve svém podání ze dne [datum], které doplnila podáním ze dne [datum] a ve kterém uplatnila svůj nárok vůči všem obžalovaným ve výši 63 669 931,55 Kč. [příjmení] vycházela ze závěrů znaleckého posudku znalce [příjmení] [příjmení]. V těchto návrzích poškozená též uvedla, že je připravena požádat o uspokojení svého majetkového nároku v souladu s ustanovením § 8 a násl. zák. č. 59/2017 Sb., kdy k uplatnění nároku musí mít k dispozici pravomocné rozhodnutí s přiznáním konkrétního peněžitého nároku poškozené vůči obžalovaným, jež přímo souvisí s věcmi, o nichž bylo rozhodnuto, že propadají ve prospěch státu.

60. Soud v napadeném rozsudku dovodil, že v důsledku jednání obžalovaných na úkor společnosti P služby vnikl majetkový prospěch ve výši 23 477 598,60 Kč. Soud dále rozhodl i o zabránění věcí dle § 101 odst. 2 písm. e) tr. zák., kdy se jedná o finanční prostředky a nemovitý majetek, když veškeré zabrané věci patří do majetku společnosti E. Součet hodnot zabraných věcí vychází na částku 22 418 086 Kč. Lze předpokládat, že reálná hodnota zabraných nemovitých věcí je v současnosti vyšší. Ačkoliv nalézací soud rozhodl, že celkový majetkový prospěch vzniknuvší v důsledku činnosti obžalovaných ve prospěch společností L a Ekolion na úkor společnosti P služby vychází na částku 23 477 598,60 Kč, přesto nerozhodl o přiznání nároku poškozené na náhradu vzniklého a požadovaného bezdůvodného obohacení v uvedené výši a poškozenou podle § 229 odst. 1 tr. ř. odkázal na řízení ve věcech občanskoprávních. Soud své rozhodnutí odůvodnil tím, že bezdůvodné obohacení získaly právnické osoby Lighthouse a Ekolion, nikoliv přímo obžalovaní, proto musí poškozená svůj nárok uplatňovat přímo vůči společnosti E, když povinnost k vydání bezdůvodného obohacení není možno uložit přímo obžalovaným. Takovýto závěr soudu považuje poškozená za nesprávný odporující zásadě procesní ekonomie řízení a ochraně poškozeného a jeho práv v trestním řízení. Pokud totiž je jediným akcionářem a předsedou představenstva a osobou přímo ovlivňující a řídící chod právnické osoby konkrétní fyzická osoba, či osoby, tak je nesporné, že k bezdůvodnému obohacení došlo primárně na straně koncových ovládajících osob jednajících za právnickou osobu, které byly a jsou přímými, či nepřímými beneficiary s možností neomezeně nakládat s majetkem dané právnické osoby Ekolion.

61. Nepřiznání nároku poškozené v tomto adhezním řízení se poškozené jeví jako nespravedlivé a v konečném důsledku hrubě porušující zájmy a oprávněné nároky poškozené. Pokud by měla uplatňovat svůj nárok na vydání bezdůvodného obohacení soukromoprávní cestou podáním nové žaloby, v civilním řízení probíhalo shodné dokazování a zjišťoval by se obdobný skutkový stav. To vše proto, aby mohla poškozená získat právní titul, který by ji opravňoval k podání náležité žádosti o uspokojení majetkového nároku oprávněné osoby vůči státu, v jehož prospěch byly zabráněny věci získané trestnou činností. V tomto směru poukázala odvolatelka na usnesení Nejvyššího soudu ze dne 20. 4. 2017, sp. zn. 3 Tdo 257/2017, a na závěry usnesení velkého senátu Nejvyššího soudu ze dne 8. 1. 2014, sp. zn. 15 Tdo 902/2013, a usnesení Nejvyššího soudu ze dne 27. 3. 2008, sp. zn. 4 Tz 72/2007, která jako přílohu k odvolání přiložila.

62. Poškozená uvedla, že svůj nárok opírá i o jednotlivá příslušná ustanovení občanského zákoníku, zákona o obchodních společnostech a družstvech, na základě kterých by mohli obžalovaní v adhezním řízení být zavázáni společně a nerozdílně k náhradě způsobené škody, nebo k vydání bezdůvodného obohacení (majetkového prospěchu), získaného trestným činem. V závěru navrhl, aby odvolací soud v napadeném výroku pod bodem I. výrok o náhradě škody či vydání bezdůvodného obohacení poškozené zrušil a věc vrátil soudu prvního stupně k novému projednání a rozhodnutí, nebo aby sám rozhodl na základě veškerých důkazů založených ve spise o celém, poškozenou uplatněném nároku, tedy aby uložil společně a nerozdílně obžalovaným [příjmení], [příjmení] a [příjmení] povinnost nahradit poškozené společnosti P služby vzniklou škodu, či vydat bezdůvodné obohacení v částce 23 477 598,60 Kč. Jedině tak poškozená bude moci uplatnit svůj nárok postupem dle ustanovení § 8 a násl. zák. č. 59/2017 Sb. bez nutnosti podávání žalob v civilním řízení.

f)

63. Zúčastněná osoba Ekolion podala odvolání prostřednictvím advokátky JUDr. [jméno] [příjmení], a to proti výroku, jímž jí byly podle § 101 odst. 2 písm. e) tr. zákoníku zabráněny finanční prostředky, nemovitosti a výnos z prodeje zajištěného motorového vozidla. Odvolatelka uvedla, že společnost E nezpůsobila společnosti P služby žádnou škodu. Připomněla, že Ekolion vyhrál výběrové řízení na likvidaci odpadů MAKRO, třídění a obsluhu lisovacích zařízení, a bylo zcela na rozhodnutí Ekolionu, kterou subdodavatelskou společnost si na realizaci této zakázky smluvně objednájí. Protože obžalovaný [příjmení] právě nastoupil do Pražských služeb, rozhodl se Ekolion dát tuto zakázku právě novému zaměstnavateli obžalovaného [příjmení]. Odvolatelka zdůraznila, že Ekolion zakázku vysoutěžil dříve, než se stal obžalovaný zaměstnancem Pražských služeb. Odvolatelka poukázala na to, že zcela nepochopitelně byly soudem tyto aktivity kvalifikovány jako trestná činnost, zatímco zcela stejné aktivity, které byly vyvíjeny pro společnost v bodech II, III, V, VI a VII obžaloby, kdy podle obžaloby i rozsudku byly poskytovány osobám ve společnostech pokyny k uzavírání smluv a k fakturaci, soud obžalované osoby obžaloby zprostil. Soud zcela pominul, že veškeré smlouvy prošly robustním schvalovacím procesem, vyjadřovalo se k nim obchodní a právní oddělení Pražských služeb a odsouhlasil je generální ředitel JUDr. [jméno] [jméno]. Návrh na výslech tohoto svědka vyhodnotil soud prvního stupně nepochopitelně jako nadbytečný.

64. Následně odvolatelka uvedla v odůvodnění svého odvolání shodné námítky, jako obžalovaná [příjmení] (viz výše). Odvolatelka zdůraznila, že je naprosto nesprávné sankcionovat společnost E odebráním jejího veškerého majetku, když majetek byl navíc soudem oceněn minimálně na polovinu jeho skutečné hodnoty a soud nebral v potaz, že Ekolion měl zisk i z obchodů, které byly soudem vyhodnoceny jako legální (bod II. napadeného rozsudku ve výši 8 370 413 Kč). Dodala, že soud v případě skutků II. a IV. (obžaloby) vyčíslil škodu vůči Pražským službám v celkové výši 23 477 598 Kč, avšak majetek, který zabral, je odborným vyjádřením hodnocen v minimální výši 56 255 000 Kč.

65. Odvolatelka podrobně v odvolání rozvedla smlouvy, které uzavřely společnosti L a Ekolion, včetně dodatků, a uvedla skutečnosti, které z nich a z okolností jejich uzavření a z nečinnosti orgánů činných v trestním řízení v určitých směrech vyvozuje. Dále poukázala na to, že společnost P služby se po celou dobu přípravného řízení nepřipojila s náhradou škody, iniciativa trestního stíhání nevzešla od Pražských služeb. Dodala, že poškozená společnost pak ve svém podání ze dne [datum] poznamenala, že při formulaci svého nároku vychází výlučně z obsahu spisu a z informací v něm zahrnutých, protože sama není schopna tyto informace ověřovat. Poškozená neuplatnila žádný nárok na náhradu škody vůči žádným osobám ani firmám a nenavrhla, aby soud v odsuzujícím rozsudku uložil odsouzeným povinnost uhradit jí způsobenou škodu, což odůvodnila tím, že uvedené obchody z jeho pohledu probíhaly za ceny, které se pohybují v rozmezí cen obvyklých.

66. Dále odvolatelka konkretizovala své výhrady vůči znaleckému posudku Ing. Strejce a věnovala se právním otázkám, zejména zdůraznění toho, že znakem skutkové podstaty je speciální úmysl získat pro sebe či jiného výhodu nebo prospěch, přičemž nesmí chybět neoprávněnost. obžalovaná poukázala i na to, že společnost E nebyla obžalována a po celé trestní řízení nebyla zastoupena nikým, kdo by hájil její zájmy. V této souvislosti odvolatelka zdůraznila, že je ve smyslu trestního řádu zúčastněnou osobou a odkázala na ustanovení § 42 tr. ř. Odvolatelka závěrem navrhla, by byl napadený rozsudek zrušen s tím, že se věci uvedené ve výroku napadeného rozsudku, ohledně nich bylo vysloveno zabrání, nezabírají.

g)

67. K podanému odvolání státní zástupkyně se písemně prostřednictvím svého obhájce Mgr. [jméno] [příjmení] vyjádřil obžalovaný [příjmení]. Obžalovaný považuje odvolání státní zástupkyně proti výroku pod bodem II./3. za zjevně nedůvodné a navrhl, aby bylo odvolacím soudem zamítnuto. Obžalovaný odkazuje na podrobné zdůvodnění napadeného rozsudku, s tím, že se s ním plně ztotožňuje. S ohledem na okolnosti vztahu společnosti P služby a společnosti AKROP jako dceřiné společnosti nelze hovořit o prospěchu jedné společnosti na úkor společnosti druhé. Nebyla tak naplněna objektivní stránka trestného činu. Inkriminované smlouvy byly uzavřeny ve snaze zajistit společnosti AKROP vyšší příjem a tím lepší postavení na trhu s možností účasti na výběrových řízeních. Obžalovaný připomněl, že údajný prospěch společnosti AKROP byl následně v roce 2015 formou zisku vyplacen údajně poškozené zpět. V této souvislosti poukázal obžalovaný na svůj návrh na doplnění dokazování. Obžalovaný je názoru, že konstrukce obžaloby byla zcela vyvrácena, uvedl, že e-maily nic neprokazují, jsou nic neříkající

a nesouvisející, mají vytvořit pouze „dojem“. Za vypovídající obžalovaný označil fakt, že on sám je dodnes ve společnosti AKROP v jedné z řídicích funkcí a společnost AKROP je stále vlastněna společností P služby. V závěru obžalovaný navrhl, aby bylo odvolání státní zástupkyně směřující proti výroku II./3. jako nedůvodné zamítnuto.

h)

68. K odvolání státní zástupkyně se též písemně prostřednictvím svého obhájce Mgr. [jméno] [příjmení] vyjádřila obžalovaná [příjmení] [jméno] s tím, že je považuje za nedůvodné a argumentaci státní zástupkyně za neopodstatněnou. I tato obžalovaná se ztotožnila s názorem soudu prvního stupně, že nedošlo k naplnění objektivní stránky skutkové podstaty žalovaného trestného činu., tj. aby pachatel jednal na úkor jednoho z podnikatelů, na jejichž podnikání se zúčastní. Obžalovaná připomněla smlouvu o převodu práv a povinností na společnost EKO-SUNRISE a.s. včetně cenových ujednání. I po změně likvidátora odpadu platila společnost P služby nadále stejné ceny sjednané ve smlouvě. Situace společnosti P služby se převodem obchodu na nového smluvního partnera nijak nezměnila. Nebylo proto ani důvodné, aby obžalovaný [příjmení] uzavíral dodatek k původní smlouvě, jímž by cenová ujednání změnil. V tomto směru považuje obžalovaná argumentaci státní zástupkyně za nepřipadnou. V dalším poukázala obžalovaná na zjištění soudu prvního stupně, který akcentoval, že obžaloba nepředložila smlouvu mezi společnostmi ECO-SUN s.r.o. a EKO-SUNRISE a.s. ani nijak jinak neprokázala obsah jejich ujednání. Státní zástupkyně ve svém odvolání ani nereflektuje na zjištění vyplývající z výpovědí obžalovaných a revizního znaleckého posudku. Soud prvního stupně dostatečně vyložil, že důkazy prokázaly, že smyslem založení společnosti EKO-SUNRISE a.s. byla spolupráce mezi společností P služby a společností ECO-SUN s.r.o. Podmínky Smlouvy o dodávce a převzetí odpadu uzavřené dne [datum] se převzetím společnosti EKO-SUNRISE a.s. nezměnily, nedošlo k navýšení ceny, pouze se rozdělily marže mezi spřízněnými společnostmi. Soudní znalec nezohlednil další faktury mezi společnostmi ECO-SUN s.r.o. a EKO-SUNRISE a.s. Při zohlednění těchto skutečností je potom zpochybněn i údaj o rozdílu ve fakturaci. Obžalovaná poukázala i na nízkou marži. V závěru obžalovaná navrhla, aby odvolací

soud odvolání státní zástupkyně směřující proti bodu II./5. napadeného rozsudku jako nedůvodné zamítl.

III.

Přezkum důvodnosti odvolání a doplnění dokazování

69. Vrchní soud přezkoumal z podnětu podaných odvolání podle § 254 odst. 1 tr. ř. zákonnost a odůvodněnost výroků napadeného rozsudku, které byly odvoláními napadeny, a správnost postupu řízení, které jeho vyhlášení předcházelo, a to z hlediska vytýkaných vad. K vadám, jež nebyly odvoláním vytýkány, odvolací soud přihlédl, jen pokud měly vliv na správnost výroků, proti nimž bylo odvolání podáno. Naopak odvolací soud byl ve svém přezkumu napadeného rozsudku vázán absencí odvolání státní zástupkyně v neprospěch některých obžalovaných (§ 254 odst. 4, § 259 odst. 4 tr. ř.) Odvolací soud pro přehlednost uvádí, že přezkoumány byly všechny výroky odsuzující části ohledně všech tří obžalovaných (z podnětu odvolání obžalovaných [příjmení], [příjmení] a [příjmení], výroky o trestech obžalovaných [příjmení] a [příjmení] též z podnětu odvolání státní zástupkyně, výrok o ochranném opatření z podnětu zúčastněné osoby a adhezní výrok též z podnětu poškozené) a dále výroky zprošťující části (II./1., 3., 5.) ohledně obžalovaných [příjmení], [příjmení], [příjmení], [příjmení], [příjmení] [jméno] a [příjmení] (pouze z podnětu odvolání státní zástupkyně).

70. Je třeba konstatovat, že v řízení, které napadenému rozsudku předcházelo, byla ve vztahu k obžalovaným a poškozené respektována pravidla spravedlivého procesu nastavená trestním řádem, kdy zejména byla respektována práva obžalovaných na obhajobu. Po provedeném přípravném řízení byla ve věci podána obžaloba dne [datum], a to pro stejné skutky, pro které byla obviněným v průběhu roku 2014 a 2017 sdělena obvinění. Hlavní líčení ve věci se konala ve dnech 22. – 23. 4., 29. – 31. 7., 19. – 20. 8., 30. 9. – [datum], 12. – 13. 1., 26. – 27. a 29. – 30. 4., 17. 5., 24. – 25. 5., 7. a [datum], kdy byl vyhlášen napadený rozsudek.

71. K námitkám obžalovaných vztahujícím se k příkazu k odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu (dále jen, „příkaz k odposlechu“) odvolací soud uvádí, že nepovažuje za podstatnou vadu řízení, že již dne [datum] měl dle odvolatele policejní orgán podat návrh na vydání příkazu k odposlechu, když ze svazku 11. spisu a následujících je zřejmé, že opatření podle § 88 odst. 1 tr. ř. a § 88a odst. 1 tr. ř. byla na základě návrhů státní zástupkyně vydávána až v průběhu roku 2012 až 2014. To platí i o výzvě policejního orgánu k předložení notebooku oznamovatele trestné činnosti [jméno] [příjmení] [příjmení]. Jeho vyhodnocení probíhalo až v době následující, poté co již bylo trestní řízení vedeno (viz znalecký posudek z oboru kybernetiky), nehledě na to, že údaje tam uvedené neměly odpovídající vypovídací hodnotu k samotné trestné činnosti, neboť zejména dokladovaly, jakým složitým způsobem se oznamovatel domáhal, aby příslušné orgány v podezřelé věci konaly. Podrobné informace k trestné činnosti samotné, vyjma manželky oznamovatele, obžalované [příjmení] [jméno], která však byla obžaloby zproštěna, v zajištěném notebooku zjištěny nebyly a orgány činné v trestním řízení požadované informace musely získat běžným kriminalistickým postupem.

72. Ve vztahu k odposlechům je třeba konstatovat pravdivost námitky obžalovaných, když rozhodnutí soudu byla nazývána, „Opatření“ namísto, „Příkaz“. Je však třeba dodat, že z textu výroku rozhodnutí a z jejich odůvodnění je zřejmé, že soud vydává, „příkaz“, pouze došlo k chybnému pojmenování rozhodnutí. Z této formální chyby nelze rozhodně dovozovat neplatnost úkonu. Odvolací soud nesdílí ani stanovisko obžalovaných, kteří namítají nedostatečné odůvodnění předmětných rozhodnutí, případně odůvodnění neodkladnosti a neopakovatelnosti prováděného úkonu. Odvolací soud prověřil všechna vydaná rozhodnutí a zjistil, že tato jsou opřena o náležitý popis jednání sledovaných osob, kdy je například uvedeno, že existuje důvodné podezření z jednání popsáno v záznamu o zahájení úkonů trestního řízení, kdy je zdůrazněno, že konkrétní osoby jsou podezřelé ze spáchání prověřovaného jednání a je

třeba zjistit i další kontakty na další osoby, které mezi sebou komunikují prostřednictvím telefonů a zasláných e-mailů, a proto nelze sledovaného účelu dosáhnout jiným způsobem. Například na č. l. 3565 státní zástupkyně uvádí,, že vyhodnocením již provedených operativních úkonů bylo zjištěno další účastnické číslo podezřelého [příjmení], které užívá při komunikaci s JUDr. [příjmení].

Vzhledem k charakteru a sofistikovanému způsobu páčání trestné činnosti se však dostupnými prostředky nepodařilo zajistit relevantní důkazy o jejich jednání. Neodkladnost spočívá v tom, že je na tento úkon třeba navázat dalšími úkony, přičemž v opačném případě by došlo ke zmaření účelu trestního řádu. Lze důvodně předpokládat získání významných skutečností pro trestní řízení, kdy s ohledem na to, že komunikace v této věci probíhá mezi zúčastněnými osobami zejména prostřednictvím telefonů, je třeba uvést, že sledovaného účelu nelze dosáhnout jinak“. Je možné dále poukázat na č. l. 3598, kde je též obsáhle zdůvodňován návrh na prodloužení odposlechu, stejně tak na č. l. 3603. Otázka neodkladnosti a neopakovatelnosti úkonů je též v rámci konkrétních úkonů dostatečným způsobem odůvodněna. Při posuzování naplnění těchto znaků nelze pouze setrvávat na formálním vyjádření v těchto rozhodnutích, ale je třeba pro posouzení, zda důkazy takto opatřené byly získány procesním způsobem a je možno je použít, vážit i materiální podstatu tohoto úkonu, kdy je nutno zdůraznit, že právě tímto způsobem, a žádným jiným, se podařilo požadované informace získat. Odvolací soud zdůrazňuje, že již z povahy věci neodkladnost a neopakovatelnost úkonu přímo vyplývá, neboť prováděné telefonní odposlechy nařizovat po sdělení obvinění, by bylo (až na výjimky) zcela bezúčelným krokem.

73. K požadavku na nutnost řádného odůvodnění takových rozhodnutí, které významně zasahují do základních práv člověka chránících jeho svobodu se posléze ve svých rozhodnutích vyjádřil i Ústavní soud ČR, který vyjádřil názor, že i při jinak striktních požadavcích na řádné odůvodnění nařízení úkonů podle § 88 a § 88a tr. ř. nelze spravedlivě očekávat od orgánů činných v trestním řízení, aby bezprostředně po jeho zahájení, kdy mají o případu pouze kusé informace, a lze očekávat, že právě nařízeným úkonem je zkvalitnit, tato odůvodnění obsahovala podrobné a konkrétní informace, které lze očekávat a požadovat v řízení pozdějším. Odvolací soud zdůrazňuje, že jediné na základě informací získaných podle výše uvedených ustanovení trestního řádu je možno činit kvalitní a odůvodněná rozhodnutí, kdy orgány činné v trestním řízení, které rozhodují o dalším postupu, mají možnost zahájit odůvodněné trestní stíhání, či naopak toto ukončit a šetřit tak práva osob, proti nimž bylo dosud trestní řízení vedeno.

74. Pokud odvolatelé namítají, že příkazy k odposlechům a záznamům telekomunikačního provozu, případně ke sdělení údajů o uskutečněném telekomunikačním provozu měly být získávány podle § 158d tr. ř., soud prvního stupně se s touto námitkou odpovídajícím způsobem vypořádal. Odvolací soud v této věci poukazuje na usnesení Ústavního soudu III. ÚS 2374/18 ze dne [datum], kterým přezkoumal zmiňované rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. 6 To 1251/2017

a odkázal i na své rozhodnutí III. ÚS 3812/2012 ze dne [datum]. Závěr soudu prvního stupně se opírá o tato rozhodnutí, ve kterých je vyjádřeno, že i když správným postupem je užití ustanovení § 158d tr. ř., použití ustanovení § 88, či § 88a tr. ř. nemůže mít za následek absolutní neúčinnost takto provedených důkazů, kdy Nejvyšší soud připustil, že soudní praxe byla v minulosti do vydání rozhodnutí Ústavním soudem značně rozkolísaná, nicméně ustanovení § 88a tr. ř. představuje speciální způsob sledování osob s průlomem do jejich soukromí, kdy je třeba splnění ještě přísnějších podmínek, než jsou vyžadovány při postupu podle § 158d tr. ř. Způsob získání informace postupem podle § 88a tr. ř. tak nelze považovat za vadu. S tímto názorem se Ústavní soud ztotožnil, když uvedl, že příkazy o uskutečněném telefonickém provozu byly v Nejvyšším soudem projednávané věci vydány dne [datum], tedy o dva roky dříve, než shora uvedené na věc dopadající závěry o možnosti postupu podle § 158d odst. 1, 3 tr. ř. vyslovil Ústavní soud v usnesení III. ÚS 3812/2012 ze dne [datum]. Z uvedeného je zřejmé, že zmíněné

usnesení Ústavního soudu bylo vydáno též až poté, co byla v této projednávané trestní věci soudem pro [část Prahy] většina obhajobou namítaných příkazů, a stejně tak je relevantní i pro projednávanou věc.

75. K námitce obžalovaného [příjmení] ohledně nesrovnalostí ohledně dne, kdy byly zahájeny úkony trestního řízení (viz výše odst. 18.) je třeba uvést, že jde o formální nesrovnalost, která nemá žádný vliv na řádnost vedení trestního řízení a spravedlivost procesu vedeného proti obžalovanému. Pokud byl záznam o zahájení úkonů trestního řízení (§ 158 odst. 3 tr. ř.) vyhotoven s datem [datum], jde o zjevnou písařskou chybu, když je právě z datace podnětů k podání návrhů na odposlech zřejmé, že úkony trestního řízení fakticky začaly o den dříve. Pokud ustanovení § 158 odst. 3 tr. ř. obsahuje lhůtu 48 hodin pro zaslání opisu záznamu státnímu zástupci, je uvedený den v toleranci, a navíc ustanovení § 158 odst. 3 tr. ř. neobsahuje v tomto smyslu žádnou sankci. Pro povolené odposlechy je pak podstatné, že státní zástupce podal návrh a příkaz byl vydán v tomto trestním řízení, tj. již po zahájení úkonů trestního řízení.

76. Pokud obžalovaní jako vadu řízení vytýkali neprovedení navržených důkazů, a to výsledkem svědků [příjmení] [jméno] [jméno], Ing. Válaly a [jméno] [příjmení] [příjmení], pak je třeba připomenout, že v hlavním líčení dne [datum] všichni obhájci prohlásili, že nežadají osobní výslech JUDr. [jméno] [jméno]. A s ohledem na vývoj důkazní situace nelze soudu prvního stupně vytknout, že posléze nevyhověl návrhu obžalovaného [příjmení] v závěru soudního řízení tohoto svědka vyslechnout a od jeho výsledku upustil, když navíc seznal, že další pokusy o předvolání svědka by byly neúspěšné a zbytečně by protahovaly trestní řízení. Nadto nebylo možno s ohledem na předchozí přístup JUDr. [jméno] [jméno] v rámci přípravného řízení oprávněně očekávat, že by svůj negativní přístup k podání výpovědi změnil, zvláště za situace, že byl původně sám od [datum] podezřelý z trestné činnosti, kdy v průběhu šetření trestní věci bylo od jeho dalšího stíhání upuštěno.

77. Výpověď svědka [jméno] [příjmení] [příjmení] soud prvního stupně po souhlasu stran s tímto postupem přečetl a k výpovědi svědka nebyly vzneseny žádné připomínky ani vyjádření. Z obsahu této výpovědi (svědek byl de facto oznamovatelem trestné činnosti), nelze dovodit, že by se dotýkal skutků, kterými byly obžalovaní napadeným rozsudkem uznáni vinnými. Již vůbec nelze soudu prvního stupně vytknout, že nevyslechl jako svědka [příjmení] [jméno] [příjmení], který byl dlouhodobě vážně nemocen, a existuje úřední záznam o tom, že se jej orgány činné v trestním řízení snažily procesním způsobem vyslechnout, což nebylo ze zdravotních důvodů možné (viz č. l. 2932). Soud měl k dispozici dostatek důkazů ke spolehlivému zjištění skutkového stavu věci, když v neposlední řadě je nutno zdůraznit, že účast Ing. Válaly byla ve společnosti, ohledně které došlo ke zprošťujícímu výroku.

78. Uvedené je třeba uzavřít tím, že soud prvního stupně de facto neměl důvod na pozdější shora uvedené důkazní návrhy reagovat, neboť z logiky věci důkaz proveden být nemohl (úmrtí), nebo byl již proveden jinak v souladu s trestním řádem a soud neshledal potřebu přistoupit k slyšení svědka (důkaz proveden postupem podle § 211 odst. 1 tr. ř.), a nebo byl za nezměněné důkazní situace navrhován výslech osoby, o níž již dříve obžalovaní prostřednictvím svých obhájců prohlásili, že na jejím slyšení netrvají, osoba se na výzvu soudu opakovaně nedostavila a nebyl předpoklad že by vůbec vypovídala. O naprosté nedůvodnosti těchto námitek obžalovaných směřujících proti řízení, jež napadenému rozsudku předcházelo pak svědčí fakt, že dne [datum] byly v hlavním líčení předsedkyní senátu předestřeny aktuální důkazní návrhy (interní audit společnosti P služby a výslech Ing. Válaly; viz protokol o hlavním líčení č. l. 20826) a strany posléze dotázány na případné další důkazní návrhy. Státní zástupce, zmocněnec poškozeného ani obhájci žádné další návrhy nevznegli. Na to soud usnesením rozhodl o zamítnutí shora uvedených důkazů a svoje rozhodnutí krátce odůvodnil.

79. Pokud obžalovaný spatřuje v tom, že byl podle § 213 odst. 2 tr. ř. přečten v hlavním líčení konaném dne [datum] notářský zápis pořízený Ing. [jméno] [příjmení], porušení svých obhajovacích práv (když mu tak nebylo umožněno klást svědkovi otázky, jimiž mohlo dojít k objasnění některých důležitých momentů projednávaného případu ve prospěch obžalovaného) a tudíž podstatnou vadu řízení, je třeba uvést, že tomu tak není. Podrobnějšího výkladu odvolacího soudu není třeba, neboť Ing. [příjmení] má vztah k jednání, pro nějž byl obžalovaný obžaloby zproštěn, tudíž je již bezpředmětné tento názor obžalovaného vyvracet.

80. Co se týče řízení, jež předcházelo napadenému rozsudku, odvolací soud je nucen bezvýhradně přisvědčit odvolací námitce zúčastněné osoby. Podle § 42 odst. 1 tr. ř. tomu, jehož věc nebo část majetku byla zabráná nebo podle návrhu má být zabráná (zúčastněná osoba), musí být poskytnuta možnost, aby se k věci vyjádřil; může být přítomen při hlavním líčení a veřejném zasedání, činit při nich návrhy, nahlížet do spisů (§ 65) a podávat v případech tímto zákonem stanovených opravné prostředky. Podle § 42 odst. 2 tr. ř. orgány činné v trestním řízení jsou povinny zúčastněnou osobu o jejích právech poučit a poskytnout jí možnost jejich uplatnění. Pokud soud prvního stupně po celé hlavní líčení se zúčastněnou osobou nejednal, nejméně po závěrečné poradě, ve které dospěl k závěru, že je na místě uložit ochranné opatření zabrání věci podle § 101 odst. 2 písm. e) tr. zákoníku, měl postupovat tak, aby poskytl vlastníku věcí, jež zvažoval zabrat, možnost vyjádřit se a aby jej poučil o shora uvedených právech. Za tím účelem měl soud prvního stupně v uvedené fázi řízení postupovat podle § 230 odst. 2 tr. ř. a vyhradit si rozhodnutí o ochranném opatření do veřejného zasedání. S ohledem na fakt, že soud prvního stupně zcela postavení a práva zúčastněné osoby ignoroval, což zcela jasně vyjádřil i tím, že zúčastněné osobě nedoručil opis napadeného rozsudku (srov. ustanovení § 130 odst. 1 tr. ř. - opis rozsudku soud doručí obžalovanému, státnímu zástupci a zúčastněné osobě...), zatížil řízení, jež předcházelo vyhlášení výroku o zabrání věci podstatnou vadou ve smyslu ustanovení § 258 odst. 1 písm. a) tr. ř.

81. Námitku uvedenou v odst. 77. vztahovali obžalovaní i k vadám napadeného rozsudku, tj. k rozsahu provedeného dokazování. Předně je třeba konstatovat, že dokazování bylo soudem prvního stupně v zásadě provedeno v dostatečném a potřebném rozsahu ve smyslu ustanovení § 2 odst. 5 tr. ř., který je nutný pro náležitě zjištění skutkového stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Soud prováděl stejně pečlivě důkazy shromážděné ve věci svědčící ve prospěch i neprospěch obžalovaných. Jedinou výjimkou je dokazování vztahující se k obžalované [příjmení], a sice k počátku její spolupráce s obžalovaným [příjmení], resp. okamžiku, kdy převzala účetní společnost obžalované vedení účetnictví společnosti L, resp. Ekolion ([datum]), popř. k tomu, co bylo obžalované známo o faktu uzavření smluv mezi Pražskými službami a Ekolionem, popř. co jí bylo známo o pozadí uzavření těchto smluv.

82. Dále je třeba uvést, že odvolací soud je v zásadě vázán hodnocením důkazů provedeným soudem prvního stupně. Odchýlit od tohoto hodnocení a skutkového stavu obsaženého v napadeném rozsudku by se mohl pouze za podmínek specifikovaných v zákoně, konkrétně v ustanovení § 259 odst. 3 tr. ř. Do hodnocení důkazů soudem prvního stupně by pak mohl zasáhnout pouze tehdy, pokud by toto hodnocení vybočovalo ze zásad formální logiky, bylo neúplné či nebralo na zřetel podstatné skutečnosti významné pro stanovení skutkových zjištění. Jak vyplývá z předchozího, odvolací soud se nemůže ztotožnit s námitkami odvolatelů, že napadený rozsudek je zatížen podstatnými procesními vadami. Totéž platí, až na výjimku u obžalované [příjmení] v odsuzující části napadeného rozsudku, i o hmotněprávních vadách. Ve zprošťující části napadeného rozsudku a ohledně obžalovaných [příjmení] a [příjmení] v odsuzující části napadeného rozsudku neexistuje, až na níže rozvedené (viz odst. 100. - 103.), rozpor mezi skutkovými a na ně navazujícími právními závěry. Nelze konstatovat, že by byl napadený rozsudek nepřezkoumatelný, nelze mu ani vytknout neúplnost či nejasnost skutkových zjištění. Z odůvodnění napadeného rozsudku naopak odvolací soud dovodil, že soud prvního stupně postupoval velmi uvážlivě, kdy provedl důkazy navržené obžalobou a též důkazy

dodatečně navržené obhajobou. V zásadním bylo dokazování provedeno úplně a zákonně a důkazy byly hodnoceny správně v duchu ustanovení § 2 odst. 6 tr. ř. (s výjimkou odsuzující části rozsudku vztahující se k obžalované [příjmení]). Odvolací soud shledal, že soud prvního stupně se až na nějaké drobnosti s provedenými důkazy vypořádal a uvedl hodnocení důkazů a své úvahy v duchu ustanovení § 125 odst. 1 tr. ř. Je zřejmé, že s ohledem na rozsah trestní věci, se soud prvního stupně drobných chyb a nepřesností, popř. opomenutí v odůvodnění napadeného rozsudku dopustil, avšak nejde o zásadní chyby, které by činily odůvodnění napadeného rozsudku jakkoliv nesrozumitelným a nepřezkoumatelným.

83. S ohledem na některé z odvolacích námitek odvolací soud ve smyslu ustanovení § 263 odst. 6 tr. ř. doplnil dokazování, a to jednak zopakováním některých důkazů, které již provedl soud prvního stupně, jednak důkazy novými. Konkrétně byli vyslechnuti obžalovaní [příjmení] a [příjmení], a podle § 213 odst. 1, 2 tr. ř. předloženy nebo přečteny listinné důkazy – kupní smlouvy na lisovací stroje předložené poškozenou společností P služby (č. l. 21741 - 31), mandátní smlouvy (č. l. 1264 – 87), listiny předložené obžalovaným [příjmení] v odvolacím řízení (č. l. 21523 – 681), opisy rejstříku trestů obžalovaných [příjmení], [příjmení] a [příjmení], veřejný rejstřík podle fyzických osob v angažmá na [jméno] [příjmení], narozeného [datum] (č. l. 21753), veřejný rejstřík podle fyzických osob v angažmá na [jméno] [příjmení], narozeného [datum] (č. l. 21754), výpis z obchodního rejstříku společnosti FREKO a.s. (č. l. 21756), informace z internetu FREKO a.s. (č. l. 21758-62), výroční zpráva společnosti FREKO a.s. za rok 2022 (č. l. 21763-73), zpráva nezávislého auditora (č. l. 21774-21802).

84. Obžalovaný [příjmení] byl odvolacím soudem dotazován na přechody vlastnictví k lisovacím strojům. Výpověď obžalovaného k tomuto tématu byla proměnlivá. Původně tvrdil, že lisovací zařízení nakoupila společnost L od společnosti B, uvedl, že od společnosti Ma [příjmení] je nenakoupila. Zařízení pak Lighthouse (možná již jako Ekolion) prodal do Pražských služeb a ty po nějaké době je prodaly společnosti MAKRO. Poté, co byla obžalovanému předložena kupní smlouva na lisovací zařízení mezi společnostmi [jméno] [příjmení] a Lighthouse (č. l. 10494), tak svoje předchozí vyjádření relativizoval. Po představení tvrzení obžalovaného z jeho předchozích výpovědí (že vlastnictví lisovacích strojů na Pražské služby nepřešlo) obžalovaný uvedl, že stroje byly přeprodávány, že byly i v majetku Pražských služeb a pak je prodali zpět společnosti Ma [příjmení], která je musela prodat společnosti MAKRO. Následně upřesnil, jak to s prodejem bylo. Dále byl obžalovaný dotázán na počátky spolupráce společnosti L, Limeg, Ekolion, EKO-SUNRISE a.s. s účetní firmou EGIDAS. Tento údaj si obžalovaný nevybavil a vyjádřil se pouze k předchozí účetní firmě.

85. Ke svým osobním a majetkovým poměrům obžalovaný uvedl, že od doby, kdy byl vyslýchán naposledy, se nic nezměnilo. Uvedl, že je nezaměstnaný. S ohledem na to, že obžalovaný prostřednictvím svého obhájce navrhl, aby mu byl eventuálně v případě uznání viny uložen vyšší peněžitý trest (a zmírněn trest odnětí svobody), byl výslech obžalovaného k majetkovým poměrům doplněn v druhý den konání veřejného zasedání. Při té příležitosti obžalovaný uvedl, že je zaměstnaný ve firmě FREKO, která patří jeho synovi, a pobírá plat 80 000 Kč čistého. K dotazu doplnil, že pracuje na pozici manažera, vede dvě divize. Po představení, že v dokumentech společnosti FREKO je veden v pozici generálního ředitele a dotazu na rozdělení významných částek za rok 2022 mezi vedení společnosti, obžalovaný popřel, že by mimo plat nějakou částku dostal. Jako jediný další požitek ze zaměstnání připustil automobil. Uvedl, že nemá žádné další příjmy, nevlastní žádný majetek, společnost, nemovitost, ani cennosti, obrazy a že nemá dluhy. Na dotaz, z čeho by zaplatil peněžitý trest v navrhované výši uvedl, že z platu. Po upozornění, že by šlo o nedostatečný příjem, uvedl, že by požádal syna o půjčku. Na dotaz soudy obžalovaný popřel, že by byl v jeho prospěch zřízen nějaký svěřenský fond. Obžalovaný uvedl, že má jednu vyživovací povinnost ve výši 15 000 Kč k 18letému dítěti.

86. Hned na tomto místě je možno uvést stručné hodnocení výpovědi obžalovaného. Obžalovaný opakovaně (lisovací stroje, majetkové poměry) uvedl ve své výpovědi to, o čem se pravděpodobně domníval, že mu prospívá, že konvenuje s jeho obhajobou. Teprve při konfrontaci s důkazy (kupní smlouva, veřejně dostupné informace o společnosti FREKO) postupně připouštěl, že věc se má jinak, než tvrdí. V případě lisovacích strojů je ještě možno připustit, že šlo o špatnou paměť nebo zkratku, když zřetězený prodej lisovacího zařízení byl prokázán smlouvami, kterými byl proveden důkaz již v řízení před soudem prvního stupně a listinami, které na vyžádání odvolacího soudu doložila poškozená společnost P služby (viz kupní smlouvy zmíněné v odst. 83.). V případě majetkových poměrů pak šlo o evidentní lež, když obžalovaný v první den veřejného zasedání tvrdil, že je nezaměstnaný, a druhý den, po shora uvedeném návrhu obhájce, sdělil, že je zaměstnaný s uvedeným příjmem. Obžalovaný jen velice neochotně, teprve po konfrontaci s důkazním materiálem, přisvědčil, že je generálním ředitelem uvedené společnosti. Pokud uvedl, že je ve vedení společnosti pouze on a syn, pak zcela nevěrohodně působí jeho tvrzení o tom, že kromě jím uvedeného platu a vozidla nemá ze společnosti žádné další požitky (viz opět materiály společnosti FREKO, hovořící o velkých příjmech společnosti a přerozdělení části zisku za rok 2022 mezi vedení společnosti). Vzhledem k tomu, že odvolací soud zjistil, že další z obchodních společností, kde je syn obžalovaného (Ing. [jméno] [příjmení], [datum narození]) jediným členem správní rady, a sice FREKO Property a.s., má jediného akcionáře Svěrenský fond [příjmení], jehož správcem je Ing. [jméno] [příjmení] (a Mgr. [jméno] [příjmení]), a který byl zřízen za soukromým účelem finanční a materiální podpory obmyšlených osob, učinil na obžalovaného dotaz, zda je obmyšlenou osobou nějakého svěrenského fondu. Obžalovaný to popřel. Odvolací soud si je vědom, že tato informace obžalovaného nebyla nijak ověřena, avšak za účelem jejího ověření by muselo být jednání odročeno, což s ohledem na malou významnost informace pro rozhodnutí ve věci a celkové stáří trestní věci a délky trestního řízení nebylo žádoucí.

87. Obsah výpovědi obžalované [příjmení] je zmíněn níže (viz odst. 116.) a listinné důkazy provedené ve veřejném zasedání jsou zmiňovány, popřípadě hodnoceny průběžně na místech odůvodnění, ke kterým se vztahují.

88. Na základě doplněného dokazování pak odvolací soud přehodnotil skutkové a v návaznosti na to právní závěry týkající se obžalované [příjmení] a učinil jiný závěr o trestu obžalovaného [příjmení].

89. K odsuzující části napadeného rozsudku:

Pro posouzení jednání obžalovaných [příjmení] a [příjmení] je podstatné že existovaly ve výroku uvedené společnosti, byly uzavřeny předmětné smlouvy, že obžalovaný [příjmení] byl osobou jednající za oba soutěžitele (a to buď přímo nebo prostřednictvím jiné osoby – obžalované [příjmení]), že jeden ze soutěžitelů dosáhl prospěchu na úkor druhého soutěžitele a že si toho byli oba obžalovaní vědomi a dělo se tak nejméně s jejich vědomím. V případě obžalované [příjmení] je podstatné, zda uvedené věděla nejméně v době, kdy k jednání spoluobžalovaných přistoupila, tj. zda jí byla známa podstata, okolnosti a důsledky smluv uzavřených mezi Pražskými službami a Lighthousem (Ekolionem) na jedné straně a Lighthousem (Ekolionem) a společností Ma [příjmení] na straně druhé (v případě bodu 1.) a Pražskými službami a společností CDV, na jedné straně a společností CDV a Ekolionem na druhé straně a Ekolionem a Pražskými službami na třetí straně (v případě bodu 2.).

90. Existence dotčených společností a uzavření smluv označených v napadeném rozsudku jsou nesporné. Stejně tak je nesporný fakt, že obžalovaný [příjmení] byl od [datum] jmenován obchodním ředitelem společnosti P služby (k angažmá obžalovaného ve společnosti P služby viz odůvodnění napadeného rozsudku odst. 194.). Skutkový závěr soudu prvního stupně, že obžalovaný [příjmení] prostřednictvím sešvagřené obžalované [příjmení] ovládal společnost L a společnost E, je naprosto správný, více než dostatečně podložený provedenými důkazy.

91. Pokud obžalovaní [příjmení] a [příjmení] namítali nedostatek existence speciálního subjektu, s touto problematikou se soud prvního stupně dostatečným způsobem vypořádal a o existenci speciálního subjektu v dané trestní věci nejsou pochybnosti. Již soud prvního stupně zdůraznil, že účastníkem na podnikání je fyzická osoba, která ovládá v jakékoliv funkci nebo se jakýmkoliv způsobem podílí na podnikání určitého podnikatelského subjektu. Účastníkem na podnikání je tak osoba, která podnikající subjekt fakticky ovládá. Tato kritéria obžalovaný [příjmení] naplnil (viz odst. 304. odůvodnění napadeného rozsudku). V této souvislosti odvolací soud poukazuje na usnesení NS 5 Tdo 866/2011 ze dne 31. 8. 2011, kde Nejvyšší soud dospěl k závěru, že v jím projednávaném případě nejde o tiché společenství v právním slova smyslu, nicméně lze usuzovat na velice blízký vztah k dané společnosti, kdy bylo prokázáno, že obviněný inicioval její vznik, že se na jejím chodu podílel finančně, že aktivně pracoval v její prospěch a měl z takovéto činnosti prospěch, že vedl pohovory s uchazeči o spolupráci, že získal pro spolupráci další osoby a že zajišťoval pro danou společnost různé interní materiály. Z uvedeného plyne, že výkladu, který zaujala obžalovaná [příjmení] (viz výše odst. 34.), nelze přisvědčit. I když v projednávaném případě nelze hovořit o postavení faktického tichého společníka, z provedeného dokazování vyplývá, že obžalovaný za společnosti L a Ekolion jednal s dalšími partnery, vyjednával smlouvy na základě ujednání s obžalovanou [příjmení], která byla v pozici statutárního zástupce těchto společností ve funkci předsedkyně představenstva. Obžalovanou [příjmení] na základě jejího pověření a s jejím souhlasem zastupoval, projevoval tak jednak její vůli, jednak v řadě případů jednal i úplně samostatně, bez jejího vědomí, případně sám dával obžalované pokyny k činnosti. Obžalovaný se stal pověřenou osobou, kdy se nevyžaduje, aby takové pověření bylo určitým způsobem formalizováno a je třeba vycházet ze zásady, že rozhodující je skutečný stav. Nicméně odvolací soud v této souvislosti připomíná i dokument sepsaný na živnostenském úřadu v [obec] ze dne [datum], kdy se jedná o zápis odpovědného zástupce společnosti E obžalovaného [příjmení], který činnost zahájil [datum] a ukončil [datum]. Ostatně, uvedené vyplývá přímo z výpovědi obžalované [příjmení], která se ani netajila tím, že společnost L, jejímž právním nástupcem byl Ekolion, byla založena jako rodinná společnost za účelem zhodnocení a využití zkušeností a znalostí obžalovaného [příjmení]. S ohledem na to, že obžalovaná [příjmení] opakovaně ve svém odvolání zdůraznila svůj názor, že soud shledává činnost obžalovaných trestnou jen z toho důvodu, že jde o sešvagřené osoby, je třeba zdůraznit, že reálný příbuzenský vztah roli nehraje. Podstatou je fakt, že obžalovaný [příjmení] společnost L (Ekolion), kterou více méně formálně na venek zastupovala obžalovaná [příjmení], ovládal a současně jednal za společnost P služby, tj. smlouvy mezi těmito subjekty byly uzavírány a naplňovány z vůle jedné osoby.

92. K poukazu obžalovaných na to, že smlouvy mezi Pražskými službami byly dojednány před nástupem obžalovaného a prošly kontrolním mechanismem uvedené společnosti, je třeba uvést zásadní – obžalovaný po nástupu do Pražských služeb svůj konflikt zájmů neoznámil, tudíž veškeré kontrolní mechanismy nedostaly tuto zásadní informaci a nemohly se jí zabývat. Současně je třeba uvést, že soud prvního stupně a stejně tak ani odvolací soud z důvodu obžalovací zásady (§ 2 odst. 8 tr. ř.) nemá možnost přezkoumávat případný další podíl jiných osob na trestné činnosti, které se obžalovaní [příjmení] a [příjmení] dopustili. Pro posouzení trestné činnosti obžalovaného (potažmo obžalované) je bez významu, zda do přípravy celého trojstranného kontraktu v bodě 1. byly zapojeny i další osoby, stejně tak je bez významu pro posouzení trestné činnosti obžalovaného, zda jiné osoby (např. obhajobou požadovaný svědek [jméno], popř. další osoby) věděl/y, jaký je obsah smluv mezi společnostmi [jméno] [příjmení] a Lighthouse (Ekolion). Stejně tak pro rozhodnutí ve věci není podstatné ani zabývat se tím, proč vůbec obžalovaný [příjmení] na shora uvedenou pozici v Pražských službách nastoupil, popř. co za jeho nástupem k Pražským službám stálo. Pro projednávanou věc je podstatné, že obžalovaný z pozice toho, kdo sjednal za Lighthouse smlouvu se společností Ma [příjmení], tj. byl kompletně se zakázkou, včetně její finanční stránky seznámen, věděl že Pražské služby hodlají uzavřít smlouvu, která je pro ně zcela jasně nevýhodná, a v tuto chvíli neoznámil, že je osobou

v konfliktu zájmů, a ani nevedl smluvní aktivitu ze strany Pražských služeb tak, aby byly se společností sjednány ceny vyšší, než jak byly v připravené smlouvě nastaveny, a smlouvu č. 11205 de facto jednajíc za obě smluvní strany uzavřel.

93. Odvolací soud se shodně se soudem prvního stupně neztotožnil s tvrzením obhajoby obžalovaných, že zařazení společnosti nejdříve Lighthouse a později Ekolion do řetězce subdodavatelů byla nutnost. Nelze popřít, že společnost L byla založena již v roce 2003 obžalovanou [příjmení]. Ta ve své výpovědi u hlavního líčení uvedla, že obžalovaný [příjmení] byl vynikající odborník a veškerý chod společnosti zajišťoval on a ve všem jí pomáhal. Společnost již v roce 2004 dodávala poradenství společnosti MAKRO a to, že společnost L získala zakázku od společnosti Ma [příjmení], byla zásluha obžalovaného [příjmení] po mnohaměsíčních jednáních, kdy ještě nebyl v Pražských službách. Dále uvedla, že ona byla jediným zaměstnancem společnosti, se subdodavatelem jednal obžalovaný [příjmení], zajišťoval zakázky a podklady předával účetním. V souladu s výpovědí obžalované v podstatě vypovídal i svědek [příjmení] [jméno] [příjmení] (obchodní náměstek společnosti Ma [příjmení]), který uvedl, že dodavatelem Lighthouse a Ekolionu byly Pražské služby, že společnost L doporučil obžalovaný [příjmení], a svědek sám věděl, že fakticky službu budou provádět Pražské služby. [příjmení] zprostředkoval komunikaci ohledně uzavření smlouvy se společností L, která byla v podstatě stejná, jako se společností MAKRO. Předlohou uzavíraných smluv byla smlouva se společností van Gansewinkel, a.s. Obžalovaný [příjmení] [příjmení] dle svědka ceny mezi společnostmi MAKRO a [jméno] [příjmení] znal.

94. V kontextu výše uvedeného není podstatné, zda se soud prvního stupně dopustil nepřesnosti, když nevedl, že svědek [příjmení] jako pracovník společnosti Ma [příjmení] společnost L v podstatě neznal. Jestli společnost „neznal“, či, v podstatě neznal“ nic nemění na skutečnosti, že pro tohoto svědka nešlo o společnost mu dostatečně známou, aby se mohl sám +o sobě rozhodnout pro její výběr se znalostí věci. Odvolací soud v této souvislosti odkazuje na samotnou výpověď obžalovaného [příjmení], který uváděl, že byl odborníkem na odpadové hospodářství s praxí 20 let, kdy působil před nástupem do Pražských služeb ve společnosti van Gansewinkel, a.s., která vykonávala činnost v odpadovém hospodářství právě pro společnost MAKRO. Obžalovaný uvedl, že v roce 2004 pomáhal společnosti L v oblasti konzultačních služeb pro obchodní řetězce, mj. MAKRO. Je evidentní, že již tehdy obžalovaný ve prospěch společnosti L využíval znalosti, které získal při svém působení v jiné společnosti, tehdy van Gansewinkel, a.s. Obžalovaný však měl kontakty i s osobami činnými ve společnosti Ma [příjmení]. Zvýše uvedeného a z ostatních provedených důkazů vyplývá jednoznačně, že tento obžalovaný se znalostí předmětu podnikání, znalostí příslušných osob a prostředí, ve kterém se pohyboval jako zaměstnanec výše uvedené zahraniční společnosti, která původně usilovala u společnosti MAKRO o kontrakt, který pak získala společnost Ma [příjmení], měl právě možnost vytvořit ve spolupráci s manažery společnosti MAKRO a [jméno] [příjmení] podmínky pro rozhodnutí, že do řetězce subdodavatelů vstoupí společnost L a nikoliv přímo Pražské služby, které na rozdíl právě od společnosti L měly veškeré předpoklady objednané služby zabezpečit, což ostatně prokázaly tím, že služby jako podsubdodavatelé fakticky zajišťovaly. Pokud se obžalovaný snaží uvedené zastrčit různými námitkami a tvrdí, že společnost L měla v tomto řetězci svoje odůvodnění (např. odpadový hospodář), vyznívá to nevěrohodně. V tomto směru je možno odkázat i na výpověď soudního znalce [příjmení] [příjmení], kterého požádala o znalecký posudek obhajoba, který pochyboval o ekonomické odůvodnitelnosti řetězce.

95. Z provedeného dokazování je zřejmé, že obžalovaný [příjmení] využil příbuzenského vztahu s obžalovanou [příjmení], aby založili společnost L, která do budoucna bude plnit úlohu, která je jí prisuzována obžalobou a je konkretizována v napadeném rozsudku. Obžalovaný měl dostatek možností a příležitostí vyjednat takovýto způsob uskutečňování zakázky prostřednictvím společnosti L a Ekolion. Tvrzení obžalovaného, že společnost P služby by se bez společnosti L

neprosadila vyznívá zcela nevěrohodně. Podstatou tohoto tvrzení je de facto následující: ačkoliv společnost L bez jakéhokoliv zabezpečení materiálového i personálního mohla bez obav z následků přijmout všechny podmínky stanovené smlouvou se společností Ma [příjmení] včetně sankcí, k takovému kroku se údajně společnost tak rozvinutá jako byly Pražské služby odhodlat nemohla a údajně nemohla na sebe přijmou závazky, které nakonec faktickým výkonem prací jako podsubdodavatel beze všech problémů plnila. Ostatně argumentaci o neochotě přijmout určitá rizika vyplývající z uzavřených smluv obžalovaný [příjmení] používá i pro případ nájmu SKY BOXU a VIP prostor v O2 aréně, kdy opět oproti společnosti P služby zcela bezvýznamná společnost E toto patrně uskutečnit mohla, a proto obžalovaná [příjmení] ochotně na návrh obžalovaného

přistoupila a nájmy za společnost E i se všemi riziky uzavřela. Z uvedeného lze dovodit, že to byl právě obžalovaný [příjmení], který činil veškeré kroky k tomu, aby prostřednictvím známostí s manažery MAKRO a [jméno] [příjmení] zablokoval jednání přímo mezi společností P služby a MAKRO, případně společností Ma [příjmení], a to za účelem, aby docílil vsunutí mezičládku mezi tyto společnosti s důsledky uvedenými v obžalobě a napadeném rozsudku. Opětovně je proto možno konstatovat, že není rozhodné, zda obžalovaný [příjmení] v době koncipování smluv jak mezi [jméno] [příjmení] a MAKRO, tak mezi [jméno] [příjmení] a Lighthouse, či Lighthouse

a Pražské služby byl již zaměstnancem Pražských služeb, když bylo prokázáno, že již před nástupem se pro uzavření takovýchto kontraktů mezi jednotlivými subjekty významným způsobem angažoval s cílem dosáhnout zamýšleného následku, a to za pomoci obžalované [příjmení].

96. Tento závěr nemohou zvrátit ani dokumenty předložené obžalovaným [příjmení] v rámci podaného odvolání a jeho doplnění. Pokud předložil dokumentaci, jíž dokládá vlastnictví společnosti E k lisovacím technologiím u společnosti MAKRO a faktury z roku 2010 za nájem reklamních ploch, odvolacímu soudu je známo, že společnost E měla vlastnit toto zařízení na základě kupní smlouvy č. 1 2007 ze dne [datum] uzavřené mezi společností Ma [příjmení] a Lighthouse za částku 2 398 200 Kč (viz č. l. 10494). Vzápětí na to byly ve dnech 2. 4., 4. 4., 6. 4., [datum] uzavřeny na tatáž lisovací zařízení kupní smlouvy mezi prodávající společností L a kupující společností P služby (viz kupní smlouvy, jimiž byl proveden důkaz ve veřejném zasedání). Je tudíž evidentní, že pokud jde o ovlivnění fakturace za období roku 2009 2012 ve významu značného prospěchu, skutečnost vynaložených prostředků v souvislosti s nákupem těchto zařízení na posuzování jeho výše nemá vliv. Dále je zřejmé, že je nepravdivé tvrzení obžalovaného [příjmení], že jedním z důvodů, proč byla společností Ma [příjmení] ke spolupráci vybrána společnost L (a ne Pražské služby) bylo, že Lighthouse vlastnila lisovací stroje v objektech MAKRO. Bude-li odhlédnuto od toho, že lisovací stroje získala společnost L právě od společnosti Ma [příjmení], již nelze nevidět, že je přeproдалa právě společnosti P služby. Vrchní soud si je vědom i toho, že smlouvou č. 2 2009 ze dne [datum] o poskytnutí služeb při nakládání s odpady se objednatel, tj. [jméno] [příjmení], zavázal odkoupit od zhotovitele lisovací technologie, pokud objednatel ukončí tuto smlouvu před dnem [datum]. V příloze č. 6 k této smlouvě je pak i tato smlouva o prodeji lisovacích zařízení v bianco podobě předpřipravená (viz č. l. 10571). Stejně tak dodatek č. 3 smlouvy 1 2005 o poskytnutí služeb při nakládání s odpady mezi Lighthouse a Pražské služby z [datum] obsahuje v příloze č. 6 dohodu o prodeji lisovacího zařízení, pokud dojde k ukončení smluvního vztahu před [datum], kdy prodávajícím jsou Pražské služby. Odvolací soud poukazuje na dataci smluv těchto tří společností, ze které je zřejmé, že šlo o koordinovanou součinnost těchto společností, a kdy ten, kdo společnosti propojoval, a tudíž kontrakty domlouval, byl obžalovaný [příjmení].

97. V této souvislosti odvolací soud vyjadřuje podiv nad tím, že ačkoliv sporné smlouvy z napadeného rozsudku č. 1 2005 a 2 2005 o poskytnutí služeb při nakládání s odpady byly

uzavřeny v roce 2005 a nutně tak muselo docházet k nasmlouvané činnosti v důsledku hospodářské aktivity společnosti MAKRO, kdy došlo i k vlastnickým změnám v případě lisovacích zařízení, a kdy existovaly vazby mezi jednotlivými dodavateli, subdodavateli a podsubdodavateli podle stejného „vzorce“, bylo do obžaloby zahrnuto až období roku 2009 2012, když nutně vyvstává otázka, jakým způsobem byla posuzována tato spolupráce orgány činnými v přípravném řízení v době předchozí.

98. Nájemní smlouva mezi společnostmi Lighthouse a Industry Vision Progres, a.s. nezpochybňuje výši prospěchu vyčísleného soudním znalcem [příjmení] [příjmení], neboť se jedná o nájem lisovacích technologií s místem umístění v MAKRO [obec]. Tato fakturace, nehledě na její měsíční výši, tedy nemůže zasahovat do zjištění fakturace mezi společnostmi [jméno] [příjmení] – Lighthouse – Pražské služby, ze které žaloba dovodila trestnou činnost. A to zvláště za situace, že soudní znalec, pokud fakturace mezi společnostmi Lighthouse (Ekolion) a [jméno] [příjmení], byla ve větším rozsahu plnění, její rozsah omezil tak, aby odpovídala plnění ze strany Pražských služeb vůči Lighthouse (Ekolionu). Odvolací soud dále dodává, že v trestním spise jsou založeny faktury, které dokládají, že společnost L nájem lisovacích zařízení umístěných v MAKRO [obec] fakturovala společnosti Ma [příjmení] zvlášť, tedy mimo faktury prověřované soudním znalcem.

99. Že společnost L byla společností reálně fungující se obžalovaný snažil doložit předloženými dokumenty směřujícími k Magistrátu hl. m. Prahy ohledně udělení souhlasu k provozování zařízení pro nakládání s odpady a [ulice] řád mobilního zařízení ke sběru a výkupu odpadů. Odvolací soud nezpochybňuje, že společnost L a Ekolion musely mít zajištěny různou dokumentaci povolující jim činnost na tomto úseku služeb, kterou obstarávala obžalovaná [příjmení], což vyplynulo i z provedeného dokazování. Nicméně nelze dovodit, že tato společnost skutečně činnost prováděla, když naopak bylo prokázáno, že faktickou činnost prováděly Pražské služby. To že společnost E byla pouze prázdnotou společností bez zaměstnanců a potřebných technologií ostatně dokládá i samotná rámcová smlouva se společností K, kde i z této smlouvy je zřejmé, že společnost E, pokud uzavřela jakoukoliv smlouvu o provedených službách, musela si najímat subdodavatele, kdy podle faktur se mělo jednat o strojní čištění Hlavního města Prahy, konkrétně [obec a číslo] a [obec a číslo] s uskutečněným zdanitelným plněním v konci roku 2010. Pokud jsou předkládány dobropisy mezi společností E a [jméno] [příjmení], tyto byly vystaveny [jméno] [příjmení], pracovníci účetní společnosti EGIDAS, kdy není zřejmé, zda se staly součástí účetnictví jak na straně [jméno] [příjmení], tak na straně Ekolionu, když nejsou opatřeny ani razítkem ani podpisem oprávněné osoby fakturu vystavit. Totéž je možno konstatovat i ve vztahu k listině, kterou se obžalovaný [příjmení] snaží prokázat svoje úsilí o napřímení vztahů. Zmíněné dobropisy předložené obžalovaným [příjmení] v rámci podaného odvolání jsou již založeny v trestním spise a soudní znalec k nim měl přístup, jak vyplývá ze znaleckého posudku. Ani další listinné materiály, kterými se obžalovaný snaží prokázat, že společnost E nebyla prázdnotou společností, nejsou sto zpochybnit skutkový stav zjištěný soudem prvního stupně, neboť se jedná o samostatnou fakturaci mimo fakturaci sledovanou, když není zřejmé, proč dochází ke zvláštní fakturaci se společností PROSTOR a.s. za existence platné smlouvy mezi společností E a Pražské služby, týkající se právě likvidace odpadu u společnosti MAKRO.

100. Odvolací soud uzavírá, že po provedeném dokazování měl soud prvního stupně po opakovaných výsleších soudních znalců dostatečný podklad pro zjištění skutkového stavu věci a téměř dostatečný podklad ke zjištění prospěchu vzniklého z trestné činnosti na straně společnosti L a Ekolion. Soudní znalec [příjmení] [jméno] [příjmení] odpovídajícím způsobem reagoval na výtky soudních znalců přibraných obhajobou. K závěru o snaze zjistit čistý prospěch svědčí i skutečnost, že tento soudní znalec pracoval při výpočtech se základy daně, tedy nezahrnoval daň z přidané hodnoty, která je odváděna státu, což je postup v souladu s rozhodnutími Nejvyššího

soudu. Výhrady k dostatku důkazních materiálů ke stanovení rozsahu, které odvolací soud naznačil, jsou dvojího druhu.

101. Soud prvního stupně, když činil závěr o výši prospěchu, který obžalovaní přivodili společnostem Lighthouse a Ekolion pochybil, když neměl na zřeteli platnou judikaturu. Podle ustálené judikatury při posuzování otázky, zda pachatel získal pro sebe nebo pro jiného v projednávaném případě prospěch značného/velkého rozsahu (viz ustanovení § 255 odst. 1, odst. 3 písm. b) /odst. 4 písm. b), § 138 odst. 1 písm. d) /e), odst. 2 tr. zákoníku), je třeba vycházet jen z tzv. čistého prospěchu, do něhož nelze zahrnovat náklady vynaložené na jeho dosažení, tj. ani daň (např. daň z přidané hodnoty, daň z příjmů, spotřební daň), kterou pachatel skutečně zaplatil (odvedl) v souvislosti s činností nebo plněním, od nichž se odvozuje získaný prospěch. (srov. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 11. 6. 2008, sp. zn. 5 Tdo 136/2008, publikované pod č. 31/ 2009 Sb. rozh. tr.).

102. Pokud bylo konstatováno, že znalec správně stanovil prospěch bez zahrnutí daně z přidané hodnoty, měl být stejně tak stanoven s přihlédnutím k daní z příjmu společností L a Ekolion, resp. s jejím odečtem. Pokud tak neučinil soudní znalec, měl tak s ohledem na zmíněnou judikaturu učinit soud prvního stupně. K odečtu procentuální části (daně zákonem č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, § 21 odst. 1 - v roce 2009 sazba 20 %, v letech 2010 - 2012 sazba 19 %) od znalcem stanovených částek obohacení společností L a Ekolion, nebylo třeba žádných odborných znalostí.

103. Druhá výhrada odvolacího soudu spočívá v tom, že ač byly společnosti L a Ekolion zprostředkovatelskými společnostmi, které samy mimoto žádnou činnost nevykonávaly, je evidentní, že i tak musely mít v souvislosti s činností popsanou v odsuzující části rozsudku nějaké náklady (administrativa, účetnictví, pronájem kanceláře apod.). V duchu platné judikatury by od zjištěných částek obohacení měly být odečteny i tyto náklady, aby byl zjištěn čistý prospěch. Ohledně těchto nákladů pak panuje ona zmíněná nedostatečnost důkazního materiálu. Jak vyplynulo z dokazování, zejména z toho, kterým se obžalovaný [příjmení] snažil prokázat, že společnosti L a Ekolion byly funkční společnosti s dalšími zakázkami, i kdyby byly k dispozici přehledy nákladů uvedených společností, nebylo by možné určit, které náklady, popřípadě jaká jejich poměrná část připadá právě na zakázky popsané pod bodem 1. (a lze ihned uvést, že i bodu 2.) napadeného rozsudku. S ohledem na rozsah obohacení, jak byl přepočítán odvolacím soudem (viz dále odst. 130.) je však možno konstatovat, že jakékoliv další výdaje společnosti L a Ekolion na dosažení zisku z obchodů popsaných v odsuzující části napadeného rozsudku nemohly být nijak vysoké a zejména nemohly být tak vysoké, aby jakkoliv ovlivnily právní úvahy odvolacího soudu (viz shora uvedená ustanovení tr. zákoníku – hranice rozsahu prospěchu) a ani následné úvahy o trestech obžalovaných [příjmení] a [příjmení].

104. To, co bylo uvedeno ohledně bodu 1. odsuzující části, platí v plném rozsahu i pro skutek pod bodem 2., jímž byli obžalovaní [příjmení] a [příjmení] též uznáni vinnými žalovaným trestným činem, neboť i v tomto případě jde v podstatě o stejný postup, jak neoprávněně zvýhodnit jednu společnost před druhou se stejným předmětem činnosti. Pokud odvolací soud v tomto rozhodnutí soudním znalcem zjištěný čistý prospěch понížil (viz výše odst. 101. - 103. a níže odst. 130.) z důvodu odečtení daně z příjmů, neznamená to, že zpochybňuje závěry znaleckého posudku celkově a setrvává na tom, že pro případ těchto jednání je zřejmé nedůvodné předprodávání objednaných shodných činností. Odvolací soud nespatřuje důvodným, aby se v tomto ohledu dále vyjadřoval, když v plném rozsahu odkazuje na odůvodnění napadeného rozsudku, se kterým se v zásadě ztotožňuje, popřípadě jej tímto odůvodněním doplňuje.

105. Pokud společnost P služby neměla divizi zahradnických činností, je třeba připomenout, že je stejně tak neměla společnost E, čímž se ani obžalovaní [příjmení] a [příjmení] netají, neboť velmi silně argumentují institutem subdodavatelství a podsubdodavatelství jako zcela obvyklými

postupy při výkonu objednaných služeb pro objednatele. Takovýto postup jistě mohla použít i společnost P služby, jistě však za daleko výhodnějších podmínek, než jak byl výkon prací zajištěn prostřednictvím společnosti zařazené do tzv., Impéria“ obžalovaného [příjmení].

106. O existenci, „Impéria“ nejsou též žádné pochybnosti. Na tomto místě odvolací soud odkazuje zejména na e-mailové zprávy, ze kterých jednoznačně vyplývá, že obžalovaný dával pokyny účetním ke všem společnostem (Ekolion, Limeg a.s., a další), staral se o obsazení funkcí konkrétními osobami, jejich výměnu ve správný čas, sledoval předpokládané hospodářské výsledky u těchto společností, optimalizaci a úpravu účetnictví i z důvodů daňových ve snaze snížit daň. Určoval účetním jaké faktury s jakými částkami mají vystavovat (Ekolion a CDV, Pražské služby), včetně toho, co a za jaké práce má být fakturováno. Z obsahu e-mailů a osob, kterým byly určeny, vyplývá, že to byla mimo pracovníků účtující společnosti EGIDAS právě i obžalovaná [příjmení], která se starala o zabezpečení pokynů obžalovaného [příjmení] a v konečném důsledku se podílela na jeho trestném jednání, i když z výpovědi těchto pracovníků vyslechnutých v pozici svědkyň nevyplývá, že by je obžalovaná [příjmení] nějakým způsobem úkolovala, respektive toto popírají. S ohledem na závislost svědkyň na zaměstnavateli a ochraně i svých osob proti možnosti případného stíhání za účast na tomto jednání, je třeba jejich výpovědi hodnotit obezřetně. Soud prvního stupně se pak velice správně při svých závěrech opíral o obsah získaných e-mailů, což dostatečně a v potřebném rozsahu popsal i v odůvodnění napadeného rozsudku. Příkladem odvolací soud poukazuje na e-mail uvedený na č. l. 7428 trestního spisu, který je určen obžalované [příjmení] a svědkyni [příjmení] a ze kterého vyplývá, že obžalovaný [příjmení] za pomoci těchto osob a dalších z účetní společnosti EGIDAS řídí všechny společnosti v rámci, „Impéria“, když mimo jiných pokynů uvádí, že z Ekolionu, utekly 3 miliony a on o tom nic neví“. Napříště vyžaduje konzultovat věc s ním. V kontextu získaných důkazů nelze pominout, že obžalovaná [příjmení] byla předsedou představenstva společnosti FREKO (viz současné působíště obžalovaného [příjmení]), přes jejíž účty došlo k velkému přelévání desetimilionových částek a docházelo k množství pohybů finančních prostředků mezi účty tam a zpět, včetně do zahraničí, když se nepodařilo ustanovit účet, na který odešlo 80 000 000 Kč.

107. Ke konkrétním námitkám obžalované [příjmení], pokud již nebyly zmíněny shora, odvolací soud uvádí, že ani jim nemůže dát za pravdu. Zcela nevěrohodně vyznívá tvrzení obžalované [příjmení], že společnosti zařazené před Pražské služby měly erudovanost, znalost personální, logistiku a odpovědnost, když současně obžalovaná ve své výpovědi uvádí, že vše, co se dělo kolem společností L a Ekolion zařizoval právě obžalovaný [příjmení], který byl erudovaným odborníkem a prvotřídním manažerem. Odvolací soud nemůže přijmout odůvodnění, že společnost P služby, která měla veškeré předpoklady zakázku zvládnout, což fakticky též činila, by nemohla přijmout odpovědnost a možnost sankcí z případného nenaplnění uzavřené smlouvy, zatímco společnosti, které v podstatě byly jen společnostmi zprostředkovatelskými s konkrétní osobou obžalované [příjmení], tyto nástrahy bez výhrad přijaly, a Pražské služby mohly být spokojeny s tím, že obžalovaný [příjmení] zakázku, kterou nasmlouval s [jméno] [příjmení] postoupil právě svému novému zaměstnavateli Pražské služby. Pokud je namítána značná doba na přípravu smluv jak mezi Pražskými službami a Lighthouse, tak Lighthouse a [jméno] [příjmení], kdy na tomto jednání měl účast právě obžalovaný [příjmení], a jediné jeho zásluhou byla zakázka společností L nabídnuta právě společnosti P služby, potom není rozhodné, kdy do společnosti P služby tento obžalovaný nastoupil, a naopak je nutno uzavřít, že tento obžalovaný komunikoval s rozhodujícími funkcionáři společnosti P služby daleko dříve. Odvolací soud proto tyto námitky odvolatelky považuje za zcela nedůvodné. Shodné stanovisko k argumentaci zastává odvolací soud i v případě bodu I./2. napadeného rozsudku. Konečně nelze souhlasit ani s námitkou odvolatelky, že poškozená společnost P služby nepodala řádně návrh na přiznání nároku na náhradu škody v přípravném řízení. Odvolací soud musí upozornit na č. l. 437 trestního spisu, který právě dokládá uplatnění nároku poškozené právnické osoby ze dne [datum], a to ve výši 8 283 373 Kč,

když je dále zřejmé že na č. l. 19198 je založeno doplnění-rozšíření nároku poškozené na náhradu škody a vydání bezdůvodného obohacení datované [datum], kdy následně v hlavním líčení dne [datum] po přednesení obžaloby se poškozený vyjádřil tak, že na svém návrhu trvá a doplňuje jej podáním ze dne [datum].

108. Pro úplnost ohledně navrhovaných a neprovedených důkazů odvolací soud odkazuje na již shora uvedené (odst. 76. - 78.) a dále uvádí, že ani on nepovažuje za potřebné vyslýchat osoby, které

v době páčání trestného činu působily ve společnosti P služby, jak navrhovala obžalovaná [příjmení], když v daném případě jsou obžalobou tvrzeny skutečnosti, ke kterým by se těžko mohly vyjádřit, nehledě na dobu uplynulou od spáchání projednávané trestné činnosti, kdy současně zjišťování údajů o těchto svědcích a jejich předvolávání k soudu by neúměrně prodlužovalo již tak dlouhou dobu řízení, a údaje od nich opatřené by byly významově, s ohledem na celkový důkazní stav, v hrubém nepoměru k provedeným úkonům. Odvolací soud nespatřuje pochybení ani v tom, že nebyly opatřeny a jako důkaz provedeny interní audity společnosti P služby, které by, pokud jsou vůbec u této společnosti ještě k dispozici, mohly pouze doložit kondici společnosti, správnost účtování a další ukazatele, které by se však jen stěží mohly dotýkat informace, zda v důsledku žalované trestné činnosti společnost nemohla řádně podnikat a vykazovat pozitivní hospodářské výsledky, případně že trestná činnost zavinila, že společnost se pohybovala v tzv., „červených číslech“. To odvolací soud uvádí při vědomí, že nevýhodnost fakturace v daném případě nemohla mít zásadní vliv na činnost takové společnosti, jakou byly Pražské služby, když dokonce tehdy obžalovaný [jméno] [příjmení] ve své výpovědi u hlavního líčení dne [datum] uvedl, že Pražské služby v podstatě znaly odpady, dokonale znaly úklidy, měly nejlepší a dodnes mají nejlepší vybavení a je to v podstatě velký moloch. V kontextu obsahu této výpovědi potom vyznívá podivně tvrzení odvolatelů, včetně zúčastněné osoby, která na jedné straně uvádí, že společnost P služby by zakázku společnosti MAKRO nezískala, protože neměla potřebnou techniku, zaměstnance a zkušenosti, na druhé straně unisono odvolací soud přesvědčují o tom, že novými klienty Pražských služeb v oblasti nakládání s tzv. živnostenskými odpady byly kromě obchodního řetězce MAKRO i obchodní řetězce [příjmení], ASKO nábytek, LIDL, [příjmení], TESCO a jiné.

109. Odvolací soud se tedy nemůže ztotožnit s tvrzením obhajoby, že v tomto trestním řízení soud opomenul provést navrhované důkazy, aniž by byl k tomu důvod. Nemůže se ztotožnit ani s tím, že ačkoliv důkazy byly provedeny, soud prvního stupně je nezahrnul do svého hodnocení, a i tímto způsobem došlo k opomenutí důkazů. V této souvislosti musí odvolací soud připomenout, že je výlučně pouze na soudu, které důkazy provede, zásadním je, že musí mít k dispozici důkazy takové kvality, o jejichž objektivnosti nevznikají pochybnosti a musí též náležitě vysvětlit, proč od provádění důkazů dalších upustil.

110. Stejně tak nemůže přiznat opodstatněnost námitce, že soud prvního stupně do svého rozhodnutí nezahrnul veškeré výsledky dokazování a soustředil se pouze na důkazy, které jsou v neprospěch obžalovaných. Aniž by v tuto chvíli odvolací soud chtěl rozebírat jednotlivé hodnocení důkazů musí připomenout, že soud prvního stupně po řádném hodnocení důkazů kromě dvou odsuzujících výroků vyslovil i pět výroků zprošťujících, když tyto se týkají i odvolatelů. Je nutno připomenout, že důvodem zprošťujících výroků bylo právě i hodnocení důkazů ve prospěch obžalovaných, kdy soud zohlednil závěry soudních znalců, opatřených obhajobou, a kdy soudní znalec [příjmení] [příjmení] musel na základě těchto posudků sám závěry svého posudku poopravit. Pro případ věrohodnosti provedených důkazů musel soud prvního stupně obezřetně postupovat při hodnocení výpovědi samotného obžalovaného, který ji postupně učinil až v samém závěru hlavního líčení v podstatě před ukončením dokazování. I když nelze obžalovanému [příjmení] odpírat způsob obhajoby, který zvolil, kdy toto je jeho výsostným právem, nelze odhlédnout od toho, že tento obžalovaný odmítl vypovídat jak v přípravném řízení, tak i v počátku hlavního líčení, a svoji výpověď učinil až při znalosti

výsledků celého dokazování. I tak je nutno upozornit na rozpory v jeho výpovědi, kterých si ostatně všiml i soud prvního stupně (viz výpověď ohledně spoluobžalované [příjmení] [jméno], ale i jeho výpovědi ohledně činnosti svědka [příjmení] [jméno], který měl mít dle obžalovaného významný podíl na koncipování smlouvy č. 1 2005 ze dne [datum], když tento svědek u hlavního líčení ze dne [datum] sdělil, že Pražské služby spolupracovaly se společností Ma [příjmení]. Vůbec si nevzpomněl, že by byla řeč o společnosti L nebo Ekolion. Jména těchto společností neznal, nevěděl, kdo dělal cenovou nabídku, když se ucházeli o zakázku u společnosti MAKRO. Dále se vyjádřil i k zakázce na [obec a číslo], o které věděl jen okrajově. Kontrolu ziskovosti jednotlivých závodů dělali jen nahodilým způsobem. Nelze opomenout ani tvrzení obžalovaného [příjmení] o činnosti svědka [příjmení] [jméno] [příjmení] [jméno], který uvedl, že byl sice jmenován do dozorčí rady společnosti E na požádání právě obžalovaného [příjmení], avšak nic nedělal, a tak ze společnosti odešel. Svědek neznal ani obžalovanou [příjmení] a neví, jestli společnost vyvíjela nějakou činnost. Navíc soud mimo jiných důkazů provedl i důkaz opatřeným e-mailem ve kterém obžalovaný [příjmení] ventiluje, že tato osoba má příliš dotěrné otázky a je třeba ji ve funkci vyměnit. Poněkud podivně do této důkazní situace potom zapadá smlouva mezi tímto svědkem a společností L z roku 2007, kdy měl podle smlouvy poskytovat konzultace a odborné poradenství v oblasti odpadové problematiky. Nelze se ani ztotožnit s tvrzením, že neexistenci odpadových hospodářů nelze spojit s vědomostí, či nevědomostí obžalované [příjmení] o jejich existenci, když to byla ona, která uzavírala smlouvy se zmíněnou obchodní firmou I [příjmení] a firmou STATHAM s.r.o. (předloženy odvolacímu soudu v rámci podaného odvolání). K předloženým smlouvám, je dále třeba uvést, že kromě toho, že první zmíněná smlouva je uzavřena v roce 2004 a má se jednat o spolupráci s odpadovým hospodářem pro TESCO s.r.o. (v případě druhém se jedná

o smlouvu o poradenské činnosti uzavřenou v roce 2009, ke které jsou přiloženy též faktury z téhož roku), platí to, na co již upozornil soud prvního stupně, a sice že zákon č. 185/2001 Sb. ve svém § 15 stanoví, že odpadovým hospodářem může být určena pouze fyzická osoba, kdy jsou ohledně ní stanoveny i další odborné předpoklady.

111. Vzhledem k tomu, že nově stanovený rozsah prospěchu, který získaly společnosti L a Ekolion (viz dále odst. 130.) nemá vliv na závěr o kvalifikované skutkové podstatě zločinu zneužití informace a postavení v obchodním styku podle § 255 odst. 2, 4 tr. zákoníku ve znění účinném do 12. 8. 2017 (naplnění znaku velkého rozsahu), odvolací soud konstatuje, že soud prvního stupně v zásadě nepochybil ani při určení právní kvalifikace jednání obžalovaných [příjmení] a [příjmení]. Avšak odvolací soud dodává, že v projednávaném případě je existence novely trestního zákoníku zákonem č. 333/2020 Sb., jíž bylo novelizováno ustanovení § 138 (viz níže odst. 132.), pro posouzení trestu obžalovaných, zejména obžalovaného [příjmení], natolik zásadní, že je třeba dovodit, že setrvání na užití zákona účinného v době, kdy obžalování čin spáchali, by bylo méně příznivé, a je proto na místě zrušení napadeného rozsudku i z tohoto důvodu (§ 258 odst. 1 písm. d) tr. zákoníku).

112. Za správné je třeba bez výhradně označit závěry soudu prvního stupně ohledně subjektivní stránky obžalovaných, kteří se oba trestné činnosti dopustili v úmyslu přímém. Soud prvního stupně svoje úvahy ve vztahu k ustanovení § 15 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku pečlivě vložil v odst. 321. a 324. odůvodnění napadeného rozsudku a odvolací soud na ně odkazuje. Pokud se obžalovaná [příjmení] hájí tím, že ji obžalovaný [příjmení] ujistil, že je vše v pořádku, že to schválil ředitel apod., pak je třeba kromě toho, co uvedl soud prvního stupně, připomenout, že obžalovaná byla přece jen nejméně částečně v problematice odpadového hospodářství orientovaná (viz její výpověď, hodlala navazovat na činnost svého otce). Dále je třeba zdůraznit, že s vědomím obžalované sloužily společnosti L a Ekolion k financování nadstandardních potřeb obžalovaného a jeho rodiny (nemovitosti, vozidla). Za těchto okolností nelze dospět k závěru, že by obžalovaná nevěděla, že je zisk společnosti E generován výlučně díky tomu, že obžalovaný [příjmení] zneužívá svého postavení, a nadále plnila svoji určenou roli.

113. K trestům, jež byly obžalovanému [příjmení] a obžalované [příjmení] soudem prvního stupně uloženy, je třeba uvést, že v době, kdy byly obžalovaným ukládány, nebylo možno tyto tresty, tj. u obžalovaného [příjmení] kombinaci nepodmíněného trestu odnětí svobody na samé spodní hranici trestní sazby § 255 odst. 4 tr. zákoníku a peněžitého trestu ve výši 500 000 Kč a u obžalované [příjmení] dvouletý trest odnětí svobody podmíněně odložený na zkušební dobu v trvání 4 let, označit za nepřiměřeně přísné. V tomto směru nebylo odvolání obžalovaných shledáno důvodným. Na druhou stranu je třeba vyslovit souhlas s odvolací námitkou státní zástupkyně směřující proti výroku o trestu obžalovaného [příjmení], která shledává uložený trest při absenci trestu zákazu činnosti nepřiměřeně mírným (§ 258 odst. 1 písm. e) tr. ř.). Pro úplnost je třeba uvést, že pokud soud při ukládání trestu obžalovanému přihlédl jako k přitěžující okolnosti podle § 42 písm. f) tr. zákoníku k tomu, že obžalovaný zneužil svého zaměstnání a funkce, pak jde o postup nezákonný, jelikož zneužití zaměstnání a funkce (postavení) je znakem samotné skutkové podstaty trestného činu, kterým byl obžalovaný uznán vinným. Soud prvního stupně tudíž obžalovanému nesprávně přičetl tutéž okolnost 2x.

114. Při ukládání peněžitého trestu se soud prvního stupně dopustil pochybení, když porušil trestní zákoník v ustanoveních upravujících ukládání trestu (§ 258 odst. 1 písm. d) tr. ř.). Pokud soud prvního stupně ukládal obžalovanému [příjmení] (a obžalované [příjmení]) trest odnětí svobody podle § 255 odst. 4 tr. zákoníku ve znění účinném do 12. 8. 2017, byl povinen podle téhož zákona postupovat i při ukládání peněžitého trestu. Ve výrocih o peněžitém trestu soud prvního stupně uvedl pouze ustanovení § 67 odst. 1 tr. zákoníku (čímž se rozumí trestní zákoník účinný v době rozhodování) a současně skutečně podle nového znění trestního zákoníku postupoval. V době účinnosti trestního zákoníku do [datum] byl součástí výroku o trestu i výrok o náhradním trestu odnětí svobody (tehdejší § 69). Soud prvního stupně si byl při ukládání peněžitého trestu dobře vědom ustanovení § 3 odst. 1 tr. zákoníku (Pachatelé lze uložit vždy pouze takový druh trestu, který dovoluje uložit zákon účinný v době, kdy se o trestném činu rozhoduje.). Za situace, kdy soud prvního stupně měl oba tresty uložit podle trestního zákoníku téže účinnosti, mohl uložit peněžitý trest podle trestního zákoníku účinného do 12. 8. 2017, aniž by stanovil náhradní trest odnětí svobody pro případ nevykonání trestu (peněžitý trest by se po právní moci rozhodnutí stal běžnou, případně exekučně vykonatelnou pohledávkou). Nebo mohl soud prvního stupně zvolit cestu, kterou zvolil soud odvolací (viz dále).

115. Co se týká obžalované [příjmení], úvodem je třeba zcela jednoznačně uvést, že skutková zjištění soudu prvního stupně ohledně ní jsou v podstatě také správná. Obhajobu obžalované [příjmení] spočívající v tvrzení, že jí nic o činnosti obžalovaného [příjmení] nebylo známo, musí odvolací soud odmítnout. Nelze uvěřit tomu, že o e-mailové komunikaci jako majitelka účetní společnost EGIDAS nic nevěděla, vstupovala do ní pouze výjimečně a pokyny svým účetním nedávala, když je zřejmé, že tyto e-maily směřovaly na její osobu a obžalovaným [příjmení] je oslokována jménem „Helčo“.

116. Odvolací soud obžalovanou ve veřejném zasedání vyslechl a z její výpovědi zjistil, že obžalovaná přesně neví, kdy její společnost EGIDAS přebírala vedení účetnictví společností L, Ekolion, LIMEG a.s., EKO-SUNRISE a.s. Obžalovaná uvedla, že celou firmu v té době odborně vedl Ing. [příjmení], který i smlouvy připravoval, obžalovaná, která se v té době zabývala výhradně činností insolvenčního správce a působila jako poradce při aplikaci nového insolvenčního zákona, je podepsala, a to v roce 2009 nebo 2010. Soud zjistil, že na počátku smluvního vztahu mezi společností EGIDAS a klientem je mandátní smlouva. Obžalovaná uvedla, že si nemyslí, že by této smlouvě předcházely nějaké jiné úkony. Ke svým osobním poměrům obžalovaná uvedla, že od posledního výsledku se u ní nic nezměnilo. Některá z tvrzení obžalované (její neangažovanost v počátcích spolupráce s firmami „Impéria“ obžalovaného) jsou s ohledem na známou e-mailovou komunikaci a osobní známost obžalované s obžalovaným [příjmení] stěží uvěřitelná. Pokud měl formálně začátek spolupráce na starosti Ing. [příjmení], je zjevné, že zásadní kroky se neděly bez vědomí obžalované [příjmení], která byla, „skutečnou“

majitelkou firmy, tj. nešlo o žádnou nastrčenou osobu, jak bylo obvyklé v jiných společnostech, které se v této trestní věci vyskytují.

117. Je třeba shrnout, že podle závěrů soudu prvního stupně v neprospěch obžalované mluví její odborné vzdělání a e-mailová komunikace, která se vymyká běžné komunikaci mezi osobou, jež společnosti ovládá, a účetní, pokud jsou obsahem jen legální operace a pokyny. Odvolací soud není naivní, aby neviděl totéž, co soud prvního stupně. Ovšem současně musí dodat, že e-mailová komunikace není natolik konkrétní, aby zcela jasně usvědčovala obžalovanou z toho, že jí byly známy okolnosti uzavření všech smluv v bodech I./1. a 2. napadeného rozsudku, že jí byl znám konkrétní obsah smluv, zejména sjednaný rozsah prací. Žádná taková skutková zjištění soud prvního stupně neučinil a z obsahu e-mailové komunikace se skutečně dovodit nedají. Nelze tudíž prokázat, že by obžalovaná za využití svého právníckého a ekonomického vzdělání porovnávala obsahy závazků na obou stranách řetězce ([jméno] Pedersen – Lighthouse/Ekolion a Lighthouse/Ekolion – Pražské služby) a v případě bodu I./1. mohla dospět k závěru, že profit společnosti L (Ekolion) je na úkor společnosti P služby. Obdobné platí pro bod I./2. napadeného rozsudku, kde je třeba připomenout spoluúčast (vsunutí) společnosti CDV.

118. Pokud nebylo prokázáno, že byla obžalovaná seznámena s obsahem všech zřetězených smluv

a mohla si z nich učinit závěry o jednání obžalovaného, je třeba ve prospěch obžalované vycházet pouze z důkazu e-mailovou komunikací a vzdělání obžalované. Je evidentní, že nejde o přímé důkazy, které by vedly k prokázání viny obžalované. Jde, pouze“ o nepřímé důkazy, které nevytváří ucelený řetězec, aby z nich mohl být učiněn závěr, že v jednání obžalované [příjmení] je možno spatřovat pomoc k trestnému činu obžalovaného [příjmení], jak ji vinila obžaloba a uznal ji vinnou soud prvního stupně. Zůstává zde pouze podezření a pravděpodobnost, že obžalovaná právě pro své vzdělání a osobní známost s obžalovaným byla do žalované trestné činnosti obžalovaného zasvěcena a pomáhala mu, avšak podezření a ani sebevětší míra pravděpodobnosti, nejsou důkazem. Lze jen dodat, že to, co je obsahem e-mailové komunikace, může být stejně tak pomoc a domluva ohledně jiné trestné činnosti (např. daňové), která nebyla předmětem tohoto trestního řízení.

119. Kromě výsledku obžalované zopakoval odvolací soud i důkaz mandátními smlouvami mezi společností EGIDAS a společnostmi Lighthouse a Ekolion (č. l. 1264-87), ze kterých zjistil, že podepsány byly dne [datum]. Tento datum je třeba považovat za počátek spolupráce společnosti obžalované [příjmení] [jméno] s uvedenými společnostmi, potažmo s obžalovaným. Žádný důkaz, že by k nějaké formě spolupráce mezi zmíněnými společnostmi, popřípadě uvedenými obžalovanými docházelo již před tímto datem, nebyl proveden, není obsažen v trestním spisu a nebyl ani navrhován. Je pak třeba připomenout, že trestný čin zneužití informace a postavení v obchodním styku podle § 255 odst. 2 tr. zákoníku ve znění účinném do 12. 8. 2017 (ale i § 255a odst. 1 tr. zákoníku ve znění zákona č. 333/2020 Sb.), je předčasně dokonáným trestným činem, který je dokonán nejpozději uzavřením smlouvy na úkor jednoho podnikatele zaměstnancem (a účastníkem na podnikání) dvou podnikatelů se stejným předmětem činnosti v úmyslu opatřit jinému prospěch. Pokud byla smlouva č. 1 2005 pod bodem I./1. napadeného rozsudku podepsána [datum] (a následovaly dodatky), pak se tak stalo 2,5 roku před tím, než začala prokázaná spolupráce obžalovaných [příjmení] a [příjmení]. Kromě toho, že není ničím prokázáno, že obžalovaná [příjmení] věděla, že k datu podpisu uvedené smlouvy byl obžalovaný současně v pozici zaměstnance Pražských služeb a osobou účastnící se na podnikání společnosti E, není, jak shora uvedeno, prokázáno ani pozdější vědomí obžalované (po zahájení spolupráce) o obsahu smluv a okolností jejich uzavření. Totéž platí pro dodatky smluv, když nebylo prokázáno, že by obžalovaná znala jejich obsah a mohla je porovnávat s předchozím zněním smluv. Z tohoto důvodu by ani nebylo možné dovozovat, že by se obžalovaná podílela na dokonání zločinu obžalovaného v jeho kvalifikované skutkové podstatě podle § 255 odst. 4 tr. zákoníku. V případě bodu 2. odsuzující části napadeného rozsudku došlo

k uzavření smluv až v roce 2009, tudíž již za spolupráce společnosti E s účetní firmou obžalovaného [příjmení]. Na předchozím závěru odvolacího soudu to však nic nemění (viz odst. 117. - 118.).

120. Odvolací soud konstatuje, že v závěru o vině obžalované [příjmení] spatřoval vadu napadeného rozsudku spočívající v tom, že se soud prvního stupně nevypořádal se všemi okolnostmi významnými pro rozhodnutí (§ 258 odst. 1 písm. b) tr. ř.).

121. K adheznímu výroku odsuzující části rozsudku je třeba předeslat, že výrok je věcně správný a zákonný. Předně je třeba připomenout, že poškozená společnost P služby požadovala po obžalovaných primárně náhradu škody, kterou vyčíslila na podkladě trestního spisu podle údaje o prospěchu, který měli obžalovaní přivodit společností Lighthouse a Ekolion. Návrh povinnosti obžalovaných vydat poškozené neoprávněný prospěch, byl alternativním návrhem. K odůvodnění adhezního výroku, kterým byl zamítnut návrh poškozené na náhradu škody pak bylo třeba předně uvést, že nebylo prokázáno, že by poškozené škoda v tvrzené výši vznikla (což by ovšem bylo v logickém rozporu se skutkovou větou napadeného rozsudku).

122. Subjektem na trhu byly obchodní společnosti, nikoliv obžalovaní. Provedeným dokazováním bylo prokázáno, že ve společnosti P služby byl s rozhodovací pravomocí nejen obžalovaný [příjmení], nýbrž byly tam i další osoby, společnost měla vybudovány kontrolní mechanismy, měla pracovníky odpovědné za cenotvorbu. Je evidentní, že společnost P služby byla ochotna poskytovat společnosti Ma [příjmení] tutéž službu, která byla předmětem smlouvy mezi společnostmi [jméno] [příjmení] a Lighthouse (Ekolion), za nižší cenu. V konečném důsledku proto nelze tvrdit, že došlo ke škodě na straně společnosti P služby. Ostatně poškozená si ani žádné škody vědoma nebyla. Vyčíslila ji pouze na základě trestního spisu a je nerozhodná v tom, zda je o škodu nebo neoprávněný prospěch. O škodě v projednávaném případě nelze hovořit, neboť společnost Ma [příjmení] se svobodně rozhodla cenu, kterou si sjednala s Lighthousem (Ekolionem) platit. Tuto vyšší cenu pak logicky přenesla svými náklady dál na společnost MAKRO. Co se týká prospěchu, tento jednoznačně vznikl na straně společnosti L (Ekolion), neboť ten profitoval z toho, že sjednal zakázku na „svůj“ účet se společností Ma [příjmení] a pak tuto zakázku za nesrovnatelně nižší ceny, „přinesl“ do společnosti P služby. Pokud se společnost P služby v tomto trestním řízení alternativně domáhala vydání tohoto neoprávněného prospěchu, tak odvolací soud pro to neshledal důvod. Jak již bylo uvedeno shora, obžalovaný [příjmení] nebyl ve společnosti P služby sám (viz odst. 92). Za cenovou politiku společnosti byli odpovědi jiní. Pokud byla společnost P služby ochotna vykonávat činnost pro společnost Ma [příjmení] za cenu, kterou účtovala společnosti L (Ekolion), tj. sjednaná cena jí postačovala, není důvod, proč by jí měl náležet profit, kterého společnost E dosáhla díky trestné činnosti obžalovaných [příjmení] a [příjmení]. Pokud je ve skutkové větě uvedeno, „na úkor“, je tím myšleno vyjádření stavu vědění obžalovaného, který věděl, že ze dvou společností, za které jedná, resp. ovládá je, jedna tyje z druhé.

123. Ke zprošťující části:

K odvolání státní zástupkyně, je potřeba uvést, že bylo podáno pouze proti 3 z 5 bodů, v nichž byli obžalovaní obžaloby zproštěni, a to proti zprošťujícím výrokům, u nichž soud prvního stupně shledal, že žalovaný skutek není trestným činem (§ 226 písm. b) tr. ř.). Zatímco zprošťující výroky, kde soud prvního stupně shledal, že žalovaný skutek se nestal (§ 226 písm. a) tr. ř.), nebyly odvoláním dotčeny.

124. Odvolací soud dospěl k závěru, že soud prvního stupně při svém rozhodování i v napadené zprošťující části rozsudku postupoval velmi uvážlivě na základě řádného vyhodnocení situace a důkazů provedených v hlavním líčení. Své rozhodnutí v daném směru řádně odůvodnil a odvolacímu pro správnost na toto odůvodnění v plném rozsahu odkazuje.

125. Odvolací soud neshledal důvodnost podání odvolání proti zprošťujícímu výroku uvedenému pod bodem II./1. napadeného rozsudku, kde soud prvního stupně neshledal naplnění všech znaků skutkové podstaty trestného činu, a proto přijal závěr, že žalovaný skutek není trestným činem, což přesvědčivým způsobem zdůvodnil, když dovodil, že společnost E v rámci

Smlouvy o zajištění a poskytování komunikačního servisu se fakticky podílela na poskytování reklamních, marketingových služeb, které společnosti společnost P služby poskytovala společnost T. Činnost společnosti E i společnost T. se v daném případě týkala zcela jiné činnosti, ve které společnost P služby nepodnikala. Nedošlo tak k situaci, že by se podnikatel účastnil na podnikání dvou podnikatelů se stejným nebo podobným předmětem činnosti, nedošlo k porušení rovnosti soutěže dvou společnostmi v jedné oblasti trhu. A uvedené společnosti v tomto případě nebyly v konkurenčním vztahu, kdy nedošlo ani k uzavření smlouvy na úkor jednoho z podnikatelů. Odvolací soud souhlasí se závěrem nalézacího soudu, že společnost P služby neměla vytvořeny podmínky pro nákup zlevněných vstupenek, což bylo vázáno na dlouhodobý pronájem VIP prostor. Nabízí se otázka, proč smlouvu o dlouhodobém pronájmu neuzavřela přímo velká a ekonomicky silná společnost P služby, místo toho s uzavřením smlouvy přebírá odpovědnost, záruky a případné sankce společnost E. Nicméně ani tato skutečnost neodůvodňuje jednání obžalovaných podřadit pod trestný čin podvodu, jak navrhuje v odvolání státní zástupkyně, když v daném případě odvolací soud poukazuje na to, že toto ustanovení vyžaduje k obohacení sebe nebo jiného existenci omylu, či zamlčení podstatných skutečností, což v daném případě shledat nelze.

126. Nelze nic vytýkat závěru soudu prvního stupně, že v případě vztahu mezi společnostmi Pražské služby a AKROP (bod II./3), kdy společnost AKROP byla dceřinou společností P služeb nebyl shledán znak skutkové podstaty, a sice, že podnikání v rámci těchto společností bylo prováděno na úkor společnosti P služby, kdy objektivní stránka skutkové podstaty žalovaného trestného činu vyžaduje uzavření smlouvy na úkor jednoho z podnikatelů.

127. Stejně tak nelze nic vytýkat ani zprošťujícímu výroku uvedenému pod bodem II./5. napadeného rozsudku. I v tomto případě se soud velmi důsledně zabýval existencí objektivní stránky v daném jednání obžalovaných osob, když jednak zjistil, že pozadí uskutečněné transakce nebylo zcela objasněno a je možno pochybovat o věrohodnosti výpovědí jednotlivých slyšených osob,

a jednak ani z tohoto jednání nelze dovodit, že sepsané smlouvy byly nevýhodné pro společnost P služby. Nelze odmítnout ani úvahu, že v tomto projednávaném případě mohla být nejvíce postiženou právě společnost ECO-SUN s.r.o.

IV.

Rozhodnutí odvolacího soudu a pokyny soudu prvního stupně

128. Výrokem I. Vrchní soud v Praze z podnětu odvolání obžalovaných [příjmení], [příjmení] a [příjmení], z podnětu odvolání státní zástupkyně podaného v neprospěch obžalovaného [příjmení] proti odsuzující části napadeného rozsudku a z podnětu odvolání zúčastněné osoby Ekolion, napadený rozsudek podle § 258 odst. 1 písm. a), b), d), e), odst. 2 tr. ř. částečně zrušil, a to v celé odsuzující části, tj. ve výrocích o vině, trestu, náhradě škody a ochranném opatření zabránění věci.

129. S ohledem na výše uvedené dospěl odvolací soud k závěru, že odvolání podané obžalovaným [příjmení] a obžalovanou [příjmení], je částečně důvodné ohledně výroku o vině (bod I.), jímž byli obžalovaní uznáni vinnými, a u obžalovaného [příjmení] částečně i ohledně výroku o trestu.

130. Jak již bylo rozvedeno shora (odst. 101. - 103.) pochybení soudu prvního stupně spočívalo v nesprávném skutkovém závěru, když při svém závěru o výši získaného prospěchu společnostmi

Lighthouse a Ekolion nepostupoval podle ustálené judikatury a neodečetl daň z příjmu, aby tak získal čistý prospěch. Výše prospěchu v bodech I./1. a I./2. a celková výše prospěchu uvedených společností byla odvolacím soudem určena následovně. Daň z příjmu v roce 2009 činila 20 %, v letech 2010 2012 činila 19 % (viz výše odst. 102.). V bodě I./1. bylo za rok 2009 od částky 4 986 822 Kč (výše prospěchu zjištěná soudem prvního stupně) odečtena částka 997 364,4 Kč představující 20% daň z příjmu, tj. výsledná částka prospěchu za rok 2009 je 3 989 457,6 Kč. Za roky 2010 2012 byla z částky 12 240 925 Kč (výše prospěchu zjištěná soudem prvního stupně) odečtena částka 2 325 775,75 Kč představující 19% daň z příjmu, tj. výsledná částka prospěchu za roky 2010 2012 je 9 915 149,25 Kč, tj. v bodě I./1. celkem 13 904 606,85 Kč. V bodě I./2. byla za roky 2010 - 2012 od částky 6 199 851,60 (výše prospěchu zjištěná soudem prvního stupně) odečtena částka 1 177 971, 804 Kč představující 19% daň z příjmu, tj. výsledná částka prospěchu v bodě I./2. je 5 021 879, 796 Kč. Celková výše prospěchu získaného společnostmi Lighthouse a Ekolion je 18 926 486,65 Kč, tj. o 4 501 111, 957 Kč méně, než jak ji stanovil soud prvního stupně. Na tomto místě je třeba upozornit, že napadený rozsudek nadto obsahoval numerickou chybu v součtu částek bodu I./1. a I./2., kdy na místo celkové částky 23 427 598,60 Kč bylo uvedeno 23 477 598,60 Kč.

131. Vzhledem k tomu, že jinak byla odvolání obžalovaných [příjmení] a [příjmení] ohledně výroku o vině shledána nedůvodnými, výrokem II. odvolací soud opětovně rozhodl o vině obžalovaných, když v popisu skutku, jak byl uveden soudem prvního stupně snížil částky prospěchu, který obžalovaní získali pro společnosti L a Ekolion (viz předchozí odstavec) a současně opravil nesprávnost, která byla v napadeném rozsudku uvedena, tj. uvedl, že prospěch byl získán, „na úkor“ poškozené společnosti P služby (když v napadeném rozsudku bylo uvedeno, „ke škodě“). Je třeba dodat, že v trestním řízení byla zjištěna pouze výše prospěchu, nikoliv případná výše škody, která mohla poškozené společnosti P služby vzniknout. Znakem skutkové podstaty zločinu zneužití informace a postavení v obchodním styku podle § 255 odst. 2, 4 tr. zákoníku účinného do 12. 8. 2017 byl prospěch (nikoliv škoda) a stejně je tomu u zločinu zneužití informace a postavení v obchodním styku podle § 255a odst. 1, 3 tr. zákoníku ve znění zákona č. 333/2020 Sb. (viz odst. 132.).

132. Podle § 2 odst. 1 tr. zákoníku se trestnost činu posuzuje podle zákona účinného v době, kdy byl čin spáchán; podle pozdějšího zákona se posuzuje jen tehdy, jestliže to je pro pachatele příznivější. Odvolací soud dospěl k závěru, že pro obžalované je příznivější použití pozdějšího zákona, a proto jednání obžalovaných posoudil jako pokračující zločin zneužití informace a postavení v obchodním styku podle § 255a odst. 1, 3 tr. zákoníku ve znění zákona č. 333/2020 Sb.

u obžalovaného [příjmení] a u obžalované [příjmení] jako pomoc k pokračujícímu zločinu zneužití informace a postavení v obchodním styku podle § 24 odst. 1 písm. c) k § 255a odst. 1, 3 tr. zákoníku ve znění zákona č. 333/2020 Sb. Příznivost použití pozdějšího zákona spočívá v tom, že zákonem č. 333/2020 Sb. byly změněny hranice pro stanovení výše škody, potažmo prospěchu (§ 138), kdy spodní hranice velkého rozsahu prospěchu byla z 5 milionů Kč zvýšena na 10 milionů. Uvedené mění pohled na společenskou škodlivost jednání obžalovaných, když podle pozdějšího zákona se obžalovaní přiblížili dvojnásobku naplnění minimální hranice prospěchu velkého rozsahu (cca 18,9 mil. Kč), kdežto podle soudem prvního stupně užitého zákona a za jím stanovené výše prospěchu (cca 23,5 mil. Kč) se přiblížili pětinašobnému naplnění spodní hranice prospěchu velkého rozsahu. Dalším důvodem pro užití pozdějšího zákona byla možnost uložit obžalovanému [příjmení] peněžitý trest, který bude působit též hrozbou případného výkonu trestu odnětí svobody, pokud by nebyl včas zaplacen (viz výše odst. 114.). Uvedená změna právního posouzení dále u obžalovaného [příjmení] otevřela možnost úvah o uložení trestu za použití zmírňujícího ustanovení § 58 odst. 1 tr. zákoníku.

133. Odvolací soud přiznává, že užití zmírňujícího ustanovení § 58 odst. 1 tr. zákoníku u obžalovaného [příjmení] bylo hraniční. Při svých úvahách o trestu obžalovaného vzal odvolací

soud v úvahu všechny okolnosti, které rozvedl v odůvodnění napadeného rozsudku již soud prvního stupně, s výjimkou přítěžující okolnosti podle § 42 písm. f) tr. zákoníku (viz výše odst. 113.). Pro stručnost se na ně odkazuje. Dále vzal odvolací soud v úvahu to, co bylo uvedeno již výše, a sice mírný pokles společenské škodlivosti činu obžalovaného v důsledku změny zákona, resp. obecných ekonomických vlivů. [jméno] silným argumentem pro užití zmírňujícího ustanovení byl běh času, tj. jednak doba, která uplynula od ukončení trestné činnosti (2012, tj. 11 let) a délka trestního stíhání obžalovaného (od r. 2014, tj. přes 9 let do rozhodnutí odvolacího soudu). Dále vzal odvolací soud v potaz fakt, že obžalovaný platí výživné na nezaopatřenou osobu, a to v poměrně vysoké výši. S ohledem na to, že uložení trestu zákazu činnosti, jak byl požadován státní zástupkyní v odvolání, považoval odvolací soud s ohledem na charakter spáchané trestné činnosti a i současnou angažovanost obžalovaného v tomtéž oboru za nezbytný, a rodinné majetkové poměry obžalovaného dovolily razantně zvýšit peněžitý trest, dospěl odvolací soud k závěru, že aplikace ustanovení § 58 odst. 1 tr. zákoníku je žádoucí, neboť nápravy obžalovaného lze dosáhnout i mírnějším trestem odnětí svobody, a to jak v jeho výměře, tak v možnosti podmíněného odkladu jeho výkonu.

134. Odvolací soud proto uložil obžalovanému [příjmení] podle § 255a odst. 3 a za použití § 58 odst. 1, 4 písm. c) tr. zákoníku (ve znění účinném od 1. 10. 2020) jednak trest odnětí svobody v trvání 3 let, jehož výkon podmíněně odložil na zkušební dobu 5 let (§ 81 odst. 1 a § 82 odst. 1), jednak peněžitý trest v celkové výměře 5 milionů Kč (500 denních sazeb s denní sazbou 10 000 Kč; § 67 odst. 1, § 68 odst. 1, 2) a jednak trest zákazu činnosti spojené s výkonem funkcí ve statutárních orgánech obchodních společností a družstev nebo jejich zastupování na základě zplnomocnění na dobu 7 let. K výši trestu odnětí svobody odvolací soud dodává, že jde o maximální výměru trestu, kterou lze ještě podmíněně odložit na zkušební dobu, když i zkušební doba je maximální. Výše peněžitého trestu vychází z návrhu obžalovaného na jeho případné zvýšení a reaguje na fakt, že rodinné zázemí obžalovaného, které mu má podle obžalovaného vypomoci, dovoluje daleko vyšší částku, než jakou navrhl sám obžalovaný (viz nejméně informace zjištěné o společnosti FREKO). Zákaz činnosti byl obžalovanému uložen, i přes značný časový odstup od spáchání projednávané trestné činnosti, v horní polovině trestní sazby, neboť z důkazů provedených před odvolacím soudem vyplynulo, že obžalovaný se stále pohybuje v oblasti odpadového hospodářství, a to v řídicí funkci. Je žádoucí, aby obžalovaný z důvodu působení na něj samotného, ale i z důvodu generální prevence obdobné trestné činnosti byl omezen ve své činnosti po delší dobu.

135. Vzhledem k tomu, že trest obžalované [příjmení] byl již soudem prvního stupně uložen jako velice nízký a v jejím případě nebylo podáno odvolání v neprospěch obžalované ohledně doplnění trestu zákazu činnosti, neshledal odvolací soud důvodným uložený trest zmírňovat. A to ani s ohledem na to, co bylo uvedeno výše u obžalovaného [příjmení] Odvolacím soudem byl tudíž obžalované uložen stejný trest jako obžalovanému, když ve výroku o něm bylo pouze uvedeno jiné ustanovení trestního zákoníku s ohledem na užití trestního zákoníku jiné účinnosti. Pro přehlednost – obžalované byl podle § 255a odst. 3 a za použití § 58 odst. 1, 4 písm. c), odst. 6 tr. zákoníku (ve znění účinném od 1. 10. 2020) uložen trest odnětí svobody v trvání dvou let, jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu 4 let.

136. Z důvodů, které byly rozvedeny výše byl zopakován i výrok odkazující poškozenou společnost P služby podle § 229 odst. 1 tr. ř. s jejím adhezním nárokem na řízení ve věcech občanskoprávních.

137. Naproti tomu obžalovaná [příjmení] se svým odvoláním uspěla zcela. Z důvodů rozvedených výše ji odvolací soud obžaloby, jež jí vinila z jednání, kterým byla napadeným rozsudkem uznána vinnou (I./1., 2), podle § 226 písm. a) tr. ř. obžaloby zprostil. Poškozená společnost byla pak v rozsahu, ve kterém se domáhala plnění po obžalované [příjmení], odkázána na řízení ve věcech občanskoprávních podle § 229 odst. 3 tr. ř.

138. Výrokem III. rozhodl odvolací soud podle § 259 odst. 1 tr. ř. o vrácení věci soudu prvního stupně ohledně rozhodnutí o ochranném opatření. Prvním důvodem pro vrácení věci soudu prvního stupně v uvedeném rozsahu bylo porušení práv zúčastněné osoby (viz odst. 80.). Druhým důvodem je zcela oprávněná námitka zúčastněné osoby, týkající se růstu cen nemovitostí. [příjmení] tudíž třeba, aby se soud prvního stupně s touto námitkou vypořádal, tj. nechal odborně stanovit tržní cenu zajištěných nemovitostí, a následně o návrhu státní zástupkyně s respektováním všech práv zúčastněné osoby rozhodl ve veřejném zasedání.

139. Výrokem IV. odvolací soud zamítl zbývající odvolání, kterým (ani z části) nevyhověl, a to odvolání státní zástupkyně podané v neprospěch obžalované [příjmení] jak proti odsuzující, tak proti zprošťující části napadeného rozsudku, odvolání státní zástupkyně podané v neprospěch obžalovaných [příjmení], [příjmení], [příjmení], [příjmení] a [příjmení] [jméno] proti zprošťující části napadeného rozsudku a odvolání poškozené společnosti P služby. Důvody, proč nebylo těmto odvoláním vyhověno, jsou rozvedeny v předcházející části tohoto odůvodnění.

V.

Závěr

140. Vrchní soud v Praze projednal odvolání obžalovaných [příjmení], [příjmení] a [příjmení], státní zástupkyně podané proti výroku o trestu obžalovaných [příjmení] a [příjmení] a proti zprošťující části napadeného rozsudku ohledně obžalovaných [příjmení], [příjmení], [příjmení], [příjmení], [příjmení] a [příjmení] [jméno], odvolání poškozené společnosti P služby a zúčastněné osoby Ekolion, a některá z nich shledal zcela důvodná, některá částečně důvodná a některá zcela nedůvodná a o věci rozhodl shora uvedeným způsobem rozsudkem.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku není řádný opravný prostředek přípustný.

Proti tomuto rozsudku je možno podat dovolání. Dovolání se podává u soudu, který ve věci rozhodl v prvním stupni, a to do dvou měsíců od doručení rozhodnutí, proti kterému směřuje. Nejvyšší státní zástupce je může podat pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, a to v neprospěch i ve prospěch obžalovaných, obžalování pro nesprávnost výroku tohoto rozhodnutí, který se jich dotýká, a to pouze prostřednictvím svých obhájců, jinak se takové podání nepovažuje za dovolání, byť takto bylo označeno. O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud a jeho nutný obsah je vymezen v ustanovení § 265f tr. ř.

Praha 21. listopadu 2023

JUDr. Kateřina Jonáková Ph.D.
předsedkyně senátu